

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΟΔΗΓΟΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

9 Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ • ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2006

**Στην αγκαλιά
των βουνών**

Αναζητώντας τη γαλήνη
σε **10+1 ορεινά χωριά**

Κι ακόμη:
Ιντερλάκεν
στην καρδιά της Ελβετίας

Ξεχωριστοί Ξενώνες
για αξέχαστη διαμονή

ΤΕΥΧΟΣ 82 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2007

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας
(Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)
Κείμενα και φωτογραφίες δεν επιστρέφονται

Περίοδος Β' - Χρόνος 41ος - Αρ. Φύλλον 82 - Ιανουάριος-Ιούνιος '07

Ιδιοκτήτης:

Αδελφότητα Μικροχωριτών
“Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος”

Αγλαύρου 19-21, 117 41 Αθήνα

Διοικητικό Συμβούλιο:

Πρόεδρος: Αιμιλία Κουτσούκη
Αντιπρόεδρος: Αθανάσιος Κεράνης
Γεν. Γραμματέας: Μάρκος Οικονόμου
Ταμίας: Ιωάννης Αρώνης
Ειδ. Γραμματέας: Χρήστος Μουτογιάννης
Σύμβουλοι Τύπου: Σπύρος Κρίκος
Σοφία Κούμπου - Κουτσούκη

Εκδότης/Διευθνής

(σύμφωνα με το νόμο):

Αιμιλία Κ. Κουτσούκη
Διεύθυνση: Αγλαύρου 19-21, 117 41 Αθήνα.
Τηλ. 210 9238197, Fax: 210 9218177,
E-mail: Koutsoukis@hol.gr

Εκτύπωση Διευθύνσεων: Κρίκος Κώστας

Σύνταξη – Επιμέλεια έκδοσης:

1966-1970: Μένιος Κουτσούκης
1971-1977: Γιώργος Δημόπουλος
1978-1992: Μένιος Κουτσούκης
1993-2003: Αθανάσιος Κεράνης και
Δημήτριος Κρίκος
2003 - Οι δημοσιογράφοι:
· Σοφία Κουτσούκη, τηλ. 210 8032231
E-mail: bily@otenet.gr
· Σπύρος Κρίκος, τηλ. 210 9945348
E-mail: spiroskrikos@in.gr

Φωτοστοιχειοθεσία – εκτύπωση:

Ι. Γκαντήραγας & Σία Ο.Ε., Γερανίου 7,
Τηλ. 210 5244309, e-
mail: kaligoul@ath.forthnet.gr

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού Ευρώ 20
Εξωτερικού \$ 50
Εταιρειών, ΝΠΙΔ Ευρώ 30
Αποστέλλεται δωρεάν σε δημόσιες
υπηρεσίες, Ο.Τ.Α. και συλλόγους

Φωτογραφία Εξωφύλλον: Άποψη του Χωριού μας
στο περιοδικό “Ταξίδια” της εφ. Καθημερινή (25/2/2007)

Από την αναστάσιμη λογοτεχνία

Το καλοκαιρινό τεύχος του περιοδικού μας κυκλοφορεί μετά το Πάσχα και ως εκ τούτου πασχαλινά θέματα δείχνουν μάλλον ανεπίκαιρα. Παρ' όλα αυτά, μια και η εκτύπωσή του ολοκληρώνεται στο αναστάσιμο σαρανταήμερο, μας παροτρύνει να δημοσιεύσουμε στίχους και αποσπάσματα κορυφαίων Ελλήνων λογοτεχνών που γράφτηκαν για να δώσουν το χαρμόσυνο μήνυμα της «Εορτής εορτών» της χριστιανουσίνης.

*Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,
όλοι, μικροί, μεγάλοι, ετοιμαστήτε
μέσα στις εκκλησιές τες δαφνοφόρες
με το φως της χαράς συμμαζωχθήτε.
Ανοιξατε αγκαλιές ειρηνοφόρες
ομπροστά στους Αγίους και φιληθήτε
Φιληθήτε γλυκά χείλη με χείλη,
πέστε «Χριστός Ανέστη» εχθροί και φίλοι.
Διονύσιος Σολωμός*

Ανάσταση κι Αγάπη λαμπερή
κάθε καμπάνα χαρωπά σημαίνει
και ξημερώνει η μέρα και φορεί
στολή μ' αστέρια κι άνθη κεντημένη.

Κωστής Παλαμάς

- Αδέλφια μου, ο Χριστός ανέστη!
Ο τάφος άδειασε
Σκόρπισαν οι φρουροί, νικήθηκε ο χάρος!
Στο μνήμα ολόφωτος Άγγελος παραστέκει
και πλημμυρίζει φως και γλύκα τη μαυρίλα.
Ρωτώ το χώμα, τα σεντόνια, τον αέρα
κι από φωνές αγγελικές τ' αυτά μου γέμισαν
κι όλες μου έκραξαν οι φωνές:
«Χριστός Ανέστη»!

Νίκος Καζαντζάκης

*Χριστός ανέστη! Το χαρτί
σκίστηκε πάνω στη γιορτή
κι ο άνεμος το πήρε.
Πάνε παλιοί λογαριασμοί,
μαύρης βλαστήμιας πειρασμοί
και λογισμέ σου, στείρε.*

Γ. Βερίτης

... Εις την μεγάλην ευωχίαν της Αναστάσεως προσκαλεί πάντας, παρόντας και απόντας, νηστεύσαντας και μη νηστεύσαντας, πιστούς και απίστους και τους φέροντας ένδυμα γάμου και τους αγοραίον περιβαλλομένους ιμάτιον. Ώ, μέθη της Νύμφης επί τη ανακτήσει του Νυμφίου! Ώ, μέθη τρισαγία και ανερμήνευτος!

Την υψηλήν ταύτην μέθην συναισθάνεται εν τη καρδία αυτού ο ελληνικός λαός ως ουδείς άλλος λαός. Ουδεμία άλλη χριστιανική εορτή κατέχει παρ' αυτά την θέσιν τής εορτής του Πάσχα!

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Αύγουστος: Ο μήνας της Παναγίας

Στη Μητέρα των Θλιμμένων

*Ω, Δέσποινά μας Παναγιά
Γλυκιά Μητέρα του Χριστού,
Συ που σκορπίζεις ελογία
μεσ' την ψυχή κάθε πιστού.*

*Γλυκιά Μητέρα των θλιμμένων
και στήριγμα των χριστιανών,
δος στις ψυχές των πονεμένων
λίγη δροσιά των ουρανών.*

*Όλους Εσύ προστάτεψέ μας,
γέρους και νέους και παιδιά
και πάντα πλούσια χάριζε μας
ελπίδα και παρηγοριά.*

Άπαντα Γ. Βερίτη

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Από την Αναστάσιμη Λογοτεχνία	1
Περιεχόμενα	2
Οι πρώτες Δημοτικές Εκλογές του Δήμου Καρπενησίου	3
Οι Έλληνες στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο	4-5
Από τη Σκοπιά της Αδελφότητας	6-11
Από την κίνηση του χωριού μας	12-15
Νέα από το Δήμο Ποταμιάς	16
Από το χώρο της Ευρυτανίας και της Ρούμελης	17-18
Αναμνήσεις από τη ζωή μου στο χωριό	19-20
Το παραμύθι του παππού	21-22
Σιδερίδειο Μέγαρο στην Πόλη	23-25
Τα παραλείπόμενα της μάχης του Κεφαλόβρυσου (1823)	26-27
Ναυσικά Παπαδάκη: Ελληνίδα Αγωνίστρια	28
Φιλολογική Σελίδα	29-32
Ιστορικοί έρανοι του χωριού μας	33-35
Έγραψαν για το χωριό	36-37
Ο φούρνος τους χωριού μας	38-39
Μικρό Χωριό (1810-1820) Ιστορικά τεκμήρια	40-41
Βραβείο Διεθνούς Επιχειρηματικότητας 2006 στον Ευάγγελο Ι. Πιστιόλη	42-43
Δραστηριότητες Ευρυτανικών Συλλόγων	44-46
Η αρπαγή του καρπουζιού	47-48
Φύση, η πηγή της ζωής	49
Βιβλιοπαρουσιάσεις	50-53
Συνδρομές - Δωρεές	54-56
Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν	57-62

Οι πρώτες Δημοτικές Εκλογές Του Δήμου Καρπενησίου

Με αφορμή την ανάδειξη νέων μελών των οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που ανέλαβαν καθήκοντα στην αρχή του τρέχοντος έτους, ας θυμηθούμε το πρώτο αιρετό Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Οικαλίας (Καρπενησίων), που αναδείχθηκε από τις εκλογές, που έγιναν στις **9 Σεπτεμβρίου 1836**, δηλαδή πριν από 170 χρόνια. Τα στοιχεία, που παραθέτουμε είναι από σχετικό δημοσίευμα του γνωστού Ευρυτανά ερευνητή Ανάργυρου-Γιάννη Μαυρομύτη στην εφ. *ΕΥΡΥΤΟΣ*, τ. 291 του Φιλοπρόοδου Συλλόγου Δομνίστας, που προέκυψαν μετά από τη διασταύρωση αρκετών πληροφοριών σε ιστορικά έγγραφα, που φυλάσσονται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Ας σημειωθεί ότι το χωριό μας υπαγόταν τότε στο Δήμο Καρπενησίου, όπου το εκπροσωπούσε ο δικός του πάρεδρος:

Δήμαρχος Οικαλίας* (Καρπενησίων): Εμμανουήλ Ιερομνήμων

Δημαρχιακοί πάρεδροι: Δ. Τσιορβαντζής και Γ. Καρανίκας

Ειδικοί πάρεδροι:

Λάσπης: Α. Τσιμουρλάκης

Μυρίσης: Δήμος Σακνός

Αγίου Αντρέα και Μιάρας: Ν. Κεχριμπάρης

Μουζίλου: Γ. Σταυροδημόπουλος

Κλαψιού: Κων. Κρίκος

Μεγάλου Χωριού: Αραπογιάννης

Καρίτσας: Αθανάσιος Γαλάνης

Δερματιού: Δ. Τριανταφυλλόπουλος

Μικρού Χωριού: Ιωάννης Νικολόπουλος

Βουτύρου: Αναγνώστης Καρβουνάρης

Νόστιμου: Κων. Γ. Συγκρελιώτης

Κορυσκάδων και Γοργιανάδων: Αναγνώστης Τσιτουράκης

Στενώματος: Ιωάννης Σκεντέρης

**Το Καρπενήσι λεγόταν Οικαλία από το 1834 – 1842.*

Συνέβαινε και τότε ...

Στο πρώτο τεύχος και στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας *ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ* της 15^{ης} Απριλίου 1929, με τίτλο ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ, διαβάζουμε το εξής πολύ «ΠΙΣΤΕΥΤΟ» στις μέρες μας:

“Συμπολίτης μας αφιχθείς χθες εξ Ευρυτανίας διεκτραγωδών την από πάσαν άποψιν αθλίαν κατάστασιν της επαρχίας μας, σταματά φρικιών επί του εξής γεγονότος. Ιατρός τις κληθείς εκ Καρπενησίου εις το χωρίον Καλεσμένον δια να επισκεφθή ασθενή, εξήτησεν 3 χιλ. δραχμάς και ταύτας εντόκως από της εφ’ ίππου αναβάσεώς του. Και ο ζητήσας τον ιατρόν, μη δυνάμενος να πληρώση το μέγα αυτό ποσόν, πναγκάσθη να εκδώση γραμμάτιον εμπορικών δια το ως άνω ποσόν δια να σώση τον οικείον του ασθενή”!

Σημειωτέον ότι το Καλεσμένον απέχει 3 ώρας από το Καρπενήσι!

Οι Έλληνες στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Μια Μικροχωρίτισσα, που ζει στην Αμερική, η κ. Ελένη Λαΐνη, εγγονή των αείμνηστων Κώστα και Ουρανίας Μπακογιάννη, μας έστειλε ένα πολύ ενδιαφέρον δημοσίευμα. Πρόκειται για απόσπασμα αμερικάνικης ιστοσελίδας, που έχει τίτλο: Οι Έλληνες στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Διαβάζοντάς το νιώσαμε συγκίνηση, τόσο ως Έλληνες, όσο, κυρίως, γιατί ελληνόπουλα, που γεννήθηκαν, μεγάλωσαν και ζουν μακριά από τα σύνορα της Ελλάδας, ενδιαφέρονται, μαθαίνουν και δίκαια νιώθουν περήφανα για την ελληνική καταγωγή και τους προγόνους τους. Με χαρά παραθέτουμε σε μετάφραση το σχετικό κείμενο. Διαβάζοντάς την εμείς οι νεώτεροι, αλλά και όσοι έζησαν την εποχή εκείνη (1940-1945) δεν μπορεί παρά να νιώσουμε τρανή περηφάνια:

Είπαν για τους Έλληνες:

«Για χάρη της ιστορικής αλήθειας θα πρέπει να πω ότι μόνο οι Έλληνες, απ' όλους τους αντιπάλους που μάς αντιστάθηκαν, πολέμησαν με τόλμη και ανδρεία και αψηφώντας εντελώς τον θάνατο».

Αδόλφος Χίτλερ (σε ομιλία του στο Reichstag στις 4/5/ 1941)

«Φοβάμαι πως ο παγκόσμιος ηρωισμός δεν πλησίασε ούτε στο ελάχιστο τις πράξεις αυτοθυσίας των Ελλήνων, οι οποίοι έπαιξαν προσδιοριστικό ρόλο στη νικηφόρα έκβαση των κοινών αγώνων των εθνών του Β΄ Π.Π. για ανθρώπινη ελευθερία και αξιοπρέπεια».

Γουϊνστον Τσώρτσιλ (σε ομιλία του στο Βρετανικό Κοινοβούλιο, 24/4/1941)

«Μέχρι τώρα συνηθίζαμε να λέμε ότι οι Έλληνες μάχονται σαν ήρωες. Τώρα θα λέμε ότι οι ήρωες μάχονται σαν Έλληνες».

Γουϊνστον Τσώρτσιλ (στο BBC κατά τον Ελληνο-Ιταλικό πόλεμο)

«Λυτάμαι που γερνάω και δεν θα ζήσω αρκετά για να ευχαριστήσω τον ελληνικό λαό, του οποίου η αντάσταση έκρινε αποφασιστικά την έκβαση του Β΄ Π. Πολέμου».

Ιωσήφ Στάλιν (στο ραδιοφωνικό σταθμό της Μόσχας στις 31/1/ 1943)

«Το ότι οι Ρώσοι κατάφεραν να αντισταθούν στην πόρτα της Μόσχας, να σταματήσουν και να ανακατίσουν τον γερμανικό κείραρρο, το οφείλουν στους Έλληνες που καθυστέρησαν τα γερμανικά τμήματα εκείνο τον καιρό, άλλως θα μπορούσαν να μας γονατίσουν».

(Από τα απομνημονεύματα του Κωνσταντίνοβιτς Ζούκωφ, στρατηγού του Σοβιετικού Στρατού)

«Ανεξάρτητα από το τι θα πουν οι ιστορικοί του μέλλοντος, αυτό που μπορούμε να πούμε τώρα είναι ότι η Ελλάδα έδωσε ένα αξέχαστο μάθημα στον Μουσολίνι, ήταν το κίνητρο της εξέγερσης στη Γιουγκοσλαβία, κράτησε τους Γερμανούς στην κυρίως χώρα και στην Κρήτη για έξη εβδομάδες, ενώ αντέστρεψε τη χρονολογική σειρά σε όλα τα στρατηγικά σχέδια του γερμανικού επιτελείου, γεγονός που προκάλεσε ανατροπή της εξέλιξης του πολέμου και έτσι νικήσαμε».

Άντονυ Ήντεν, Υπουργός Εξωτερικών 1940-45 και αργότερα, 1955-57, πρωθυπουργός της Αγγλίας (σε ομιλία του στο Βρετανικό Κοινοβούλιο, 24/9/1942).

«Δεν θα ήταν υπερβολή να πούμε ότι η Ελλάδα ανέτρεψε τα σχέδια της Γερμανίας στο σύνολό τους, αναγκάζοντάς την να αναβάλει την επίθεση στη Ρωσία για έξη εβδομάδες. Διερωτώμαστε ποια θα ήταν η θέση της Ρωσίας χωρίς την Ελλάδα».

Γ. Αλεξάντερ, Βρετανός Διοικητής (σε ομιλία του στο Βρετανικό Κοινοβούλιο, 28/10/ 1941).

«Δεν είμαι σε θέση ακόμη να προσδιορίσω το μέγεθος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι για την ηρωική αντίσταση του λαού και των ηγετών της Ελλάδας».

Σ. Ντε Γκώλ (σε ομιλία του στο Γαλλικό Κοινοβούλιο στο τέλος του Β΄ Π. Πολέμου)

«Η Ελλάδα είναι το σύμβολο της βασανισμένης, αιματοβαμμένης αλλά ζωντανής Ευρώπης. Ποτέ μια ήττα δεν αποτελούσε τόσο μεγάλη τιμή για τους ηττημένους».

**Μ. Σουμάν, Υπουργός Εξωτερικών και Ακαδημαϊκός της Γαλλίας
(σε μήνυμά του στο BBC, 28/4/1941)**

«Πολεμήσατε χωρίς όπλα και νικήσατε, μικροί εσείς εναντίον των μεγάλων. Σας οφείλουμε ευγνωμοσύνη γιατί μας δώσατε το χρόνο να αμυνθούμε.

Ως Ρώσοι και ως λαός, σάς ευχαριστούμε!»

Ραδιοφωνικός Σταθμός Μόσχας (λίγο πριν από την επίθεση του Χίτλερ)

«Ο πόλεμος με την Ελλάδα απέδειξε ότι τίποτα δεν είναι σίγουρο στον πόλεμο και ότι πάντα μας περιμένουν εκπλήξεις».

Μπενίτο Μουσολίνι (σε ομιλία του στις 10/5/1941).

«Στις 28 Οκτωβρίου 1940 δόθηκε στην Ελλάδα τηλεσίγραφο τριών ωρών για να αποφασίσει αν θέλει πόλεμο ή ειρήνη. Όμως ακόμα και αν της δινόταν προθεσμία τριών ημερών ή τριών εβδομάδων ή τριών ετών, η απάντηση θα ήταν η ίδια. Δια μέσου των αιώνων οι Έλληνες δίδασκαν αξιοπρέπεια. Τη στιγμή που ολόκληρος ο κόσμος είχε χάσει κάθε ελπίδα, ο ελληνικός λαός τόλμησε να αμφισβητήσει το αήτητο γερμανικό αγρίμι προτάσσοντας εναντίον του το περήφανο πνεύμα της ελευθερίας».

«Ο ηρωική αντίσταση του ελληνικού λαού, που μόλις είχε κατατροπώσει τους Ιταλούς, ενάντια στην επίθεση των Γερμανών, που θέλησαν να καταλάβουν τη χώρα τους, συγκίνησε βαθύτατα τον αμερικανικό λαό και γέμισε την καρδιά του με ενθουσιασμό και υπερηφάνεια».

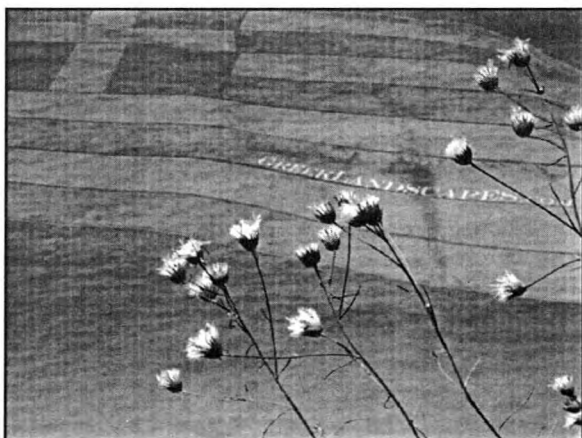
Φραγκλίνος Ρούσβελτ, Πρόεδρος Η.Π.Α. 1933 – 1945

Γερμανός αξιωματικός της Αεροπορίας αποκάλυψε στον υποστράτηγο Δέδε της Ανατολικής Μακεδονίας, ότι ο ελληνικός στρατός ήταν ο μόνος στρατός, στον οποίο δεν προκαλούσαν πανικό τα γερμανικά Στούκας.

«Ο στρατός σας», είπε «αντί να το βάζει στα πόδια, όπως έγινε στη Γαλλία και την Πολωνία, παρέμεινε στις θέσεις του και συνέχισε να μας χτυπά».

«... Γιατί μόνο εμείς, αντίθετα με τους βαρβάρους, ποτέ δεν λογαριάζουμε τον εχθρό στη μάχη».

Αισχύλος

Από τη σκοπιά της Αδελφότητας

Τακτική Γενική Συνέλευση Συγκέντρωση Μικροχωριτών

Στις 22 Απριλίου, στο ξενοδοχείο «Εσπερία Παλλάς», έγινε η ετήσια συγκέντρωση των Μικροχωριτών. Σε μια εγκάρδια μικροχωριτική ατμόσφαιρα, τα μέλη της Αδελφότητας πραγματοποίησαν τις Συνελεύσεις τους, αντάλλαξαν απόψεις για θέματα της Αδελφότητας και του χωριού και τσούγκρισαν πασχαλινά αυγά

Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εκλέχτηκε ο *καθ. Σπύρος Κυρίτης* και Γραμματέας η κ. *Σοφία Κουτσούκη-Κούμπου*. Ο κ. Κυρίτης ξεκίνησε τη συνεδρίαση με την μνημόνευση των

Μικροχωριτών που έφυγαν απ' τη ζωή την τελευταία χρονιά και την τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη τους. Στη συνέχεια αναφέρθηκε στα θέματα που θα απασχολήσουν τις Συνελεύσεις και έδωσε το λόγο στην πρόεδρο του απερχόμενου Δ.Σ. για να αναλύσει το πρώτο θέμα, που ήταν η τροποποίηση του καταστατικού.

Η κ. Κουτσούκη ευχαρίστησε όσους ταξίδεψαν για να έλθουν στο αντάμωμα αυτό, όπως τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού, κ. *Κώστα Μπούρα*, τον κ. *Παντελή Λιάπη* από τη Λαμία, τον κ. *Χρίστο Μουτιγιάννη* από την Αράχοβα, τον φίλο του Μ.Χ. κ. *Κώστα Καλτσούνη*, κουνιάδο του συγχωριανού μας Νίκου Λιάπη και Σύμβουλο της Ομοσπονδίας Ευρυτανικών Συλλόγων και την κ. *Ευανθία Ν. Κυρίτη*, Σύμβουλο του Τ.Σ. Μικρού Χωριού και μέλος της Αδελφότητας. Στη συνέχεια

ανέπτυξε το θέμα της τροποποίησης του καταστατικού και τους λόγους που επιβάλλουν την τροποποίησή του.

Μετά την ομόφωνη έγκριση από τα παριστάμενα μέλη, ο κ. Κυρίτης διάβασε τα θέματα της ημερήσιας διάταξης της Γ. Σ. και έδωσε το λόγο στην πρόεδρο για να αναπτύξει τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ.

Η κ. Κουτσούκη αναφέρθηκε στο θέμα που κυρίως απασχολεί την Αδελφότητα και που είναι η επισκευή και λειτουργία της Πνευματικής Γωνιάς του Μ.Χ. Ανέπτυξε τα στάδια επισκευής του κτιρίου, τη χρηματοδότηση του έργου από τη Νομαρχία Ευρυτανίας και τη συμβολή του Δήμου Ποταμιάς με την κάλυψη της ηλεκτρικής του εγκατάστασης. Τόνισε ότι το έργο αυτό αποτελεί χρέος όλων προς τους προγόνους μας, αξιόλογη συμβολή στην τουριστική κίνηση του χωριού αλλά και παρακαταθήκη προς τις γενιές που έρχονται. Ανέλυσε τις μουσειακές προδιαγραφές που πρέπει να έχει ο χώρος, βάσει των οδηγιών του Υπ. Πολιτισμού, όπως σχεδιασμός του εσωτερικού χώρου, κατάλληλος φωτισμός και εξοπλισμός για την παρουσίαση των εκθεμάτων, ταξινόμηση και περιγραφές εκθεμάτων, αρχεία που πρέπει να τηρούνται, αναγκαία μουσειακά έντυπα, καθώς επίσης και τις δαπάνες, που θα χρειασθεί να γίνουν όχι μόνο για τον εξοπλισμό αλλά και για παροχές ηλεκτρισμού και νερού, για υδραυλική εγκατάσταση, ασφάλεια κτιρίου κλπ. και περιέγραψε την δραστηριότητα των μελών του Δ.Σ. προς την κατεύθυνση αυτή.

Ευχαρίστησε όλους τους Μικροχωριτες, *μέλη της Αδελφότητας*, που με δωρεές τους στηρίζουν την προσπάθεια αυτή και ιδιαίτερα τους μεγάλους δωρητές όπως: τη *Σούλα Ιωάν.*

Δερματάγια την προσφορά των 1.000 ευρώ, την Φρόσω και Μαρίνα Γκούμαγια τη δωρεά των 1.200 ευρώ, τους αδελφούς Ιωάννη Καρυσφύλλη από το Μεγάλο Χωριό, που μαζί με τις κόρες του Παναγιώτη Παπαδή (Ελένη Μπόζνου και Ελευθερία Σωτηράκου), δώρισαν το συνολικό ποσό των 2.400 ευρώ, τους αδελφούς Κώστα και Χρίστο Τριανταφύλλη, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι που δήλωσαν την απόφασή τους να συνδράμουν το έργο αυτό και οι οποίοι περιμένουν την Αδελφότητα να τους ενημερώσει για τα διάφορα κοστολόγια της εσωτερικής επίπλωσης, ώστε να πράξουν αναλόγως.

Τέλος η κ. Κουτσούκη γνωστοποίησε ότι ο Μικροχωρίτης κ. Ιωάννης Ευ. Πιστιόλης ανέλαβε τη δαπάνη του πλήρους εξοπλισμού της Αίθουσας Πολλαπλών Χρήσεων της Πνευματικής Γωνιάς. Η αίθουσα αυτή εκτός από την επίπλωσή της θα περιλαμβάνει και πλήρες οπτικοακουστικό σύστημα, που θα επιτρέπει συνεχή προβολή εικόνων από την ιστορία και τα τοπία του χωριού. Ένα κόστος αρκετά βαρύ για τους ώμους της Αδελφότητας, γι' αυτό και οφείλονται ιδιαίτερες ευχαριστίες στον κ. Πιστιόλη για την γενναιοδωρη αυτή προσφορά του.

Η κ. Κουτσούκη έκλεισε τον απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. λέγοντας: *Φιλοδοξία της Αδελφότητας είναι να γίνει το Μουσείο μας ένας χώρος ευχάριστος, φιλόξενος, ελκυστικός, έτσι όπως ταιριάζει στην προοδευτική παράδοση του χωριού μας. Η οργάνωση ενός Μουσείου αν και δείχνει απλή, στην πραγματικότητα είναι μια απαιτητική και πολύπλοκη υπόθεση. Χρειάζεται να τηρηθούν πολλές μουσειακές προδιαγραφές. Είναι μια δουλειά που θέλει προσοχή, χρόνο, υπομονή και επιμονή. Μια δουλειά που απαιτεί την ηθική αλλά και υλική στήριξη όλων. Η Αδελφότητα, με την βοήθεια όλων των Μικροχωριτών, πιστεύει ότι τελικά θα τα καταφέρει.*

Ο πρόεδρος της Γ. Σ., καθ. Σπύρος Κυρίτσας, αφού ευχαρίστησε την πρόεδρο για τον λεπτομερή απολογισμό, ζήτησε την έγκρισή του από τους παρευρισκόμενους. Μετά την ομόφωνη έγκρισή του, ο κ. Κυρίτσας ανακοίνωσε ότι η Μικροχωρίτισσα κ. Ναυσικά Παπαδάκη βραβεύθηκε από το Δήμο Πεύκης ως η γυναίκα και αγωνίστρια της χρονιάς, με την ευκαιρία της Ημέρας της Γυναίκας. Στη συνέχεια έδωσε και πάλι το λόγο στην κ. Κουτσούκη, η οποία αναφέρθηκε σε 4 βασικά θέματα του χωριού: 1)στη σύμβαση λειτουργίας του Κοινοτικού Καταστήματος του Νέου Μ.Χ., 2) στις εργασίες του Δήμου για την πλήρη αποκατάσταση της βλάβης του νερού της πλατείας του Παλιού Μ.Χ., 3) στην κατασκευή του δρόμου προς Απ-Θανάση «Γούμενο» και 4) Διάβασε το Τεχνικό Πρόγραμμα 2007 για το Μικρό Χωριό, που έστειλε ο Δήμαρχος Ποταμιάς κ. Γιάννης Ίβρος (λεπτομέρειες σε άλλες στήλες του περιοδικού).

Ακολούθησε λεπτομερής ενημέρωση για τον οικονομικό απολογισμό / προϋπολογισμό και Έκθεση Ελεγκτικής Επιτροπής από τον Ταμία της Αδελφότητας, κ. Γιάννη Αρώνη (δημοσιεύονται πιο κάτω).

Μετά την ομόφωνη έγκρισή του απολογισμού, προϋπολογισμού και της έκθεσης της ελεγκτικής επιτροπής, ο πρόεδρος της συνέλευσης, κ. Σπύρος Κυρίτσας, άνοιξε το θέμα της διαλογικής συζήτησης.

Ο κ. Παντελής Λιάπης έθεσε το θέμα της γραμματσειράς του περιοδικού «Μικροχωρίτικα Γράμματα» και τόνισε ότι τα θεωρεί πολύ μικρά γιατί διαβάζονται με δυσκολία.

Ακολούθησε ο Πρόεδρος του Τ. Σ. Μικρού Χωριού, κ. Κώστας Μπούρας, ο οποίος αφού καίρησε την συνέλευση, αναφέρθηκε στην αντίθεσή του στο Τεχνικό Πρόγραμμα Μικρού Χωριού 2007 του Δήμου Ποταμιάς, διότι θεωρεί ότι το χωριό μας αδικείται με το πρόγραμμα αυτό, αφού η προγραμματισμένη χρηματοδότηση δεν αντιστοιχεί ούτε στα μέσα τακτικά επίσημα έσοδα του χωριού μας. (Ολόκληρο το κείμενο σε άλλη στήλη του περιοδικού).

Ο κ. Κυρίτσας ευχαριστώντας τον κ. Μπούρα για την ενδιαφέρουσα ενημέρωση, πρόσθεσε

ότι είναι γεγονός ότι το θέμα της υποχρηματοδότησης του χωριού έχει απασχολήσει τους Μικροχωρίτες πολλές φορές και ευχήθηκε οι ενέργειες του Τ.Σ. να αποδώσουν ώστε το χωριό μας να έχει μια δικαιότερη μεταχείριση.

Η συγκέντρωση έκλεισε με την διεξαγωγή των αρχαιρεσιών. Την Εφορευτική Επιτροπή αποτέλεσαν οι κυρίες *Ελένη Μπόζνου, Ελευθερία Σωτηράκου, Μαρία Οικονόμου* και *Χρήστος Μουτογιάννης*.

Μετά την διαλογή των ψήφων προέκυψε το ακόλουθο αποτέλεσμα, με τη σειρά ψήφων που έλαβε ο κάθε υποψήφιος. Οι επτά πρώτοι εκλεγέντες αποτελούν τα τακτικά μέλη του Δ. Σ. ενώ οι επόμενοι τα αναπληρωματικά του μέλη. Στην Ελεγκτική Επιτροπή οι τρεις πρώτοι, κατά σειρά ψήφων, είναι τακτικά μέλη και οι επόμενοι αναπληρωματικά μέλη:

Διοικητικό Συμβούλιο	Ελεγκτική Επιτροπή
1) Κουτσούκη Αιμιλία	1) Κυρίτση Μαρία
2) Αρώνης Γιάννης	2) Λιάπης Νίκος
3) Κούμπου-Κουτσούκη Σοφία	3) Λιάπης Ν. Γιάννης
4) Κεράνης Ι. Θανάσης	4) Δερματάς Σπύρος
5) Κρίκος Σπύρος	5) Αθανασόπουλος Γιάννης
6) Μουτογιάννης Χρήστος	
7) Οικονόμου Μάρκος	
8) Παπαθανασίου Θανάσης	
9) Δημόπουλος Χρήστος	
10) Πετροπούλου Ευαγγελία	
11) Παπακωνσταντίνου Φωτεινή	

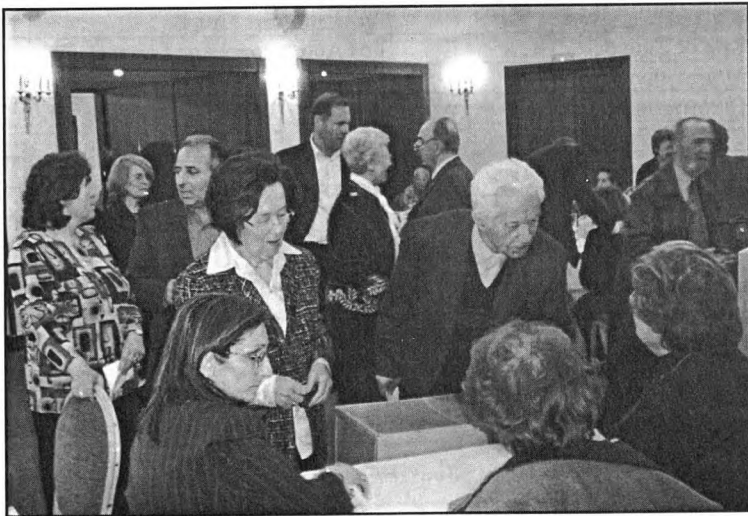
Ανάλυση Υπολοίπου Ταμείου

Κατάθεση (Εθνική Τράπεζα)	9.651,00 ευρώ
Κατάθεση (Αγροτική Τράπ.)	12.758,63 «
Ταμείο - Μετρητά	478,26
Σύνολο Ταμείου	22,887,89 « (21/4/2007)

Αδελφότητα Μικροχωριτών

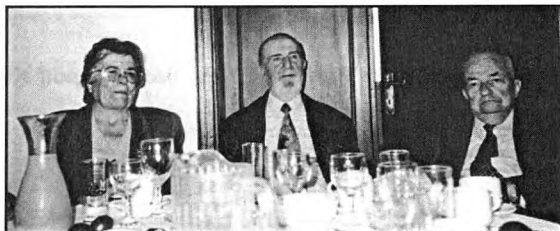
Απολογισμός Οικονομικής Περιόδου 23/5/2005 – 21/4/2007

ΕΣΟΔΑ	Ευρώ	ΕΞΟΔΑ	Ευρώ
Υπόλοιπο Χρήσης 2003-2005	14.199,24	Έκδοση Περιοδικού(4 τεύχη)	4.347,30
Συνδρομές Μελών	6.958,83	Ταχ/κά περ/κού- αλληλ/φίας	2.847,53
Δωρεές Μελών	11.506,58	ΔΕΗ, ΟΤΕ Πν. Γωνιάς	569,50
Τόκοι Καταθέσεων	99,60	Λειτουργία Πν. Γων. (2005)	550,00
Διάθεση βιβλίων	4.098,00	Δώρα μαθητών Δ. Σχολείου	223,00
		Έκδοση Καρτ Ποστάλ	1.047,30
		Διάφορα έξοδα	325,30
		Καθαρισμός Μνημείων	472,68
		Έκδοση βιβλίου Μ.Χ.	2.928,93
		Απόδοση δωρεών προς Ι.Ν.	151,62
		Ξεν. Εσπέρια, προκαταβολή	451,20
		Ο.Ε.Σ. - Συνδρομή	60,00
		Σύνολο εξόδων	13.974,36
		Υπόλοιπο Ταμείου	22.887,89
Σύνολο	36.862,25	Σύνολο	36.862,25

Προϋπολογισμός 2007-2010

ΕΣΟΔΑ	Ευρώ	ΕΞΟΔΑ	Ευρώ
Υπόλοιπο Χρήσης 2005-2007	22.887,89	Εξ/σμός-Παροχές Μουσείου	34.000,00
Συνδρομές Μελών	6.000,00	Έκδοση Περιοδικού	4.500,00
Δωρεές Μελών	14.000,00	Ταχυδρομικά	3.000,00
Τόκοι Καταθέσεων	130,00	Λειτουργικά Πν. Γωνιάς	1.500,00
Εκδηλώσεις	1.000,00	ΔΕΗ – ΟΤΕ Πν. Γωνιάς	1.000,00
Διάθεση βιβλίων	3.000,00	Έντυπα Μουσείου	600,00
		Απρόβλεπτα έξοδα	2.417,89
Σύνολο	47.017,89	Σύνολο	47.017,89

Το Νέο Δ.Σ. της Αδελφότητας

Στην πρώτη συνεδρίαση των νεοεκλεγέντων μελών Δ.Σ. της Αδελφότητας Μικροχωριτών, που έγινε στις 9 Μαΐου 2007 αποφασίσθηκε η κάτωθι κατανομή αξιωμάτων:

Πρόεδρος: Αιμιλία Κουτσούκη

Αντιπρόεδρος: Θανάσης Ι. Κεράνης

Γενικός Γραμματέας: Μάρκος Οικονόμου

Ταμίας: Γιάννης Αρώνης

Ειδικός Γραμματέας: Χρίστος Μουτογιάννης

Σύμβουλοι Τύπου: Σοφία Κουτσούκη-Κούμπου

Σπύρος Κρίκος

Στο ίδιο Δ.Σ. αποφασίσθηκαν ως αντιπρόσωποι της Αδελφότητας για την Θεσσαλονίκη η κ. *Ευαγγελία Πετροπούλου* και για τη Λαμία η κ. *Φωτεινή Παπακωνσταντίνου*.

Από την κίνηση του χωριού μας

Νέο Τοπικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού (2006-2010)

Στις 28 Δεκεμβρίου 2006 ορκίσθηκαν τα εκλεγέντα νέα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού, που είναι τα εξής:

Πρόεδρος: Κώστας Μπούρας

Μέλη: Ευανθία Κυρίτση

Γιάννης Ντζούφρας

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών εύχεται και από τη στήλη αυτή στα μέλη του Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού καλή επιτυχία στο έργο τους. Όπως πάντα, θα σταθούμε στο πλευρό τους, ως φίλοι, εμψυχωτές, συνεργάτες και αρωγοί σε ότι χρειασθεί ή ζητηθεί.

Δραστηριότητα Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού

Τα μέλη της Αδελφότητας, που παρευρίσκονταν στη Γενική Συνέλευση της 22ας Απριλίου 2007 άκουσαν με προσοχή τα όσα ενδιαφέροντα, σχετικά με τα δημοτικά κονδύλια ανέφερε ο πρόεδρος του Τ. Σ. Μικρού Χωριού, κ. Κώστας Μπούρας. Η παρέμβαση του κ. Μπούρα καθώς και απόσπασμα του Πρακτικού της 1^{ης} Συνεδρίασης του Τ. Σ. Μικρού Χωριού δημοσιεύονται στη συνέχεια:

Καλημέρα σας, Χριστός Ανέστη και χρόνια πολλά σε όλους,

Είναι ιδιαίτερη χαρά που βρίσκομαι μαζί σας και ως χωριανός και ως εκπρόσωπος των Μικροχωριτών από τη θέση του προέδρου του Τοπικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού.

Μετά την ανάγνωση της επιστολής του Δημάρχου Ποταμιάς από την πρόεδρο κ. Αιμιλία Κουτσούκη, σχετικά με το Τεχνικό Πρόγραμμα του 2007, που αφορά το Τοπικό μας Διαμέρισμα, θέλω να σας ενημερώσω και εγώ για τις δικές μου προτάσεις και ενέργειες.

Αναλαμβάνοντας τα καθήκοντα του προέδρου διαπίστωσα ότι με την αριθ. 6/18-12-2006 απόφαση είχε καταθέσει το προηγούμενο Τ.Σ. τις προτάσεις του στο Δήμο για την κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος. Στη συνέχεια ζήτησα από τον Δήμαρχο να με ενημερώσει εγγράφως ποια έργα είναι αποπερατωμένα, ποια είναι συνεχιζόμενα και τις πηγές χρηματοδότησης αυτών.

Έχοντας το σχετικό απαντητικό έγγραφο του Δημάρχου και την απόφαση του προηγούμενου Τοπικού Συμβουλίου με τις προτάσεις των έργων, στην πρώτη συνεδρίαση του Τοπικού Συμβουλίου στις 27-1-2007 προτείνουμε και άλλα έργα, σύμφωνα με τη σειρά αναγκαιότητας και προτεραιότητας που εκτιμήσαμε, τα οποία δεν έλαβαν υπόψη.

Μετά ζήτησα από το Δημόσιο Ταμείο να μου δώσουν στοιχεία σχετικά με τα τακτικά έσοδα του Μικρού Χωριού, τα οποία για το έτος 2006 ανήλθαν στο ποσό των 126.000 ευρώ και 53544 η ΣΑΤΑ, σύνολο 179.544 ευρώ. Το ποσό αυτό αποτελεί το 1/3 περίπου του συνολικού προϋπολογισμού των τακτικών εσόδων του Δήμου Ποταμιάς.

Στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου με θέμα κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος 2007 πήρα το λόγο και διαμαρτυρήθηκα γιατί δεν έλαβαν υπόψη τα έργα αποκατασκευής του Παλαιού Μικρού Χωριού αφού υπάρχει έκθεση του ΙΓΜΕ με αριθ. Τα-2010/98 σελ. 61,62,63 με συγκεκριμένο έργο.

Ο Δήμαρχος μου απάντησε ότι δεν το γνώριζε.

Για την κατάρτιση του ετήσιου τεχνικού προγράμματος του Δήμου, ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας Ν.3468/2006 άρθρο 208 §2^ο προβλέπει ότι τα έργα που πρέπει να εκτελεστούν για κάθε τοπικό διαμέρισμα και η κατανομή των πιστώσεων να είναι ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα, των αναγκών του πληθυσμού ή και τα εισφερόμενα έσοδα. Κανένα από όλα αυτά δεν έλαβαν υπόψη, γι' αυτό το λόγο δεν ψήφισα το τεχνικό πρόγραμμα του Τ.Δ. Μικρού Χωριού.

Για όλους τους παραπάνω λόγους και βλέποντας το ποσό των 64.075 ευρώ για έργα ΣΑΤΑ στο Τοπικό Διαμέρισμα Μ.Χ. με αύξηση βάσει του πληθυσμού 20% και συγκρίνοντας τα υπόλοιπα Διαμερίσματα του Δήμου για τα οποία υπάρχει αύξηση μέχρι και 180%, εδώ μια λέξη χωράει: ΑΔΙΚΙΑ.

Ζητώ τη συνεργασία και τη βοήθεια της Αδελφότητας και όλων των χωριανών για ένα καλύτερο Μικρό Χωριό, όπως ήταν ανέκαθεν, παράδειγμα προς μίμηση.

Ευχαριστώ που με ακούσατε, καλό καλοκαίρι σε όλους

Ο Πρόεδρος
Του Τοπικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού
Μπούρας Κων/νος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΑΡΙΘ. 1/2007
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΟΥ Τ.Σ. ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Μικρό Χωριό και στο Κοινοτικό κατάστημα σήμερα στις 27 του μήνα Ιανουαρίου του έτους 2007, ημέρα της εβδομάδος Σάββατο και ώρα 5μμ, συνήλθε το Τοπικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού, ύστερα από την αριθ. 6/23-1-2007 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που επιδόθηκε στον καθένα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 130 του Ν.3463/2006 και αφού διαπιστώθηκε νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο 3 μελών ευρέθησαν παρόντες 3 ήτοι:

Παρόντες

1. Μπούρας Κων/νος, 2. Ευαγγελοκόστα Ευανθία, 3. Ντζούφρας Ιωάννης

Απόντες

Κανένας

Αριθ. Απόφασης 1/2007, Θέμα 1^ο

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης, εισηγήθηκε το 1^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης και είπε ότι σύμφωνα με το άρθρο 208 του Δ.Κ.Κ. πρέπει να καταθέσουμε προτάσεις στο Δημοτικό Συμβούλιο για την κατάρτιση του ετήσιου τεχνικού προγράμματος, που θα συμπεριλαμβάνουν έργα με σειρά προτεραιότητας ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα των αναγκών του Τοπικού Δ/σματος.

Συνεχίζοντας ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη του Συμβουλίου την αριθ. 6/2006 απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου, που αφορά κατάθεση προτάσεων για το τεχνικό πρόγραμμα του 2007, το αριθ. 1/8-1-2007 έγγραφο του Προέδρου του Τοπικού Συμβουλίου, το οποίο αφορά αίτημα προς το Δήμο για ενημέρωση σχετικά με έργα που εκτελέστηκαν το 2006 καθώς επίσης και το αριθ. 134/23-1-2007 ενημερωτικό-απαντητικό έγγραφο του Δήμου Ποταμιάς, στο οποίο αναφέρονται τα έργα τα οποία είναι συνεχιζόμενα ή έχουν αποπερατωθεί και κάλεσε το Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση αφού έλαβαν υπόψη την εισήγηση του Προέδρου,

Αποφασίζει ομόφωνα

Προτείνει να συμπληρωθεί η αριθ. 6/2006 απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Ποταμιάς, που αφορά προτάσεις για την κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος του έτους 2007 με τα παρακάτω έργα με σειρά προτεραιότητας ως εξής:

Προτάσεις έργων για το Νέο Μικρό Χωριό

1. Αποπεράτωση πάρκιγκ Καστανόβρυσης
2. “ “ Ξενοδοχείου Country
3. “ δρόμου από παρκινγκ Καστανόβρυσης μέχρι οικία Κων/νου Φλώρου
4. Εξωραϊσμός εισόδου Νέου Μ.Χ. – επένδυση με πέτρα του τοιχίου κάτω από οικία Τσινιά Χρήστου
5. Επισκευή υδραυλικά από Παλαιό Μ.Χ. μέχρι Νέο Μ.Χ., κυρίως σε τρία σημεία
6. Τοποθέτηση κυγκλιωμάτων κάτω από οικία Κων/νου Φλώρου – Κωστοπούλου

7. Προστασία του δρόμου-πάρκιγκ μπροστά από Ξενώνα «Ριζώμα» (υπάρχουν σχετικά αιτήματα)
8. Ανάπλαση κοινόχρηστου χώρου έναντι οικίας Φούκα Ιωάννη
9. Διαπλάτυνση-διαμόρφωση δρόμου από Ξενοδοχείο Country μέχρι Μοναστήρι
10. Επισκευή στάσεων ΚΤΕΛ
11. Σύνδεση δρόμου Νέου Μ.Χ. μέχρι οικισμό Ν. Δερμάτι στη θέση οικία Ντζούφρα
12. Κατασκευή πεζοδρομίου από είσοδο Μ.Χ. μέχρι το Ξενοδοχείο Country.

Προτάσεις έργων για το Παλαιό Μικρό Χωριό

1. Καθαρισμός-επισκευή υδραυλικά πάνω από το Παλαιό Μ.Χ. για να λειτουργεί ως αγωγός ομβρίων υδάτων.
2. Τιμεντόστρωση δρόμου κάτω από Ξενοδοχείο «Χελιδόνα» και φωτισμός του δρόμου
3. Κατασκευή-επισκευή του υδραυλικά κάτω από το Ξενοδοχείο «Χελιδόνα» μέχρι οικία Κομπορόζου και Κυρίτση
4. Μελέτη για αξιοποίηση λίμνης στην είσοδο του Παλαιού Μ.Χ.
5. Αποχέτευση – συγκέντρωση λυμάτων και κατασκευή βόθρου
6. Χρηματοδότηση μελέτης για το Β΄ Τμήμα του Παλαιού Μ.Χ.
7. Απεγκλωβισμός υδροηλεκτρικού σταθμού και να τεθεί σε λειτουργία
8. Αντικατάσταση κιγκλιδιωμάτων στο Ξενοδοχείο «Χελιδόνα»
9. Τιμεντόστρωση δρόμου προς οικία Καρανικά
10. Κατασκευή τοιχίου προστασίας πάνω από οικία Μπάκη (υπάρχει σχετικό αίτημα)

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα της ημερησίας διάταξης λύεται η συνεδρίαση. Γι' αυτό συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται ως ακολούθως

Ο Πρόεδρος
Μπούρας Κων/νος

Τα Μέλη
Ευαγγελοκώστα Ευανθία
Ντζούφρας Ιωάννης

Κοινοτικό Κατάστημα Νέου Μικρού Χωριού

Η πλατεία του Νέου Μικρού Χωριού, με νέα όψη, ωραιότατο κοινοτικό κατάστημα αλλά και με έμπειρο καταστηματούχο, ετοιμάζεται να ανοίξει τις πύλες της στους Μικροχωρίτες, τους φίλους, τους επισκέπτες του χωριού.

Το κοινοτικό κατάστημα θα λειτουργεί ως καφετέρια – ταβέρνα ή και άλλου είδους τουριστική επιχείρηση, αν χρειασθεί. Η μίσθωση έγινε για 9 χρόνια με δυνατότητα επιπλέον μίσθωσης για άλλα 3 χρόνια.

Η Αρχική τιμή ενοικίου καθορίσθηκε στα 450 ευρώ το μήνα, τιμή που θα αναπροσαρμόζεται ανάλογα με τον πληθωρισμό και επιπλέον αύξηση 6%. Καταστηματούχος είναι Εταιρεία «Κεφαλόβρυσο Ξενοδοχειακές – Τουριστικές και Επιχειρήσεις Εστιάσεως» με εκπρόσωπο τον κ. Βασίλη Τριανταφύλλου.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών εύχεται καλές δουλειές.

Οι βρύσες του Χανιού

Μια ατυχής εκσκαφή κατά τη θεμελίωση γειτονικού κτίσματος τον περασμένο Οκτώβριο, είχε σαν αποτέλεσμα να αλλάξει η ροή του νερού, που τροφοδοτούσε τις έξι βρύσες της πλατείας, με συνέπεια να στερέψουν απότομα. Το πηγαίο νερό, που ασταμάτητα έτρεχε μέρα και νύχτα για αιώνες τώρα, ξαφνικά είχε χαθεί. Όπως ήταν φυσικό, θλίψη και πανικός κυριεύσε όλους τους Μικροχωρίτες.

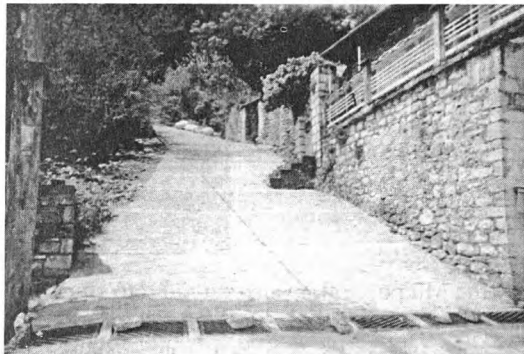
Ο Δήμος Ποταμιάς και το Τοπικό Συμβούλιο του

χωριού αντέδρασαν άμεσα. Σταμάτησαν τις εργασίες και κάλεσαν ειδικούς του Ι.Γ.Μ.Ε., ώστε να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα με τον πλέον ενδεδειγμένο τρόπο. Οι εμπειρογνώμονες μέτρησαν επανειλημμένα την ποσότητα του αναβλύζοντος νερού, η οποία, θα πρέπει να σημειωθεί, βρέθηκε να είναι πολύ περισσότερη από το νερό που έβγαινε από τις βρύσες, έγιναν οι απαραίτητες εργασίες και τα Χριστούγεννα βρήκαν τις βρύσες του χωριού και πάλι γεμάτες με το τρεχούμενο πηγαίο νερό τους. Τέλος καλό, όλα καλά!

Ο «Γούμενος»

Με χαρά οι κάτοικοι του Παλιού Μικρού Χωριού είδαν την από χρόνια υποσχόμενη

κατασκευή του «Γούμενου», ενός από τους κεντρικούς δρόμους του χωριού, να παίρνει σάρκα και οστά. Όλος ο δρόμος τσιμεντοστρώθηκε με αυλάκια δεξιά και αριστερά καθώς και σκάρες στο κάτω μέρος για την απορρόφηση των νερών, ενώ το μεγαλύτερο μέρος του στρώθηκε με μη ολισθηρή καλντεριμμένα πέτρα. Το αποτέλεσμα είναι πράγματι εκπληκτικό. Ένα καλαίσθητο έργο που ομορφαίνει το χωριό μας.

Ιατρική διημερίδα στο Μικρό Χωριό

Ένα πολύ ενδιαφέρον επιστημονικό σεμινάριο πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα συνεδρίων του ξενοδοχείου Country Club του Μικρού Χωριού. Η ιατρική αυτή διημερίδα έγινε με πρωτοβουλία της Ορθοπαιδικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Καρpenησίου και υπό την αιγίδα του Ιατρικού Συλλόγου Ευρυτανίας στις 19 και 20 Ιανουαρίου 2007. Οργανώθηκε από το Ελληνικό Ίδρυμα Οστεοπόρωσης και είχε ως θέμα: «Μεταβολικά νοσήματα των Οστών».

Επρόκειτο για ένα ενημερωτικό κυρίως σεμινάριο για την οστεοπόρωση, την συχνή αυτή πάθηση των οστών. Κατά την οστεοπόρωση τα οστά χάνουν ασβέστιο, μειώνεται έτσι η οστική πυκνότητα, τα οστά γίνονται πιο εύθραυστα και ως εκ τούτου αυξάνεται ο κίνδυνος καταγμάτων. Παρατηρείται περισσότερο στις γυναίκες άνω των 45 ετών και αυξάνεται σε όλα τα άτομα με την πάροδο της ηλικίας.

Επί του πιεστηρίου:

Λίγο πριν τυπωθεί το περιοδικό, ο Μικροχωρίτης Ιωάννης Ζορμπαλάς, γνωστός και από άλλη δωρεά στο χωριό, μάς έκανε γνωστό ότι η εταιρεία του «Solartek» προσφέρει τα σπορ για όλα τα παράθυρα της Πνευματικής Γωνιάς. Όπως μας πληροφόρησε, οι κουρτίνες αυτές θα γίνουν από ειδικό υλικό, έτσι όπως απαιτείται για σκιάδες μουσειακών χώρων.

Αν λάβει κανείς υπόψη ότι η Πνευματική Γωνιά έχει 18 πολύ μεγάλα παράθυρα, πρόκειται για μια πολύ σημαντική δωρεά, για την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών ευχαριστεί εγκάρδια τον κ. Ι. Ζορμπαλά.

Νέα από το Δήμο Ποταμιάς

Νέο Δημοτικό Συμβούλιο Δήμου Ποταμιάς (2006-2010)

Στις 28 Δεκεμβρίου 2006 ορκίσθηκε το νέο δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς, το οποίο έχει ως εξής:

Δήμαρχος: Γιάννης Ίβρος

Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου: Φίλιππος Καλλιάνης

Γραμματέας « « Γιάννης Παναγιωτόπουλος

Αντιδήμαρχοι: Κώστας Αναγνωστάκης

Πάνος Ζαχαρόπουλος

Δημαρχιακή Επιτροπή: Γιάννης Ίβρος

Νίκος Γραβάνης

Βαγγέλης Μαθές

Γιώργος Ντζούφρας

Γιάννης Γαβρίλης

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών εύχεται και από τη στήλη αυτή στα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου καλή επιτυχία στο έργο τους και προσβλέπει στη συνέχιση της καλής συνεργασίας.

Τεχνικό Πρόγραμμα Μικρού Χωριού 2007

Ο Δήμος Ποταμιάς μάς γνωστοποίησε το Τεχνικό Πρόγραμμα του 2007, που αφορά έργα προγραμματισμένα να γίνουν στο Τοπικό Διαμέρισμα του Μικρού Χωριού εντός του τρέχοντος έτους:

Αποπεράτωση διαμόρφωσης πλατείας Μικρού Χωριού	6.900,00
Συνέχιση συντήρησης Δημοτικού καταστήματος (γραφείου) Μ.Χ.	6.900,00
Διαμόρφωση δρόμων Μικρού Χωριού	6.400,00
Σύνταξη μελέτης από Ι.Γ.Μ.Ε. για το Παλαιό Μικρό Χωριό	2.975,00
Διαμόρφωση κοινόχρηστων χώρων Μικρού Χωριού	18.000,00
Συντήρηση αντιπλημμυρικών υδραυλάκων	4.000,00
Επισκευή στεγάστρων και κιγκλιδωμάτων Ξενώνα «Χελιδόνα»	6.900,00
Τσιμεντοστρώσεις δρόμων Μικρού Χωριού	12.000,00
Σύνολο	64.075,00

Χωριάτικο Αντίλαλο τ. 116 (2007)

Ο κ. Χρ. Γιαννακόπουλος, διευθυντής του περ. «Χωριάτικο Αντίλαλο» του Συλλόγου Ευρυτανών «Καλλιακούδα», μετά από μια αξιόλογη έρευνά του στον ηλεκτρονικό κατάλογο βιβλίων της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος (Πανεπιστημίου 32) μας πληροφορεί για τους τίτλους 115 βιβλίων που βρίσκονται εκεί και σχετίζονται με την Ευρυτανία. Όπως πολύ σωστά τονίζει: «... είναι χρήσιμο να ξέρουμε τι έχει κυκλοφορήσει» για την περιοχή μας και ότι «υπάρχουν και αρκετές δεκάδες ακόμα που αναφέρονται σε πρόσωπα και γεγονότα της Ευρυτανίας ή σε περιοχές τους, τα οποία δεν έχουν κατατεθεί στην Εθνική Βιβλιοθήκη ή δεν έχουν στον τίτλο τους τη λέξη Ευρυτανία».

Νέο Νομαρχιακό Συμβούλιο (2006-2010)

Στην πρώτη συνεδρίαση των νεοεκλεγέντων μελών του Νομαρχιακού Συμβουλίου (7-1-2007) ψηφίσθηκε το προεδρείο, το οποίο έχει ως εξής:

Νομάρχης: Κώστας Κοντογεώργος

Πρόεδρος Ν.Σ.: Στέλιος Δημητρόπουλος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.: Κώστας Βλάχος

Γραμματέας Ν.Σ.: Δημήτριος Κατσιάδας

Ως Αντινομάρχες ορίσθησαν οι κύριοι Δημήτριος Χρυσικός και Δημήτριος Τσιώλης.

Ως Αναπληρωτής Νομάρχης ορίσθηκε ο Αντινομάρχης κ. Δημήτριος Χρυσικός.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών εύχεται και από τη στήλη αυτή, τόσο στο Προεδρείο, όσο και σε όλα τα μέλη του Νομαρχιακού Συμβουλίου καλή επιτυχία στο έργο τους για το καλό της Ευρυτανίας.

Παράκαμψη Τυμφρηστού

Η διαμόρφωση του παρακαμπτήριου δρόμου, που ξεκινάει από το Χωριό Τυμφρηστός και καταλήγει στην σήραγγα Καρπεννισίου, που περιγράψαμε στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού μας, έχει ήδη ξεκινήσει. Παράλληλα, πρόκειται σύντομα να δοθεί στην κυκλοφορία ο νέος δρόμος που παρακάμπει το κέντρο του Καρπεννισίου. Ξεκινάει από τη διασταύρωση του παλιού και νέου δρόμου Καρπεννισίου – Λαμίας (λίγο μετά τη διασταύρωση προς Μυρίκι), περνάει νότια από το λόφο του Αγίου Δημητρίου και καταλήγει στο δρόμο Καρπεννισίου – Προυσού, βόρεια του εργοστασίου της Πειραιϊκής Πατραϊκής. Τα τεχνικά έργα (τοιχία κλπ.) σε όλο το μήκος του δρόμου έχουν ολοκληρωθεί. Απομένει το τελευταίο κομμάτι του δρόμου, που είναι η κατασκευή των δύο κόμβων (είσοδος και έξοδος του δρόμου, όπου οι εργασίες προχωρούν με εντατικό ρυθμό.

Νοσοκομείο Καρπεννισίου

Το Νοσοκομείο Καρπεννισίου, αν και είναι μια μικρή μονάδα, έχει πολύ καλή φήμη και αυτό οφείλεται στην αξιόλογη στελέχωσή του από ικανότατους γιατρούς, αλλά και νοσηλευτικό και παραϊατρικό προσωπικό. Υπάρχουν αρκετές ελλείψεις και προσπάθεια του νέου διοικητή του Νοσοκομείου, κ. Ηλία Χορμόβα, είναι να καλυφθούν όσο πιο γρήγορα γίνεται. Έτσι, καταβάλλεται προσπάθεια να στελεχωθούν με το κατάλληλο προσωπικό τα τμήματα εκείνα που παρουσιάζουν κενά όπως το ακτινολογικό, το αιματολογικό, το ορθοπεδικό κ.ά.

Μέσα στο 2007 αναμένεται η λειτουργία ενός **αξονικού τομογράφου** και ενός μαστογράφου, οι οποίοι βρίσκονται ήδη στο νοσοκομείο. Αυτό θα είναι πολύ σημαντικό γιατί θα απαλλάξει τους Ευρυτανές από μεταβάσεις σε Λαμία ή Αθήνα για ανάλογες εξετάσεις.

Πολύ σημαντική είναι επίσης η ίδρυση Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (ΕΚΑΒ) στο Καρπενήσι. Το **ΕΚΑΒ** εγκαινιάσθηκε από τον Υφυπουργό Υγείας κ. Αθ. Γιαννόπουλο 3/2/2007 και στεγάζεται στο κτίριο της «Ευρυτανία Α.Ε.» πού βρίσκεται στον Ξηριά. Θα λειτουργεί 24 ώρες το 24ωρο και τα τέσσερα ασθενοφόρα του θα μπορούν να προσφέρουν άμεση μεταφορά ασθενών ή τραυματιών στο νοσοκομείο αλλά και άμεση ιατρική βοήθεια σε έκτακτες περιστάσεις.

Δύο πολύ ουσιαστικές παροχές υγείας στην υπηρεσία των κατοίκων της Ευρυτανίας.

Γηροκομείο Καρπενησίου

Ο από πολλά χρόνια σχεδιασμός επέκτασης του Γηροκομείου Καρπενησίου επί τέλους παίρνει σάρκα και οστά. Εγκρίθηκε στις 24/1/2007 η επέκταση των κτιριακών εγκαταστάσεων του Ιδρύματος Κοινωνικής Πρόνοιας Ευρυτανίας. Ο Πρόεδρος του Ιδρύματος, κ. Άλκης Παπασπύρου, κατάφερε, μετά από συνεχείς και έντονες παραστάσεις στο Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, να πετύχει την έγκριση επέκτασης του κτιρίου. Πρόκειται για μια νέα πτέρυγα που θα μπορεί να εξυπηρετήσει 40 επιπλέον υπερήλικες. Ο προϋπολογισμός του έργου είναι 1.700.000 ευρώ.

Με αυτό τον τρόπο περισσότεροι ηλικιωμένοι της περιοχής, που τώρα περιμένουν υπομονετικά να αδειάσει ένα κρεβάτι, θα μπορέσουν, ευχόμεστε σύντομα, να βρουν λίγη θαλπωρή στο Γηροκομείο Καρπενησίου.

Τιμή σε Ευρυτάνα Καλλιτέχνη-συγγραφέα

Ο γνωστός Ευρυτανάς ηθοποιός **Νίκος Κ. Μπακογιάννης** βραβεύτηκε πρόσφατα για το θεατρικό του έργο «Στρατοκράτες» με το Β΄ Κρατικό Βραβείο. Το έργο του αυτό ασχολείται με τη δικτατορία και αυτούς που την δέχονται ή την πολεμούν σε όλα τα πλάτη της γης.

Ένα άλλο γνωστό βιβλίο του εκλεκτού καλλιτέχνη είναι το: «**Σκοτώστε τον Παύλο Μπακογιάννη**», όπου διερευνά τις συνθήκες δολοφονίας του αείμνηστου αδελφού του από τη «17 Νοέμβρη».

Η Ευρυτανία στις περιγραφές Ελλήνων και ξένων περιηγητών

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον αναμένεται να διεξαχθεί στις **12-15 Ιουλίου τ.έ.** το επιστημονικό συνέδριο που θα γίνει στο Συνεδριακό Κέντρο του Δήμου Καρπενησίου με θέμα: «**Η Ευρυτανία στις περιγραφές Ελλήνων και ξένων περιηγητών**» από την αρχαιότητα ως την εποχή μας (αφηγήσεις, οδοιπορικά, χρονικά κλπ.).

Το Συνέδριο οργανώνεται από το Ευρωπαϊκό Κέντρο Ευρυτανικών Σπουδών και Ερευνών (ΕΥΚΕΣΕ). Όπως υπογραμμίζεται στην δημόσια αναγγελία και πρόσκληση του συνεδρίου είναι «**ιδιαίτερα ευπρόσδεκτοι νέοι επιστήμονες που έχουν την Ευρυτανία στα ερευνητικά τους ενδιαφέροντα**».

Την Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου αποτελούν οι: Κ. Ζήσης, Γ. Ζωγραφόπουλος, Γ. Καραγιώργος, Κ. Κατσόγιαννος, Χ. Κούτσικος, Κλ. Κουτσούκης και Α-Ι. Μαυρομύτης, στους οποίους μπορεί να απευθύνονται όσοι ενδιαφέρονται να λάβουν μέρος.

Αναμνήσεις από τη ζωή μου στο χωριό

Του ασέμνηστου Δημητρίου Κ. Κοκκάλα, 1978

Η βασκανία

Την άνοιξη του 1923 ήλθα στο χωριό, προκειμένου το φθινόπωρο να στρατευτώ για να υπηρετήσω την θητεία μου ως κληρωτός. Βεβαίως χρειάστηκε κάποιος χρόνος ώσπου να προσαρμοστώ με το ορεινό κλίμα του τόπου, ύστερα από απουσία τεσσάρων ετών στην Πόλη.

Η μητέρα μου, όταν έβλεπε τον κανακάρη της λίγο αδιάθετο, μου έπαιρνε κρυφά κανένα μαντήλι από την τσέπη μου και το έστελνε στην Περσεφόνη (Καρατάσιου) να το σταυρώσει και το ξανάβαζε στην τσέπη μου.

Όμως επειδή «ουδέν κρυπτόν υπό τον ήλιον», κάποια μέρα που έψαχνα να το βρω, η αδελφή μου Αφροδίτη μού το μαρτύρησε. «Βρε μητέρα και συ πιστεύεις σ' αυτές τις χωριάτικες δυσεϊδαίμονιες;» Εκείνη δεν απάντησε, αλλά έκτοτε τα μαντήλια μου δεν έκαναν περιπάτο.

Όταν την άνοιξη του 1926 απολύθηκα από το στρατό και γύρισα στο χωριό, ο πατέρας είχε αγοράσει από το Βουτύρου μια αγελάδα πολύ καλή και μάλιστα γκαστρωμένη. Μια ημέρα, που οι γυναίκες είχαν πλύση, την πήρα και πήγα στο χωράφι μας, τα Αμπέλια, να την βοσκήσω. Βόσκησε κάμποση ώρα και ύστερα σταμάτησε. Την πήγα στη σούδα μήπως διψάει, δεν της άρεσε. Πήρα το δρόμο της επιστροφής, στη Θανασόβρυση ούτε θέλησε να πλησιάσει. Με δυσκολία και σέρνοντας κατάφερα να τη φέρω στο σπίτι. Ήταν ήδη ιδρωμένη και μόλις την έβαλα στην αυλή έκασε κάτω.

Έτρεξε η μητέρα, της έβγαλε το χαιμάλι και το έδωσε της Αφροδίτης λέγοντας: «τρέξε γρήγορα στης Περσεφόνης να το σταυρώσει!». Έτσι όπως ήλθαν τα πράγματα δεν μπορούσα να αντιδράσω, μόνο κούνησα το κεφάλι μου με δυοπιστία. Όταν γύρισε η Αφροδίτη είπε: «Η Περσεφόνη λέει να της το βάλουμε γρήγορα και ύστερα από μια ώρα να της το ξαναπάω, γιατί είναι πολύ ματιασμένο το ζωντανό». Της το ξαναπήγε η Αφροδίτη. Τώρα το ζώο είχε ξεϊδρώσει, αναχάραξε και σε λίγο σηκώθηκε στα πόδια του. Η νέα γνωμάτευση έλεγε «αυτός π' του' ειδι έχ' πουλύ κακό μάτ', θα τόσκαε του χαιβάν', αλλά κατ' θα νάχει μπρουστά τ', κανιά φράχτ' ποτέβου, κι δεν τόβλεπει καλά, γι' αυτό κι πισουπάσει του κακό».

Τότε θυμήθηκα, όταν έβוסκα τη γελάδα στα όχτια του χωραφιού, πέρασε ένας χωριανός και μου είπε «ακριβά τ'ν αγοράσει ου πατέρας' αλλά είνει καλή γελάδα» και ο άνθρωπος αυτός φορούσε μαύρα γυαλιά (ευτυχώς!). Και ο «εορακώς μεμαρτύρηκεν και αληθής εστί η μαρτυρία αυτού». Γεννάται όμως το ερώτημα, πώς τα κατάλαβε όλα αυτά τα συμβάντα η Περσεφόνη;

Την αγελάδα εκείνη, τριών μηνών γεννημένη, την έφερενε ένα μεσημέρι η Αφροδίτη από το χωράφι μας, στην Αγία Τριάδα, προς το χωριό. Στα γούπατα το ζώο παραπάτησε, έχασε την ισορροπία του και βρέθηκε ανάσκελα στο χαντάκι ξεγωφιασμένο. Εκλήθει ο Πέτσικας και μετά την σχετική πραγματογνωμοσύνη, απεφάνθη τελεσιδίκως: «Τούτου του θηρίου ούτι βγαίν' απού δω, ούτι μεταφέρνητι, ούτι θα μπουρέσ' πυτέ να σταθει στα πουδάρια τ'». Η θανατική απόφαση εξεδόθη, όλοι όσοι βρεθήκαμε εκεί βάλαμε τα κλάματα και αποχωρήσαμε. Όταν θυμάμαι τη λυπητερή ματιά του ζώου εκείνου,

αισθάνομαι ρίγος. Μόνον ο πατέρας είχε το κουράγιο να παραστεί στη σφαγή, τον διαμελισμό και τη μεταφορά των τεμαχίων του, άλλων στο σπίτι και άλλων στα μαγαζιά προς πώληση, το δε θηλυκό μοσχάρι της το ποτιζαμε αρχικά (με το χουνί) γάλα από τη γίδα, ύστερα πίτουρα και στη συνέχεια χόρτα. Το φωνάζαμε δε Φανούλα = ορφανούλα. Όμως δεν σκέφτηκε κανείς να στείλει το χαϊμαλί του ζώου στην Περσεφόνη, να δούμε αν ματιάστηκε από άνθρωπο ... που ασφαλώς δε φορούσε μαύρα γυαλιά!

Ματιάζονταν όμως και τα άψυχα! Κάποτε μια παρέα Ηπειρωτών μαστόρων έφτιαχνε ένα σπίτι στο χωριό και όταν ήλθε η ώρα, ο αρμόδιος πήγε στη «Φλέβα» βρήκε μια ωραία και μεγάλη πλάκα, την πελέκησε στα μέτρα της γωνιάς που θα την τοποθετούσε, την έδεσε με μια τριχιά, τη φορτώθηκε και ευχαριστημένος ξεκίνησε.

Στη μέση του χωριού διασταυρώθηκε με κάποιον, που «μωρέ μπράβο πλάκα» είπε με θαυμασμό. Δεν έκανε όμως 3-4 βήματα ο κτίστης και η πλάκα κόπηκε στη μέση, έπεσε στο λιθόστρωτο και έγινε θρύψαλα. «Ωρέ καλά π' δενμ' τσάκσει τα πουδάρια» είπε ο άνθρωπος, σταυροκοπήθηκε και πήγε στη δουλειά του.

Λέγονταν όμως και πολλά άλλα ανάλογα περιστατικά. Εκείνο τον καιρό οι Παπάδες, όταν τους καλούσαν, πήγαιναν στο σπίτι του πάσχοντος, φορούσαν το επιτραχήλιόν των, έβαζαν την άκραν αυτού επί της κεφαλής του, απήγγελλαν διαφόρους ευχάς εκ του ευχολογίου, αλλά και εξορκισμούς κατά του πνεύματος του ακαθάρτου και πονηρού. Ύστερα ο ιερέυς έβαζε κάρβουνα και θυμιάμα στο θυμιαπήρι, θυμιάζε όλους τους παρόντες αλλά και όλους τους χώρους του οικήματος, εν τέλει δε πρότεινε ένα μικρό Ευαγγέλιο, που είχε μαζί του, το ασπάζονταν όλοι και αφού έπινε τον καφέ και έπαιρνε το φιλοδώρημά του, έφευγε ευχόμενος «περαστικά».

Όπως δε μου έλεγε η μητέρα μου και η Περσεφόνη, όταν έπαιρνε το αντικείμενο του πάσχοντος, το έστρωνε στη γωνιά της, το μετρούσε με την παλάμη της ανοιχτή, ύστερα έριχνε θυμιάμα στη φωτιά, έκανε το σταυρό της θουρμουρίζοντας κάποια λόγια και επαναλάμβανε το μέτρημα. Αν αυτό ήταν ίσο με το πρώτο, σήμαινε ότι το μάτιασμα πέρασε. Αν όχι, επαναλάμβανε τη διαδικασία αυτή. Συνήθως δε τη δεύτερη ή το πολύ την τρίτη φορά, το μάτιασμα περνούσε.

Λίγο γέλιο Ο εργαζόμενος

Από το βιβλίο του Πάνου Παπαδούκα: *Εθνικών Απόρρητον*, Αθήνα 1985.

Ο Έλληνας εργαζόμενος στη δούλεψη την Ξένη, πολύ σπανίως βιάζεται.

Ετούτο δε συμβαίνει, πρώτον, διότι και πολύ δεν κάνει να κουράζεται, και δεύτερον,

διότι δεν θέλει, προ παντός, να πέφτει ως άνθρωπος κουτός,

θύμα της εκμετάλλευσης από τον εργοδότη!

Και, μείον 30%, που πράγματι δουλεύει,

Ιδού το εβδομήκοντα του ωράριου πώς ξοδεύει:

Μισή ώρα για να φουμάρει.

Ένα τέταρτο να σουλατσάρει.

Δύο τέταρτα να κουβεντιάσει.

Άλλο ένα τέταρτο να ξεμουδιάσει.

20'+20', το όλον 40 λεπτά να πάει προς νερού του.

Άλλα 20' ν' ασχοληθεί με τους συναδέλφους του για την αύξηση του μισθού του.

Και ακόμη είκοσι να συζητήσει για τον νέον αγώνα τον ιερών:

Την εβδομάδα των τεσσάρων ημερών.

Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και ούτω πώς αυξάνεται η ... παραγωγικότης!

Το Παραμύθι του Παππού

Του Δημήτρη Αλ. Τσιτούρη

Νέα Σμύρνη, 20 Μαρτίου 2007

Ο κ. Δημήτρης Τσιτούρης, με ρίζες καταγωγής από το Μουζήλο Ευρυτανίας μεγάλωσε στην Κωνσταντινούπολη και ήλθε στην Ελλάδα στη δεκαετία του '50, μετά τους διωγμούς των Ελλήνων εκεί. Είναι γνωστός στους Ευρυτάνες αναγνώστες από αρκετές συνεργασίες του στο περιοδικό μας. Μεγάλη προσφορά του είναι το *Λεύκωμα Ευρυτάνων της Πόλης* (1920), που η Αδελφότητα ανατύπωσε πριν από 20 χρόνια. Με ιδιαίτερη χαρά σήμερα φιλοξενούμε ενθυμήσεις του, που σαν παραμύθι τις αφηγείται ο παππούς του, Δημήτριος Τσιτούρης, για το χωριό και την Πόλη, όπου ξενιτεύτηκε από μικρός, όπως άλλωστε συνηθίζονταν τα παλιά χρόνια.

Τώρα που το δικό μου παραμύθι έφθασε στο τέρμα του, θυμήθηκα το παραμύθι του παππούλη μου. Χαρά του ήταν να μου αφηγείται το παραμύθι της ζωής του. Αν και μικρός καταλάβαινα ότι τον ικανοποιούσε η συγκίνηση της νοσταλγίας του χωριού του:

«Όταν θα μεγαλώσεις, κουτσουκό μου, και πας στο χωριό μας, γονάτισε και προσκύνησε το άγιο χώμα που έθρεψε τις ρίζες μας. Το χωριό τότε είχε προστάτες καπεταναίους, τους Πατσαουραίους, άλλα χωριά είχαν τους Γιολδασαίους. Αυτοί ήταν μια μορφή τοπικής εξουσίας και επέβαλαν το δικό τους δίκαιο. Στα δεκατρία μου χρόνια, ο Πατέρας μου αποφάσισε ότι πρέπει να πάω στην Πόλη για προκοπή, τα άλλα μου αδέρφια θα μέναν στο χωριό για να φροντίζουν το βιό μας.

Ένα ανοιξιάτικο πρωί η μάνα μου με πήγε στην εκκλησία του χωριού μας για να μεταλάβω και να πάρω την ευλογία της Παναγιάς. Την ίδια μέρα διασχίσαμε τον «Κόνισκο» με τη μάνα μου, που σ' όλη τη διαδρομή έκλαιγε. Φθάσαμε στο Καρπενήσι, εκεί με παρέδωσε στον αδελφό της (το θείο μου).

Την άλλη μέρα θα πέρναγε ο Σιαφάκας με άλλα παιδιά από τα χωριά των Αγράφων και πεζοπορώντας φθάσαμε στη Στυλίδα. Εκεί μας φόρτωσαν σ' ένα καράβι, που είχε φορτίο ελιές και λάδι, σε 4 μέρες φθάσαμε σε άθλια κατάσταση στην Πόλη. Ως γνωστόν, η θάλασσα μας ήταν άγνωστη και μας τρόμαξε. Με τσομπάνο τον Σιαφάκα μας στάβλισαν στο φούρνο του Λέφα (από την Μαραθιά) κι αμέσως έστειλαν χαμπέρ στους δικούς μας να έρθουν να μας πάρουν.

Για μένα ήρθε κάποιος θεός μου από το Βουνέσι Καρδίτσας, άνδρας της πρώτης εξαδέλφης του πατέρα μου. Βλοσυρός, με χρυσή καδένα, σ' ένα μόνιππο με Τούρκο αμαξά. Σ' όλη τη διαδρομή μ' έλεγε ότι ήταν Άρχοντας κι ότι στο μπακάλικό του θα γινόμουν άνθρωπος και δεν θα έμεινα ζουλάπι.

Όταν φθάσαμε στο σπίτι μου επέβαλε να γονατίσω και να φιλήσω το χέρι της θειάς μου. Πρώτη εντολή της θειάς μου ήταν να μάθω να σκουπίζω και να σφουγγαρίζω το σπίτι και το μπακάλικό, καθώς να πλένω και τα πιάτα. Ο Άρχοντας μ' έστειλε με όποιο καιρό στους δρόμους να φωνάζω «Ο ΜΠΑΚΑΛΗΣ» και να εκτελώ τις παραγγελιές των κυράδων. Όλα αυτά άμους για περισσότερο από ένα χρόνο, κατ' αυτόν δικαίως, διότι έτρωγα και κοιμόμουν σπίτι του.

Το Πάσχα, μετά την Ανάσταση, μου ανήγγειλε ότι ο μισθός μου θα είναι 1 Μετζίτι (το 1/5 της χρυσής λίρας) το μήνα. Μόλις συμπλήρωσα τις 4 λίρες, δραπετεύσα από τον Άρχοντα για άλλη συνοικία. Νοίκιασα ένα μουλάρι, το φόρτωσα 2 βαρέλια κρασί, λευκό και κόκκινο και ένα βαρελάκι κονιάκ. Γύριζα στις γειτονιές και πούλαγα το κρασί μου, δεχόμουν και μεγαλύτε-

ρες παραγγελίες. Ήμουν αγαπητός σ' όλους και περισσότερο στις Εβραϊκές γειτονίες, όπου και νοίκιασα ένα ισόγειο δωμάτιο και από το παράθυρό του εκτελούσα τη συναλλαγή μου. Το χειμώνα λόγω πολύ κρύου πούλαγα κονιάκ στους περαστικούς με το ποτηράκι.

Σε λίγο χρόνο έγινα αξιόλογος έμπορος κρασιού με αποθήκη και πωλήσεις χονδρικής. Δεν ήμουν ακόμη 19 χρονών όταν αγόρασα ένα παλιό σπίτι, το επισκέυασα, το έβαψα και το μεταπούλησα με αξιόλογο κέρδος και έτσι συνέχισα την οικονομική μου άνοδο, με οικοδομές και την εμπορία ποτών. Αλλά ήμουν αγράμματος, μεγάλο εμπόδιο για τις προσδοκίες μου.

Κάποιος καθηγητής του Ελληνο-Γαλλικού Λυκείου, φίλος και πελάτης, προσφέρθηκε να μου μάθει γράμματα, ελληνικά και λίγα γαλλικά, για να επικοινωνώ άνετα με τους ξένους πελάτες μου καθώς και με τους Εβραίους φίλους μου.

Στα 23 μου χρόνια ένωσα την ανάγκη να παντρευτώ και να έχω τη δική μου φαμίλια. Ήμουν αξιόλογος γαμπρός, έμπορος με δικό του σπίτι κι έτσι παντρεύτηκα τη γιαγιά σου Άννα. Ήταν ωραία τσούπρα με μεγάλα μαύρα μάτια, αλλά πέθανε πολύ νέα και μ' άφησε με τα 5 μας παιδιά (αγόρια) κι όμως, Μήτηρο, κουτσουκό μου, τα μεγάλωσα και τα σπούδασα σε Γαλλικά σχολεία (οικοτροφεία Ισουΐτών και Βενεδικτινών που υπήρχαν στην Πόλη από τον 17^ο αιώνα). Κι αυτά χωρίς λεφτά, πουλώντας στους Φραντσέσκους κρασί σε μεγάλες ποσότητες στην χαμηλότερη τιμή. Τον πατέρα σου και τον θεϊό σου Νίκο τους έστειλα και στο Γερμανικό Λύκειο, διότι ήταν καλοί μαθητές.

Είμαι υπερήφανος για τα παιδιά μου, έχουν μεγάλη εκτίμηση μέσα σ' αυτήν την κοινωνία της Βαβέλ. Τώρα χτίζω στο χωριό μου ένα σχολείο, το καλύτερο της Ποταμιάς, για την νέα γενιά των Μουζιλιωτών. Διότι, κούτσουκό μου, η γραμματοσύνη είναι δυστυχία, ενώ και λίγα γράμματα είναι κάποια δύναμη για να αντιμετωπίσεις τη ζωή. Μάθε ότι η ζωή κάθε ανθρώπου είναι ένα παραμύθι».

«ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΣΑΤΣΟΥ»

ΕΤΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ
ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ
ΤΗΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ:
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ / ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ / ΚΟΜΟΤΗΝΗ / ΙΩΑΝ-
ΝΙΝΑ / ΛΑΡΙΣΑ / ΠΑΤΡΑ / ΚΑΛΑΜΑΤΑ / ΣΠΑΡΤΗ / ΗΡΑΚΛΕΙΟ
/ ΧΑΝΙΑ / ΡΟΔΟΣ / ΠΕΙΡΑΙΑΣ / ΑΘΗΝΑ / ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

Η εκδήλωση για το ΕΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΥ ΤΣΑΤΣΟΥ προγραμματίζεται για το Καρπενήσι τέλη Οκτωβρίου

Σιδερίδειο Μέγαρο στην Πόλη

Σιδερίδειο οίκημα (σημερινό ταχυδρομείο)

Στις αρχές του τρέχοντος έτους ο ελληνικός τύπος έδωσε έμφαση σε μια μεγάλης σημασίας, για τα ελληνικά ιδρύματα της Πόλης, απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στο δικαστήριο αυτό είχε προσφύγει η Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Κωνσταντινούπολη προκειμένου να διεκδικήσει την επιστροφή ακινήτου της, στην οδό του Πέραν, που είχε δημευθεί με νόμο του 1974 από το τουρκικό δημόσιο. Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου υποχρεώνει το τουρκικό κράτος να επιστρέψει το ακίνητο στη Μεγάλη του Γένους Σχολή μέσα σε τρεις μήνες ή άλλως να καταβάλει αποζημίωση ύψους 890.000 ευρώ και επί πλέον 20.000 ευρώ για τα δικαστικά έξοδα

Οι Μικροχωρίτες αισθανθήκαμε ιδιαίτερη χαρά με την είδηση αυτή γιατί το ακίνητο για το οποίο εκδόθηκε η παραπάνω απόφαση αφορά το «Σιδερίδειο Μέγαρο», ιδιοκτησίας του μικροχωρίτικης καταγωγής **Σπυρίδωνα Αθ. Σιδερίδη**. Ο Σπ. Σιδερίδης είχε δώσει το κτίριο αυτό στην αδελφή του Αλεξάνδρα Σιδερίδη-Κουρτελλάη, η οποία, με τη σειρά της, δώρισε το μισό κτίριο στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και το άλλο μισό στο νοσοκομείο Μπαλουκλή. Η δωρεά αυτή έγινε μετά το 1936, χρόνια κατά την οποία η τουρκική κυβέρνηση ζήτησε

από την ομογένεια να δηλώσει τα περιουσιακά στοιχεία των ευαγών ιδρυμάτων της. Το 1974 η Τουρκία ψήφισε νόμο, βάσει του οποίου δεν μπορούσαν τα βακουφια (μειονοτικά ιδρύματα) να διαθέτουν άλλη περιουσία πέραν εκείνης η οποία ήταν καταγεγραμμένη στη δήλωσή τους του 1936. Έτσι, δεδομένου ότι η παραπάνω δωρεά έγινε μετά το 1936, όχι μόνο θεωρήθηκε άκυρη αλλά το κτίριο αυτό δημεύθηκε και παραχωρήθηκε στο Εθνικιστικό Εργατικό Κόμμα της Τουρκίας. Η Εφορία της Μεγάλης του Γένους Σχολής αντέδρασε άμεσα και ξεκίνησε έναν άκαρπο δικαστικό αγώνα στα τουρκικά δικαστήρια. Το 1997 αποφάσισε να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, από το οποίο, όπως γράψαμε πιο πάνω, πρόσφατα δικαιώθηκε.

Όπως είναι γνωστό, ο Σπ. Σιδερίδης διέθετε πολλά ακίνητα στην Πόλη, τα περισσότερα από τα οποία δωρίθηκαν σε ιδρύματα. Ο ίδιος έτρεφε ξεχωριστό ενδιαφέρον για το νοσοκομείο Μπαλουκλή. Χρηματοδότησε τη δημιουργία μιας ολόκληρης πτέρυγας η οποία και φέρει το όνομά του. Η δεύτερη αδυναμία του ήταν ο Εθνικός Στόλος της Ελλάδος και η Μεγάλη του Γένους Σχολή.

Το επίμαχο Σιδερίδειο Μέγαρο

Σ' αυτά άφησε, με τη διαθήκη του, τα δυο τρίτα από τη ρευστοποίηση της τεράστιας περιουσίας του.

Η οικογένεια Σιδεριδίη ζούσε στην Πόλη. Ο πατέρας του Σπ. Σιδεριδίη, Αθανάσιος, έφυγε από το Μικρό Χωριό στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Πήγε πρώτα στην Αίγυπτο και μετά στην Κωνσταντινούπολη. Είχε 6 παιδιά. Τέσσερα αγόρια και δύο κορίτσια. Ο μεγαλύτερος από τα αγόρια, ο Σπυρίδων, ασχολήθηκε με εφοπλιστικές και πετρελαϊκές επιχειρήσεις και δημιούργησε μεγάλη περιουσία. Για τα αδέρφια του, Βασίλειο και Νικόλαο, το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι εργαζόνταν στις επιχειρήσεις του αδελφού τους. Ο Βασίλειος φέρεται εγγεγραμμένος στο Μητρώο Αρρένων του Μικρού Χωριού με χρονολογία γέννησης το 1853, ενώ ο αδελφός του Ξενοφών, ο έξοχος βυζαντινολόγος της εποχής, είναι γραμμένος ως γεννηθείς το 1851.

Για τον Σπυρίδωνα και Ξενοφώντα Σιδεριδίη έχουμε γράψει αρκετές φορές στο περιοδικό μας. Λόγω της επικαιρότητας που πήρε το «Σιδεριδέιο οίκημα» στην οδό Πέρα της Πόλης, ας θυμηθούμε με ποιο τρόπο ο εξέχων αυτός Μικροχωρίτης και Μεγάλος Ευεργέτης του Εθνικού Στόλου της Ελλάδος, Σπυρίδων Αθ. Σιδεριδίης, διέθεσε την τεράστια περιουσία του.

Ο Σπυρίδων Σιδεριδίης πέθανε το 1913 στην Κωνσταντινούπολη σε ηλικία 64 χρονών. Εκτός από τις πάμπολλες δωρεές σε χρήματα και ακίνητα, που έκανε όσο ζούσε, με τη διαθήκη του, άφησε σχεδόν όλο το ποσό από τη ρευστοποίηση της περιουσίας του σε ιδρύματα: «*Η περιουσία μου ήν η θεία πρόνοια ηυδόκησε να αποκτήσω άνευ προικός ή κληρονομίας τινός... εντέλλομαι μετά θάνατό μου εκκαθαρισθή και χρηματοποιηθή και εκ του προϊόντος χορηγηθώσιν ως ακόλουθοι δωρεαί...*». Και η εντολή του ήταν λεπτομερής, σαφής, δίκαιη και απλόχερη. Δεν ξέχασε τίποτα και κανέναν. Περιείχε ονομαστικούς καταλόγους, με αντίστοιχα ποσά για καθένα χωριστά: α) των άμεσων συγγενών του, που ήταν η γυναίκα του Θεοφανώ, οι τρεις αδελφοί του Ξενοφών, Βασίλειος και Νικόλαος και οι δύο αδελφές του Ευλαμπία και Αλεξάνδρα, β) των μακρύτερων συγγενών, θείων, ξάδελφων κλπ., γ) των υπαλλήλων των γραφείων του και δ) Αφαι-

Γειτονιά του Πέραν

ρουμένων όλων αυτών, εξόδων κηδείας του, προξενικών δικαιωμάτων κλπ. επιθυμία του ήταν: «το πλεόνασμα ... κατατεθή εις την Εθνικήν Τράπεζαν της Ελλάδος επί τόκω μέχρι της 30ής Δεκεμβρίου 1924... Εν τη λήξει της διορίας, κατά την ρηθείσαν ημερομηνίαν, το παρουσασθησόμενον εν τη Τραπεζή ολικόν ποσόν διανεμηθήσεται ως εξής: 10% εις την σύζυγόν μου Θεοφανώ και ανά 6% εις έκαστον των επίδόντων αδελφών μου ή τα νόμιμα τυχόν τέκνα εν ίση μεταξύ των μοίρα. Το δε υπόλοιπον εις τρία ίσα μέρη διαιρούμενον να δοθή εις τα Φιλανθρωπικά Καταστήματα Κωνσταντινουπόλεως 1/3, εις την Μεγάλην του Γένους Σχολήν 1/3 και εις τον Εθνικόν Στόλον της Ελλάδος 1/3».

Στο Μικρό Χωριό, ο Σπ. Σιδερίδης, εξασφάλισε τον πρώτο φωτισμό των κεντρικών του δρόμων. Στις αρχές του 1900, με χρήματα που έστειλε, μπήκαν στους δρόμους φανοί πετρελαίου πάνω σε φανοστάτες, που άναβαν κάθε σούρουπο. Η λειτουργία και συντήρησή τους καλυπτόταν επίσης από δικά του εμβάσματα. Όταν ιδρύθηκε η Αδελφότητα Μικροχωριτών στην Πόλη, ένας από τους σκοπούς της οποίας ήταν η ενίσχυση του Μικρού Χωριού, τόσο ο ίδιος όσο και ο αδελφός του Ξενοφών αργότερα, την στήριζαν συνεχώς οικονομικά και εκτός από τις γενναίες οικονομικές τους ενισχύσεις, βοηθούσαν το έργο της Αδελφότητας με τακτικές μηνιαίες εισφορές.

Για την ομογένεια της Πόλης, όπως θυμάται ο ευρυτανικής καταγωγής Δημ. Τσιτούρης, που μεγάλωσε εκεί, ο Σπ. Σιδερίδης κατείχε και μια παραθαλάσσια έκταση πολλών στρεμμάτων, που την παραχώρησε ώστε να μπορούν να χτίζουν σ' αυτή μια δική τους στέγη ελληνικές συντεχνίες εμπορευόμενων.

Ο Σπυρίδων Αθ. Σιδερίδης υπήρξε ένα Άξιο τέκνο του Μικρού Χωριού, όχι γιατί κατάφερε να δημιουργήσει μόνος του μια τεράστια κινητή και ακίνητη περιουσία στην Πόλη, το Βατούμ, την Οδησό, την Ελλάδα κλπ. αλλά κυρίως γιατί το μεγάλο περίσσειμα της καρδιάς του τον ώθησε, χωρίς να ξεχάσει κανένα δικό του άνθρωπο, να διαθέσει ολόκληρη την περιουσία του σε ευαγείς σκοπούς.

Φόρο στο γέλιο το πολυ

Από την ποιητική συλλογή του Ηλία Βασιλόπουλου:
Πολιτική Σάτιρα - Κοινωνικοί Αντίπαλοι

Οι μηχανές που βλέπαμε κάποτε στα γραφεία,
τώρα, μεγάλη τους τιμή, μπαίνουν και στα κουρέια.
Και μην νομίζεις για καλό, κακόμοιρε κουρέα,
σου στέλνουνε τη μηχανή να σου κρατά παρέα.
Το μάτι της σαν τον αϊτό στο χέρι σου θα έχει
και για να δώσει αναφορά στ' αφεντικά θα τρέχει.
Αυτή τις τρίχες θα μετρά που κόβεις, τί τις κάνεις,
αν τις πουλάς και τα λεφτά σε άλλη τσέπη βάνεις.

Και αν δεν πληρώσεις και γι' αυτές το νόμιμο χαράτσι,
τότε φώναχ' τη μάνα σου να 'ρθει για να σε κλάψει.
Φόρο λοιπόν στο κούρεμα και φόρο στη χωρίστρα,
στο μιζανπλί και στο καρέ και φόρο στη μοδίστρα.
Φόρο σε ότι κάνουμε, φόρο σε ότι λέμε,
φόρο στο γέλιο το πολύ και φόρο όταν κλαίμε.
Και μην το ψάχνετε λοιπόν για δεν υπάρχει άκρη,
σε λίγο θα πληρώνουμε και φόρο στο κρεβάτι.

Τα Παραλειπόμενα της Μάχης του Κεφαλόβρυσου (1823)

Στον τόμο *Η Ευρυτανία κατά της Επαναστατικούς και Μετεπαναστατικούς Χρόνους: 150 χρόνια από το θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη*, Ε.Κ.Π.Ε. 1995, περιλαμβάνεται μια ενδιαφέρουσα ανακοίνωση του κ. Κώστα Ι. Ζήση, στην οποία παρουσιάζονται τα ονόματα των Ευρυτάνων, που πολέμησαν στο πλευρό του Μάρκου Μπότσαρη κατά την ηρωική μάχη του Κεφαλόβρυσου, τον Αύγουστο του 1823. Από τον μακρύ κατάλογο αγωνιστών, που ήταν προϊόν μακροχρόνιας έρευνας του Κ. Ι. Ζ., διαλέξαμε τα ονόματα εκείνων που κατάγονταν από τα χωριά της Ποταμιάς.

**Τον Κώστα Ι. Ζήση
Διδάκτορα Φιλοσοφίας**

...Συνηθίζουμε να μνημονεύουμε και να δοξάζεται μόνο ο αρχηγός. Όμως θεωρούμε υποχρέωσή μας, που πηγάζει από πατριωτική θέληση κι αγάπη, να μνημονεύσουμε και ν' αφήσουμε για λίγο τη σκέψη μας να πάει κοντά στον αγνό λαό, στους απλούς αγωνιστές, σ' αυτούς που στηρίχτηκε και πέτυχε το Αθάνατο '21.

Με τις σκέψεις αυτές καταθέτω, μετά από μακρά έρευνα, που συνεχίζεται, όσους μέχρι τώρα βρήκαμε στρατιώτες και μπουλουκτζήδες, που πήραν μέρος στη μάχη του Κεφαλόβρυσου, κυρίως Αγραφιώτες και μερικοί απ' αυτούς έδωσαν και τη ζωή τους ακόμα...

Πίνακας με τις μάχες Καλιακούδας και Κεφαλόβρυσου το 1823

Μέχρι στιγμής βρέθηκαν 268 αγωνιστές που έλαβαν μέρος στη μάχη. Μεταξύ αυτών 20 ήταν οπλαρχηγοί, υπό τις γενικές διαταγές του Μάρκου Μπότσαρη, που είχε και την γενική ευθύνη, 45 ήταν μπουλουκτζήδες, δηλαδή αρχηγοί μικρών τμημάτων (5-10 στρατιώτες). Πολλοί απ' αυτούς, 129, ήταν στο σώμα του Γιαννάκη Γιολδάση και των άλλων Γιολδασαίων. Τρεις (3) σκοτώθηκαν: Ο Βινιανίτης Ιωάννης, που ήταν στο Σώμα του Γ. Γιολδάση από τη Βίνιανη Αγρά-

φων, ο Πολύζος Γεώργιος του Ι. από Βουτύρου, στο Σώμα του Μ. Μπότσαρη και ο Τσουκαλογιώργος Λαμπράκης, από το Τέρνο, στο Σώμα του Γ. Γιολδάση.

Ξεχωριστή θέση πήρε στη μάχη ο Σαροδήμος Ιωάννης, από την Δομνίστα, που πήρε τα συγχαρητήρια όλων για την διάκρισή του στη μάχη, δίπλα στο Μ. Μπότσαρη.

Θα σταθώ ξεχωριστά στο Ραμογιάννη Ιωάννη, από το Νεοχώρι Τυμφορηστού (Αγράφων), που ήταν στο Σώμα του Κ. Τζαβέλα. Στάλθηκε μαζί μ' άλλους (τρεις κατά τους ιστορικούς) να κατασκοπεύσει του Τούρκους, μέσα στο στρατόπεδό τους και να φέρει πληροφορίες, αλλά συνελήφθη την παραμονή της μάχης και αποκεφαλίστηκε.

Το παράδειγμά τους ας μας οδηγήει στους δύσκολους καιρούς που διανύουμε κι ας αποτελέσουν πρότυπα, αν χρειαστεί.

Πίνακας Αγωνιστών περιοχής Ποταμιάς στη Μάχη του Κεφαλόβρυσου (νύχτα 9/8/1823)

Όνοματεπώνυμο	Καταγωγή	Αρχηγός
Βινιανίτης ή Ζωγράφος Δημήτριος	Μικρό Χωριό	Γ. Γιολδάσης
Γιαννακόπουλος ή Κοντός Αθανάσιος	Μεγάλο Χωριό	---
Γιαταγάνας Ιωάννης	Μεγάλο Χωριό	---
Γκέκας Δημήτριος Ι.	Μικρό Χωριό	Κ. Γιολδάσης
Ζαχαρόπουλος Γεώργιος	Μικρό Χωριό	Μ. Μπότσαρης
Ζορμπαλάς ή Ζορμπαλόπουλος Δημήτριος	Μικρό Χωριό	Σπ. Λαμπρόπουλος
Ζορμπαλάς ή Ζορμπαλόπουλος Ιωάννης	Μικρό Χωριό	Μ. Μπότσαρης
Κατσάμπας Ιωάννης του Β.	Μεγάλο Χωριό	---
Κομπορόζος ή Κολτσιδας Δημήτριος	Μικρό Χωριό	Μ. Μπότσαρης
Κοντοπάνος Νικόλαος	Συγκρέλο	Γ. Γιολδάσης
Κουβέλης Νικόλαος του Γ.	Συγκρέλο	Γ. Γιολδάσης
Κουμπάρος Γεώργιος	Μουζήλου	Γ. Γιολδάσης
Λάμπας Αθανάσιος	Συγκρέλο	Γ. Πεσλής
Μανίκας Αναγνώστης	Μικρό Χωριό	Κ. Τζαβέλας
Μαυρίκας Δημήτριος	Συγκρέλο	Γ. Γιολδάσης
Μητσόπουλος Νικόλαος	Μικρό Χωριό	---
Ευντάρης Ιωάννης	Μεγάλο Χωριό	Γιολδασαίοι
Παπαγεωργίου Αναγνώστης	Καρύτσα	Γ. Γιολδάσης
Παπανικολάου Γεώργιος	Μεγάλο Χωριό	Κ. Γιολδ./Σερέτης
Παπανικολάου ή Τέμενος Δημήτριος	Μεγάλο Χωριό	Γιολδασαίοι
Παπανικολάου Ζαχαρίας	Μεγάλο Χωριό	«
Πιστιόλης Ιωάννης	Μικρό Χωριό	Κ. Τζαβέλας
Πιστιόλης Κώστας	Μικρό Χωριό	---
Πουρνάρας Ιωάννης	Μεγάλο Χωριό	Γιολδασαίοι
Σιδηρόπουλος Ιωάννης	Μικρό Χωριό	Μ. Μπότσαρης
Τριανταφύλλου Ιωάννης	Συγκρέλο	Γ. Γιολδάσης
Χαβελές Γεώργιος	Καρύτσα	---
Χαβελές Ιωάννης	Καρύτσα	---
Χατζής Απόστολος	Κλαψί	Ζ. Γιολδάσης

Λαογραφικό Μουσείο Μεγάλου Χωριού

Επισκεφθείτε το για να γνωρίσετε πώς ζούσαν οι πρόγονοί μας.

Τηλ. 22370 41502, 22370 41245

Ανοιχτό: Από 1/10 - 31/5, 10:30 - 15:00, Παρ. Σάβ. Κυρ. και αργίες

Από 1/6 - 30/9, 10:00 - 14:00 και 18:00 - 20:00

Ναυσικά Παπαδάκη: Ελληνίδα Αγwνίστρια

Ο Πολιτιστικός Οργανισμός του Δήμου Πεύκης για να εορτάσει την Ημέρα της Γυναίκας οργάνωσε εκδήλωση το Σάββατο, 10/3/ 2007, που περιλάμβανε ομιλίες, Έκθεση βιβλίων για τη γυναίκα, έργα μαθητών του σχολείου κ.ά.

Τιμώμενο πρόσωπο της εκδήλωσης ήταν η Μικροχωρίτισσα Ναυσικά Παπαδάκη. Ο Δήμος Πεύκης, στο πρόσωπο της αγωνίστριας Ναυσικάς Παπαδάκη, τίμησε τους αγώνες της Ελληνίδας, της Γυναίκας, της Πευκιώτισσας.

Συγχαίρουμε την εκλεκτή συγχωριανή μας για την διάκριση αυτή. Η τιμή στο πρόσωπο της αποτελεί τιμή και για χωριό μας. Ο καθ. Κλ. Κουτσούκης και επίτιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας απάντησε στην πρόσκληση του Δήμου Πεύκης με την ακόλουθη επιστολή:

**Προς τον
Πολιτιστικό Οργανισμό
Δήμου Πεύκης, Αττικής**

Λυπάμαι που άλλη δέσμευσή μου δεν μου επιτρέπει να παρευρεθώ στην εκδήλωσή σας αυτή. Αφού σας ευχαριστήσω για την τιμητική σας πρόσκληση, θέλω να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία σας να τιμήσετε τους αγώνες της Ελληνίδας, της Γυναίκας, της Πευκιώτισσας, στο πρόσωπο της εξαιρετης αγωνίστριας Ναυσικάς Παπαδάκη.

Ως παιδί, που μεγάλωσα στην περίοδο της Κατοχής (1941-44), η παρουσία μου στην εκδήλωσή σας θα ήταν επιβεβλημένη απότιση ελάχιστης οφειλής τιμής και ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπο της Ναυσικάς Παπαδάκη, διότι αυτή αγωνίστηκε με αυταπάρνηση να σώσει τα παιδιά της Κατοχής από την πείνα. Με την σωτήρια πρωτοβουλία της λειτούργησαν, για πρώτη φορά τότε, τα παιδικά συσσίτια. Ξεκίνησαν από το ιστορικό Μικρό Χωριό, την κοινή μας γενέτειρα, για να επεκταθούν γρήγορα σ' ολόκληρη την Ευρυτανία κι ύστερα στη Ρούμελη. Σώθηκαν έτσι χιλιάδες παιδιά κι ανάμεσά τους κι εγώ.

Στη Ναυσικά Παπαδάκη, που συνδύαζε μόρφωση, νιάτα, ομορφιά και απaráμιλλο αλτροπιστικό ενθουσιασμό, δίκαια αποδόθηκε το ψευδώνυμο «Πρωτομαγιά».

Πράγματι, υπήρξε μια εξέχουσα προσωπικότητα, όχι μόνο του Μικρού Χωριού και της Ευρυτανίας αλλά με την δράση της και την αγωνιστική της παρουσία λάμπρυνε ευρύτερα εκείνη τη μεγαλειώδη εποχή της Κατοχής και της Εθνικής Αντίστασης.

Θεωρώ γι' αυτό επάξια την τιμή που της γίνεται σήμερα από τον Δήμο Πεύκης, γιατί αποτελεί φωτεινό παράδειγμα αγωνίστριας Γυναίκας.

Σας συγχαίρω και πάλι,

Με τιμή

Κλεομένης Κουτσούκης

Ομότιμος Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου

Μικροχωρίτες αναγνώστες μάς ζήτησαν να περιλάβουμε στο περιοδικό και μια λογοτεχνική στήλη. Την εγκαινιάζουμε με ένα διήγημα του Ευρυτάνα ποιητή, πεζογράφου, και όχι μόνο, Ζαχαρία Παπαντωνίου, που φέτος συμπληρώνονται 130 χρόνια από την γέννησή του στο Καρπενήσι.

Η Θυσία

Του Ζαχαρία Παπαντωνίου

Μ' όλα τα εβδομήντα, η γριά υπηρέτρια, η θειά Μαρίτσα, κάθε που τελειώνει τη δουλειά της, ξεκινούσε να βρει τη γειτόνισσα και να κουβεντιάσει. Γίνονται και τέτοια. Σημαίνει στον ουρανό και κάποια ώρα που ξεκουράζονται τα γέρικα δουλικά. Όταν παρατάξουν τα πλυμένα πιάτα σε άψογη γεωμετρία, στήσουν τη σκούπα στη γωνιά, σφίξουν το ρουμπινέτο, όταν φέρουν τον ήλιο να δει το πρόσωπό του στην καισαρόλα, τότε ξεκινούν για κάπου... Για την κοινωνία. Η κοινωνία για τη θειά Μαρίτσα ήταν η γειτόνισσα, λίγα βήματα μακριά. Κουβεντιάζαν κ' οι δυο στον κήπο, καθισμένες κάτω απ' τη μεγάλη ελιά. Η γειτόνισσα έλεγε πολλά. Η θειά Μαρίτσα λίγα. Να κατηγορήσει δεν ήταν η δουλειά της. Να μιλήσει για τους δικούς της; Πέθαναν όλοι – ο άντρας της εδώ και τριάντα χρόνια, ο μοναχογιός της εδώ και είκοσι. Ύστερ' απ' αυτά, δεν μπορεί να συμβαίνει τίποτα κ' οι άνθρωποι λένε λίγα.

- Να ζητήσεις απ' την κυρά σου τους μιστούς σου, της έλεγε η γειτόνισσα.

- Τι να τ'ς κάμω;

- Να τους έχεις, άραχλη, κομπόδεμα. Άνθρωποι είμαστε, δεν ξέρουμε τι μας βρίσκει.

- Τι να μι βρεί, πιδί μ', ιμένα του κούτσουρου..., της απαντούσε η γριά με τα ρουμελιώτικα της. Ότ' έχει να μι βρει, μαθές, μ' ηύρει... Ικειό ποεί να μι βρει απού δω κι παρακάτ', του ξέρς

ποιο είνει... Λες κι μη λαθέψ' ικειός π' θα νάρθ'; Δε λαθεύ' ικειός.

- Κουνήσου! Της έλεγε η γειτόνισσα τρομαγμένη.

- Κι να κουν'θού κι να μη κουν'θού..., ικειό πούνει γραμμένου ικειό απάν' – και σήκωνε το κεφάλι για να δείξει το τεράστιο αρχείο του Θεού, γιατί τον φανταζότανε όλο να σημειώνει ονόματα κ' ημερομηνίες κι όλο να σιάζει τα χαρτιά σε μυριάδες ντουλαπάκια -, κειό πούνει γραμμένου, λέου, δε σβήτεει.

Μα η γειτόνισσα όλο τη σκουτούσε ν' αποχτήσει κομπόδεμα. Κ' η θειά Μαρίτσα της απαντούσε: «Α-χα». Σα να πούμε: «Περίμενε». Ήξερε πως το σεντούκι της δε θα το πάρει μαζί. Κ' έπειτα, δεν ήξερε αριθμητική. Ξέχασε πόσους μιστούς είχε να λάβει, λεφτά δεν μπορούσαν να σταθούν στα κομπιασμένα της δάχτυλα, γιατί έφευγαν σαν το νερό. Για να μην υποψιαστούν τ' αφεντικά, φώναζε στους ζητιάνους που κουδούνιζαν στην πόρτα:

- Τσακίδια να γέντει, μέρα μισ' μέρ' διακουνιά! Και κρυφά τους έβαζε τις οικονομίες της στο χέρι... φωνάζοντας άλλη μια φορά, τάχα θυμωμένη:

- Κειό π' σ' λέου, ιδώ είνι σπιτ', δεν είν' του μονασιήρ' τ'ς Τατάρνας!

Τριανταδυό χρόνια δούλευε σε τούτο το σπίτι. Πήρε τα παιδιά του απ' τη φασκιά, τα κούνησε, τα μεγάλωσε, της έφαγαν κάτι οικονομίες που είχε. Τώρα που φύγαν, τα συλλογάται και κλαίει.

Έκλαψε για όλη την οικογένεια. Έχουσε δάκρυα στην κουζίνα, που δεν τα είδε κανένας. Είδε το σπίτι ν' αρχίζει με χαρές και να τελειώνει στραβά κι ανάποδα. Ο πατέρας έμαθε στα τρία παιδιά του όλη την ηθική. Τα πήγε σε λαμπρά σχολεία. Νύχτα και μέρα τα ορμήνευε πως είναι καλύτερο ν' αδικηθούν παρά ν' αδικήσουν. Τους έδωσε το παράδειγμα μιας ζωής έντιμης, περήφανης, της δικής του. Απ' όλα αυτά έγινε το αντίθετο. Ο ένας γιος έκαμε μια ύποπιη δουλειά στην Αθήνα, μια πλαστογραφία στη Ρουμανία, ένα διπλό γάμο στην Αμερική, ώπου χάθηκε. Η θεία Μαρίτσα κλαίει γι' αυτόν. Ο άλλος γιος δεν έκαμε τίποτα, ούτε καλό, ούτε κακό. Γυρίζει ακόμα να βρει επάγγελμα. Η θεία Μαρίτσα, εκεί άξαφνα, που πλένει τα πιάτα, θυμάται που εδώ και χρόνια του φορούσε μια γαλάζια ποδίτσα και την πιάνουν τα δάκρυα.

Μόνο η κόρη από τα τρία παιδιά βρίσκεται στο σπίτι. Είναι ζωντοχίτρα. Μεγαλόπρεπη, ακόμα νέα, μαραμμένη όμως. Από άγνοια του εαυτού της, παντρεύτηκε μ' ένα νέο που είχε πάρει το πράμα στα σοβαρά κ' είχε ονειρευτεί να διαιώνισει το είδος του. Δυο μήνες έπειτα, ο νέος είδε πως ο μόνος καπνός της εστίας του ήταν αυτός που έβγαζαν τα χείλη της γυναίκας του, βαμμένα μ' ένα φλογερό βερμιγιόν, πιο κόκκινο κι από το φέσι του παππούλη του. Η νέα κάπνιζε σαν αναμμένη Αίνα και το σοβαρότερο έργο της ήταν να παίρνει στο ντιβάνι, απάνω σε πλήθος χρωματιστά μαξιλάρια, στάση γάτας από ράτσα. Καπνίζοντας σ' αυτή τη θέση ώρα πολλή, κατόρθωνε να μη σκέπτεται τίποτα. Το κατόρθωμα τρόμαξε το νέο και το διαζύγιο ήρθε τρέχοντας. Η νέα γυναίκα άρχισε τότε να διασκεδάζει την ανία της, πίνοντας τσάγια χωρίς ζάχαρη και παίζοντας χαρτιά. Ήταν από τις κοσμικές γυναίκες, που κατέχουν λαμπρά το φαινόμενο των πραγμάτων, που ξεφύλ-

λισαν το τελευταίο ρομάντσο, που περιμένουν να διαβάσουν τον Όμηρο σε φιλμ και είναι πάντα έτοιμες να γεμίσουν την κενή θέση στο καρέ του πόκερ. Είχε εξαιρετική ανοχή στα ξενύχτια. Συχνά ο ήλιος, προβαίνοντας από τον Υμηττό, την εύρισκε ακόμα στο χαρτί και στην αποχρωματισμένη βαφή του προσώπου της φιλοτεχνούσε απίθανες αποχρώσεις... Τις πρωινές αυτές ώρες βρέθηκε πολλές φορές χαμένη, χωρίς να μπορεί να πληρώσει. Χρωστούσε – και, από προτίμηση – στους άντρες. Δεν είχε καλή ιδέα γι' αυτούς. Το ύφος όμως κάποιας μεγαλοπρέπειας, που τής ήταν φυσικό, τρόμαζε τους παίχτες και, στο τέλος, καταντούσε να ντρέπονται αυτοί που είχαν να λάβουν. Έτσι, τα χρέη που έπιανε έπεφταν με μεγαλοπρέπεια στη σιωπή και στη λήθη, καθώς οι μεγάλες πράξεις κ' οι λαμπρές δύσεις.

Ένα απόγευμα, πρωί γι' αυτήν, έπειτα από τέτοια νυχτερινή δημιουργία, ξύπνησε, ντύθηκε κι ακινητοποιήθηκε στο ντιβάνι με το σιγαρέτο της, παίρνοντας το ύφος του βαθύτατου στοχασμού που έχουν οι γυναίκες του καλού κόσμου, όταν είναι αργοξυπνημένες και χαμένες. Άξαφνα χτύπησε η πόρτα και παρουσιάστηκε ένας μεσόκοπος. Ήταν γνωστός ξενοδόχος σε κάποια λουτρόπολη.

- Καλημέρα, κυρία Στάσα, είπε με τη βαριά του φωνή.

- Μπα; Πώς εδώ;

- Σας παρακαλώ, κυρία, είπε αυτός ακίνητος κι ατάραχος, να μου δώσετε πίσω τα ασημένια κουταλάκια που μου κλέψατε το καλοκαίρι.

Δεν έπεσε τίποτε από τη στάχτη του σιγαρέτου της. Δεν άλλαξε τη θέση της. Τον κοίταξε.

- Δεν άκουσα καλά, είπε.

- Θα σας το ξαναπώ. Το καλοκαίρι, που ήρθατε στο ξενοδοχείο και καθίσατε, μου έκλεψαν οχτώ κουταλάκια,

τρία μαχαιράκια του βουτύρου και πέ-
ντε φλιτζάνια του τσαγιού με τα πατέ-
λα. Η καμαριέρα μου είπε τώρα πως
τα πήρατε του λόγου σας, σιγά, σιγά,
ένα, ένα, με καταλάβατε;

- Θα μέθυσες! Του είπε.

- Πίνω μόνο νερό. Λοιπόν, τι απο-
φασίζετε, κυρία;

- Θα μέθυσες! Ξαναείπε.

- Καλά. Σας χαιρετώ. Ξέρετέ το
όμως, πως θα γυρίσω απόψε για να
πάρω τα σερβίτσια, και δε θάμαι μο-
ναχός μου.

Η Στάσα χάλασε τέλος την πόζα
της γάτας. Σηκώθηκε. Τα πράγματα
ήρθαν αυτή τη φορά χοντρά, βάζοντας
μπροστά της ένα γερό Πελοποννήσιο,
για φορά πεταλωτή, έπειτα μετανάστη
και τώρα Ξενοδόχο σε λουτρόπολη,
που έμαθε τον κόσμο κ' έρχεται να
πάρει το δίκιο του. Ναι, είχε κλέψει
το σερβίτσιο, το καλοκαίρι που κάθισε
στο ξενοδοχείο του. Ρωτιέται η ίδια
τώρα, γιατί μια γυναίκα του κόσμου,
περήφανη και με το λούσο της ανίας,
καθώς αυτή, γλίστρησε σε μια ταπεινή
πράξη. Και δεν το βρίσκει... Τώρα η
Στάσα περπατεί και συλλογιέται: Να
γυρίσει τα κλεμμένα; Θα μαθευτεί.
Να τα κρατήσει; Αδύνατο. Κ' ενώ
στριφογυρνούν μπροστά της λύσεις
και διαταγμοί, σουσούρα από βαμμέ-
να χείλη, φίδια βγαλμένα από φιλικές
καρδιές, ενώ βλέπει τη ζωή της να κό-
βεται με τα λεπιδάκια της κοινωνίας
και να ψάχνεται σαν πτώμα του ανα-
τομείου, κι ακούει να κλείνουν οι πόρ-
τες στον ερχομό της, άξαφνα πρόβαλε
στον καταραμένο νου της ένας ίσκιος
μαυροφόρας γριάς, μια ποδιά, ένα
μαύρο μαντήλι, μια πατσαβούρα που
κάνει κι αστράφτουν τα πιάτα, δυο
μάτια που κλαίνε για όλους, ένα φτω-
χό σεντούκι – α, τι χρήσιμο που είναι
αυτό! – και φαντάστηκε τη γριά υπη-
ρέτρια νάρχεται σ' αυτή την ιστορία,
καθώς σε απέραντο χιόνι ο σκύλος του

Αγίου Βερνάρδου, που ψάχνει για το
βυθισμένο. Αμέσως φώναξε τη μητέ-
ρα της και της είπε το σχέδιό της. Λί-
γα λόγια κοφτερά κι αποφασιστικά.

- Πώς να της το ζητήσω της έρημης
γριάς τέτοιο πράμα; Είπε η μητέρα,
σηκώνοντας τα χέρια στον ουρανό.

Η κόρη της δεν απάντησε. Ξανα-
βρήκε το παράστημά της και ξεκίνησε
για το ραντεβού των χαριτιών.

- Θειά Μαρίτσα, είπε με σβησμένη
φωνή στην υπηρέτρια η μάνα της Στά-
σας. Μου ανάστησες και τα τρία παι-
διά.

- Τα πιδάκια μ' ..., η ώρα τ'ς η κα-
λή..., είπε η θειά Μαρίτσα και
βούρκωσαν τα μάτια της.

- Και τη Στάσα μου ...

- Κι τ' Στάσα ..., καλή τ'ς ώρα ...

- Ήσουν πάντα η άγια γυναίκα.

- Ότι χλιμάρα μ', κυρά, ου άγιους εί-
νει άγιους, τι αγιουσύν' νάχου γω του
κούτσουρου. Ου αη-Σιραφίμ'ς να μι σ'
χουρέσ' κι ου αη-Παντιλεήμονας κ' η
αγιά Βαρβάρα, δόξα σοι Θεέ μ'! Ιγώ
είμει για τ'ν κουζίνα κι για του κακάβ',
είμει για του πλυσταριό.

- Έχω μεγάλο λόγο να σου πω, θειά
Μαρίτσα. Ύστερ' απ' αυτό που θα
σου ζητήσω, δεν έχω παρά να πάω ί-
σια στον πνευματικό.

Και της το είπε!

Η θειά Μαρίτσα το ίδιο βράδυ ά-
νοιξε στον Ξενοδόχο το σεντούκι της –
το πιο άδειο που βρέθηκε απ' τον και-
ρό που υπάρχουν δούλες -, κι αφού
σταυροκοπήθηκε για την απίστευτη τι-
μή που έλαβε αυτό το ρημάδι να κλεί-
σει έστω και για μια στιγμή πράματα
ασημένια, τα παράδωκε, χωρίς να πει
λέξη, σα να τάχε αυτή κλεμμένα,
παίρνοντας το ύφος γυναίκας που εί-
ναι από καιρό συνηθισμένη στην κλο-
πή.

Η Στάσα εξακολούθησε να είναι μέ-
λος της κοινωνίας και κράτησε την υ-
πόληψή της.

Δυο μέρες ύστερα, η θειά Μαρίτσα, σαν τελείωσε την κουζίνα, ξεκίνησε πάλι για την κοινωνία. Πήγε στην ελιά. Η γειτόνισσα δεν ήταν εκεί. Προχώρησε για το σπίτι της γειτόνισσας. Έβλεπε θαμπά. Μολαταύτα της φάνηκε πώς η πόρτα έκλεισε στον ερχομό της. Χτύπησε. Κανείς. Της φώναξε. Τίποτα. Λοιπόν μαθεύτηκε; Η θειά Μαρίτσα γύρισε αργά πίσω. Δε χρειάστηκε δα, για τόσο μικρό πράγμα, νάναι η Φήμη τέτοια, που να φτάνει παντού. Όχι, Η Φήμη εδώ ήταν μια κότα, που μπόρεσε και πέταξε ίσα – ίσα ως τη γειτονική αυλή. Δεν πήγε πιο πέρα από τη γειτόνισσα. Αρκετό ήταν αυτό! Η γειτόνισσα, που ήταν για τη θειά Μαρίτσα όλη η κοινωνία, πήρε την αυστηρή και άψογη σιάση της. Η γριά γύρισε και κάθισε στη μεγάλη ελιά. Ήταν καταμόναχη. Τα άδεια παράθυρα των οπιτιών την κοίταζαν. Οι καμινάδες, ψηλά, δυο – δυο, την κουσκουσουρεύαν. Οι στύλοι του τηλεγράφου ψήλωναν περισσότερο για να ιδούν ποιος έκλεψε τα κουταλάκια. Οι σωλήνες του νερού, τα κεραμίδια, τα μπαλκόνια, πήραν πρόσωπο. Να! Να! Να! Μάτια, μύτες, δόντια, γέλια, φοβέρες!

Η θειά Μαρίτσα τρόμαξε. Μα η ελιά, που άνθιζε και κάρπιζε μαζί, γιατί

ήταν ακόμα καλοκαίρι, φύσηξε γύρω στη γριά ένα απ' τα βαθύτερα χάρδια που μπορεί να δώσει η ψυχή δέντρου σε αδικημένο, γιατί η ελιά τη γνώριζε χρόνια, μαθές, τη θειά Μαρίτσα, κι αφού τα γαλάζια της κλαριά πήραν στο φως του ήλιου μεγάλες ασημένιες αναλαμπές, ράντισαν τη γριά με ανέγγιχτο άσπρο λουλούδι, φιλό πράσινο καρπό κι ανάλαφρα φύλλα. Τότε της φάνηκε της θειάς Μαρίτσας πως την αρραβωνιάζουν, λέει..., κάτι τέτοιο. Της φάνηκε πως δε θα γυρίσει ποτέ στις καταρόλες και στην πατσαβούρα. Τα παράθυρα των οπιτιών κλείσανε και δεν την κοίταζαν. Τα μπαλκόνια πέσανε. Τα μάτια, οι μύτες, τα δόντια, που την περιγελούσαν, αφανίστηκαν. Δεν έμειναν, λέει, στον ουρανό, παρά τα σύννεφα, πέρα, σύννεφα στρογγυλά, αργοτάξιδα, συνοδεία ξεκινήμενη, που περπατούσε για να φτάσει, χωρίς άλλο, στο θρόνο του Κυρίου...

Κ' η γριά, βλέποντας κατά κει, ασάλευτη καθώς ήταν στη ρίζα της ελιάς, σταύρωσε στην ποδιά τα χέρια της, γεμάτα ρόζους, χαντάκια, γραφές, ολόκληρες ιστορίες φωτιάς, νεροχύτη και σκάφης, κούνησε λίγο το κεφάλι και μουρμούρισε:

- Τώρα θα 'ρθού!

Ιστορικοί Έρανοι του Χωριού μας

Το Μικρό Χωριό, χάρη στην ιδιωτική πρωτοβουλία, είχε καταφέρει να ηλεκτροφωτίσει την πλατεία του χωριού από το 1937. Μετά τον πόλεμο και τον επαναπατρισμό των κατοίκων, τα ξενιτεμένα παιδιά της στην Αμερική και ιδιαίτερα ο αείμνηστος Ηλίας Πλάκας, φρόντισαν να φτάσει στο χωριό μια γεννήτρια παραγωγής ρεύματος, με την οποία ηλεκτροφωτίσθηκαν η πλατεία και οι κεντρικοί δρόμοι του χωριού μας (1956). Χάρη στη γεννήτρια αυτή, αργότερα (1961), ηλεκτροφωτίζεται όλο το χωριό, πρώτο στην Ευρυτανία, από τη ΔΕΗ. Η Δημόσια επιχείρηση Ηλεκτρισμού, ως αντάλλαγμα για τη γεννήτρια χορηγεί πίστωση ίση με 18.000.000 δρχ. Το ποσό όμως αυτό δεν αρκούσε για να γίνει το ηλεκτρικό δίκτυο του χωριού. Όλοι Μικροχωρίτες, αυτοί που ζούσαν στις πόλεις αλλά και όσοι ζούσαν στο χωριό, κλήθηκαν να βοηθήσουν. Η ανταπόκριση ήταν άμεση και αποτελεσματική. Το προϊόν του εράνου όχι μόνο κάλυψε την απαιτούμενη δαπάνη κατασκευής του ηλεκτρικού δικτύου αλλά και τα έξοδα εκπόνησης των απαραίτητων τοπογραφικών σχεδιαγραμμάτων. Αυτά μάς πληροφορεί η παρακάτω ευχαριστήρια επιστολή της Ερανικής Επιτροπής, που περιλάμβανε και κατάσταση με τα ονόματα αυτών που συνεισέφεραν στον έρανο. Ο πίνακας ονομάτων φέρνει στη μνήμη μας αγαπημένα πρόσωπα του χωριού, πολλά από τα οποία δεν βρίσκονται ανάμεσά μας σήμερα:

(Άνοιξη 1960)

Ερανική Επιτροπή

Για το ηλεκτρικό δίκτυο του Μικρού Χωριού

Η Επιτροπή ήτις συνεστήθη δια την κατασκευήν του ηλεκτρικού δικτύου της Κοινοότητός μας δια της παρούσης καταστάσεως φέρει εις γνώσιν των Μικροχωριτών τα ποσά άτινα έκαστος εδώρισεν δια τον σκοπόν τούτον ως και το συγκεντρωθέν συνολικόν ποσόν.

Σήμερον η Επιτροπή ευρίσκειται εις την ευχάριστον θέσιν να αναγγείλη ότι ηγοράσθησαν τα απαραίτητα υλικά δια την κατασκευήν, ότι εξεπονήθησαν τοπογραφικά σχεδιαγράμματα του χωριού και ότι εντός εβδομάδος άρχεται η ηλεκτρική εγκατάστασις.

Δια της παρούσης ευχαριστούμεν τον Βουλευτήν κ. Χρυσόστομον Καραπιπέρην δια το επιδειχθέν δια το χωριόν μας ενδιαφέρον ως και πάντας τους προσφέροντας τον οβολόν των και σας διαβεβαιούμεν ότι συντόμως θα φέρωμεν εις πέρας το αναληφθέν έργον.

Σας ευχαριστούμεν και σας ευχόμεθα Καλό Πάσχα.

Με Μικροχωρίτικους χαιρετισμούς

Η Επιτροπή

Επαμ. Παπαδής, Δημοσθ. Γιούσμπασης,
Παντ. Πλάκας, Στ. Κυρίτσης, Νικ. Δερματάς,
Αρ. Γιουρνάς, Βασ. Μίχος

ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Καπνοβιομηχανία ΕΘΝΟΣ	3.000.000	Εκ μεταφοράς	13.070.000
Σοφοκλής Φλέγκας	2.000.000	Ιωάννης Σ. Κομπορόζος	100.000
Νίκος Κεράνης	2.000.000	Πάνος Παναγιωτόπουλος	100.000
Μάνθος Κομπορόζος	1.000.000	Κώστας Δ. Πλάκας	100.000
Ευάγγελος Πιστιόλης	1.000.000	Δέσπω Ζαχαροπούλου	100.000
Ιωάννης Κεράνης	500.000	Παναγιώτης Γρατσούνης	250.000
Γεώργιος Γ. Κακαβιάς	20.000	Χαρίκλεια Κυρίτση	200.000
Όλγα Παπαδημητρίου	200.000	Σπύρος Φλέγκας	200.000
Νίκος Δ. Κεράνης	500.000	Χρυσάνθη Ζησίμου	100.000
Ιωάν. Κατζιος (Φειδάκια)	50.000	Σταύρος Γεωργούλης	100.000
Γεώργιος Πιστιόλης	100.000	Αναστάσιος Γκούμας	100.000
Αθανάσιος Κουτσούκης	100.000	Αλέκος Γρατσούνης	50.000
Αναστάσιος Φλέγκας	100.000	Διον. Κουμπουρόπουλος	250.000
Ιωάννης Μυτιλήδης	150.000	Γιώργος & Πάνος Ελ. Παπαδή	300.000
Παντελής Νικολόπουλος	500.000	Παν. Γ. Μαστρογεωργόπουλος	50.000
Ιωάννης Νικολόπουλος	50.000	Γεώργιος Παπαστάθης	100.000
Τηλέμαχος Κομπορόζος	200.000	Α/φοί Χρ. Μαστρογεωργόπουλου	200.000
Ξενοφόν Ζορμπιάς	200.000	Δημήτριος Κρίκος	50.000
Τρ.Κομπορόζος / Γαλανούδη	300.000	Σεραφεύμ Ζαχαρόπουλος	20.000
Ιωάννης Λιάπης	50.000	Παναγιώτης Ραφτόπουλος	100.000
Παναγιώτης Κεράνης	100.000	Σπύρος Κομπορόζος	200.000
Στέφανος Μπιλέτας	200.000	Αντόνιος Σταμπολίτης	500.000
Δημήτριος Φλώρος	300.000	Χρυσόστομος Καραπιτέρης	100.000
Ευάγγελος Ξυπολιτάς	300.000		
Φωτεινή Καλατζή	50.000		
Ανδρέας Δ. Σιδέρης	100.000		
Σύνολον	13.070.000	Τελικόν Σύνολον	16.340.000

ΛΑΜΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ιωάννης Δερματάς	100.000	Κωνσταντίνος Δερματάς	50.000
Αδελφοί Αλεξιά	50.000	Χρίστος Ζωγράφος	100.000
Βασίλειος Πλάκας	50.000	Βάγιας Ζωγράφος	200.000
Δημήτριος Ζαχαρόπουλος	50.000	Νικόλαος Ζωγράφος	100.000
Αδελφοί Κανούτου	300.000	Ιωάννης Γιαννόπουλος	50.000
Χρίστος Ζαχαρόπουλος	50.000	Στεφανος Κουμπουρόπουλος	200.000
Κωνσταντίνος Πλάκας	150.000	Δημήτριος Κοκάλας	200.000
Αθανάσιος Ν. Πλάκας	50.000	Μιχάλης Κωστόπουλος	50.000
Διονύσιος Αντωνόπουλος	100.000	Σοφία Κουτσούκη	100.000
Πάνος Αντωνόπουλος	100.000	Χρίστος Μαστρογεωργόπουλος	200.000
Εμμανουήλ Καρανδρέας	200.000	Χαράλ. Μαστρογεωργόπουλος	250.000
Βάγιας Πλάκας	100.000	Ιωάννης Μαστρογεωργόπουλος	400.000
Αναστάσιος Γιουρνάς	150.000	Ιωάννης Παπαδημητρίου	200.000
Ζωή Κομπορόζου	200.000	Ιωάννης Τριανταφύλλης	100.000
Ανδρέας Παναγιωτόπουλος	100.000	Δημήτριος Ουτουτζής	100.000
Σταύρος Παπαδής	150.000	Αθανάσιος Πλάκας	100.000
Σύνολον	2.200.000	Σύνολον	2.400.000

ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

Αγαπη Πλάκα	100.000	Μαρία Τζαβέλη	100.000
Ιωάννης Μίχος	110.000	Αικατερίνη Μουχρίτσα	20.000
Επαμεινώνδας Παπαδής	100.000	Δημήτριος Δημόπουλος	50.000
Ελένη Νικολοπούλου	150.000	Φανή Πολύζου	70.000
Χριστίνα Παναγιώτου	60.000	Αικατερίνη Γ. Ζαχαροπούλου	25.000
Ευφροσύνη Κατσάνου	100.000	Βασίλης Κουτσόπουλος	30.000
Ελένη Ξεκάρφωτου	20.000	Νίκος Κοντογιάννης	50.000
Φωτεινή Πλάκα	100.000	Νίκος Πολύζος	50.000

Παναγιώτης Βενέτης	50.000	Κώστας Τριχιάς	10.000
Γεώργιος Κουφαλιώτης	15.000	Ιωάννης Κάτζιος	20.000
Νουρέκη	50.000	Κώστας Φλώρος	10.000
Υιοί Μπαρπαλιά	50.000	Ιωάννης Τσινας	60.000
Ευ. Χονδρός – Γ. Πιστιόλης	150.000	Φίλιππος Μανίκας	100.000
Γεώργιος Καναβός	50.000	Μ. Τσιάρα	100.000
Ευάγγελος Πριστιόλας	20.000	Δημ. Ζορμπαλάς (Χαλκίς)	500.000
Κων. Πανταζής	100.000	Κώστας Ζορμπαλάς	30.000
Μαρία Κ. Σιδέρη	50.000	Αθηνά Φούκα	20.000
Παύλος Γιαννακόπουλος	50.000	Ιωάννης Χασκόπουλος	60.000
Παντελής Πλάκας	50.000	Ελένη Δ. Ζαχαροπούλου	150.000
Θωμάς Παναγιώτου	100.000	Κώστας Πριόβολος	200.000
Μαρία Γιουρνά	50.000	Δημήτριος Σ. Δερματάς	200.000
Νικόλαος Σιδέρης	40.000	Αριστείδης Γιουρνάς	200.000
Ουρανία Μπακογιάννη	50.000	Σταύρος Κυρίτης	300.000
Βασίλειος Παπανίκος	100.000	Δημοσθένης Γιουμπασσης	30.000
Χρίστος Μουγγρίτσα	50.000	Κλεομένης Πολύζος	100.000
Νίκος Δερματάς	100.000	Δημήτριος Τσατσαρμάκος	100.000
Νίκος Δημόπουλος	50.000		
Φωτεινή Δερματά	50.000	Σύνολον	4.570.000

Έρωσ ανίκατε μάξαν

Η κ. Θέμις Σταφυλά, σύζυγος του γνωστού Ευρυτάνα συγγραφέα και λογοτέχνη, Μιχάλη Σταφυλά, στο λογοτεχνικό περιοδικό Πνευματική Ζωή, σχολιάζει την επικαιρότητα με το δικό της μοναδικό χιουμοριστικό τρόπο, που λες και διαβάζει το λογισμό όλων μας (των παλιότερων γενιών) για τα παράξενα της καθημερινότητας. Δανειζόμαστε τις σκέψεις της για τον έρωτα στις μέρες μας, που τόσο έξυπνα και γουστόζικα περιγράφει στο τελευταίο τεύχος (τ. 173) της «Πνευματικής Ζωής».

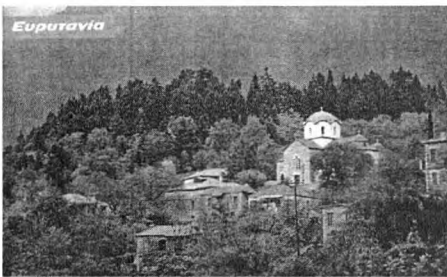
Της Θέμιδας Σταφυλά

Το λεύκωμα κυκλοφορούσε κρυφά από τσάντα σε τσάντα ...στο Γυμνάσιο Θηλέων Καλλιθέας. Κυρίως την ώρα των Θρησκευτικών. Προσπαθούσε στη ζούλα να διαβάσεις τις ερωτήσεις: Τι εστί φιλία; Τι εστί γάμος; Τι είναι το φίλι; Τι εστί έρωτας; Εδώ ήταν που τα κοριτσίστικα δάχτυλα σφίγγονταν πάνω στο μολύβι και τα μάτια παίρνανε εκείνο το ύφος της αφηρημάδας και του ρεμβασμού! Έρωτας! Ο ασπασμός των αγγέλων προς τα άστρα. Ήταν και κείνο το λαϊκό άσμα που διαλαλούσε πως ο έρωτας από τα μάτια πιάνεται, στα χελιά κατεβαίνει και από τα χελιά στην καρδιά ριζώνει και δεν βγαίνει. Είχαμε και κείνον τον αρχαίο μας πρόγονο, τον Σοφοκλή, που μιλούσε για τον έρωτα. Τον έρωτα τον ακαταμάχητο. Τον έρωτα που ξαγρυπνούσε στα τρυφερά νοτισμένα από τα δάκρυα μάγουλα των κοριτσιών.

Τώρα τι θ' απαντούσαμε στην ερώτηση του λευκώματος; Τώρα μην το ψάχνεις καλύτερα. Τώρα ο έρωτας μπήκε στη διαδικασία του φαστ φουντ. Βιάζεται και τρέχει με ταχύτητα φωτός και με τεχνολογία ηλεκτρονική. Καλέ ποια μάτια, ποια χελιά, ποια μάγουλα, ποιες καρδιές και ποια συκωτάκια τηγανητά; Τώρα τέσσερις νεαροί, στην τρυφερή ηλικία της εφηβείας, αλλά καλοταϊσμένοι και νταβραντισμένοι, βουτάνε μια συμμαθήτριά τους (κατά προτίμηση αλλοδαπή, να μάθει αυτή, να θέλει να γίνει ίσα και όμοια με μας), την κλείνουν στις τουαλέτες του σχολείου, την ακινητοποιούν, την ξεγυμνώνουν, την ξεβρακώνουν και την ... ερωτεύονται. Ενώ δυο-τρεις άλλες μαθήτριες βιντεοσκοπούν το γεγονός (η περιγραφή είναι από την εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ»). Αυτό θα πει ταχύτης και τεχνολογία μαζί. Σαν εκείνη την παλιά διαφήμιση: Ψεκάστε, βιντεοσκοπήστε, τελειώσατε. Όλα αυτά βέβαια κάνουν όλους να περηφανεύονται. Τους καθηγητές, για την αγωγή ευγένειας και Ελληνοπρέπειας που δώσανε στους μαθητές τους, τους ίδιους τους μαθητές για το κατόρθωμά τους και τους γονείς τους, που χαμογελούν κάτω από τα μουστάκια τους και καμαρώνουν για τα βλαστάρια τους και τις επιδόσεις τους. Το καμμένο μου το λεύκωμα... Πόσο έχει παλιώσει, πόσο έχουν κτρινίσει τα φύλλα του... Πόσο χαζές μου φαίνονται τώρα οι ερωτήσεις του. Έτσι που το έσφιγγα επάνω μου, μού φάνηκε πως το άκουγα να κλαίει και να μοιρολογάει τον έρωτα...

Έγραψαν για το χωριό

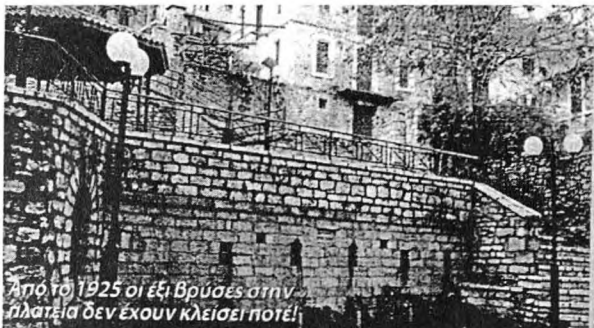
Θερμές ευχαριστίες στη δημοσιογράφο Κική Βασσάλου για το πολύ περιεκτικό άρθρο της για το χωριό μας, στο ένθετο περιοδικό *Ταξίδια* της εφ. «Καθημερινή» (19-11-2006). Η κ. Βασσάλου με τη γλαφυρή πένα της, κάτω από τον τίτλο: *Παλαιό Μικρό Χωριό: Στα μονοπάτια της ιστορίας*, μας δίνει μια σύντομη περιγραφή της ιστορίας του χωριού από το πρόσφατο παρελθόν του, ως τα βάθη του χρόνου, για να καταλήξει στο πώς συνέβαλαν οι κάτοικοί του σε κρίσιμες περιόδους του έθνους, από το 1821 ως την Εθνική Αντίσταση. Δεν σταματάει όμως εδώ. Ενημερώνει τους αναγνώστες για τις κοντινές ενδιαφέρουσες διαδρομές που θα μπορούσαν να απολαύσουν και δίνει τηλέφωνα και χρήσιμες πληροφορίες σε όσους θα ήθελαν να το επισκεφτούν, όπως: *Πώς θα πάτε στο χωριό, τι αξίζει να δείτε εκεί, πού θα μείνετε, πού να φάτε και ποιο θα είναι το κόστος.*

Το άρθρο καλύπτει τέσσερις μεγάλες καλαίσθητες σελίδες εμπλουτισμένες με πολύ ωραίες φωτογραφίες του χωριού μας. Μάλιστα το εξώφυλλο του περιοδικού *Ταξίδια* καλύπτεται από τη φωτογραφία, που δανειστήκαμε και μεις για το εξώφυλλο του δικού μας περιοδικού. Οφείλουμε να συγχαρούμε τον κ. Γιάννη Κουτσούκο, για την καλλιτεχνική φωτογράφιση τοπίων του χωριού μας. Αν και έχουμε άπειρες φωτογραφίες από κάθε σπιθαμή του, πρέπει να πούμε ότι δεν έχουμε καμία, τόσο ζωντανή ή από την οπτική γωνιά που διάλεξε ο κ. Κουτσούκος, να το φωτογραφίσει.

Ομοίως στο περιοδικό *Ταξίδια* της εφ. «Καθημερινή» (25/2/2007) ο δημοσιογράφος κ. Νίκος Κιούσης με τίτλο *Ευρυτανία: Ατενίζοντας το Βελούχι*, καλύπτει τέσσερις σελίδες με ένα ωραιότατο οδοιπορικό στην περιοχή μας. *Με αφετηρία το Καρπενήσι* επισκέπτεται τους *Κορυσχάδες, τα Φιδάκια, το Κλαυσί, το Μικρό Χωριό, το Μεγάλο Χωριό, τον Άγιο Νικόλαο, το Κρίκελλο, τη Δομνίστα, την Αμπλιανη, την Ανατολική και Δυτική Φραγκίστα, τη γέφυρα και τη Μονή της Τατάρνας, την Μονή Προυσού, την Καρίτσα και την Καστανιά.* Για κάθε ένα από τα μέρη που περιλαμβάνει η περιήγησή του, κάνει μια ιστορική αναδρομή και τονίζει τις ιδιαίτερες ομορφίες του. Το κείμενο κοσμείται από ωραιότατες φωτογραφίες της κ. Άννας Χριστοδούλου. Θερμά ευχαριστούμε για την ελκυστική διαφήμιση του χωριού μας.

Από το 1925 οι έξι βρύσες στην πλατεία δεν έχουν κλείσει ποτέ!

Το καμπαναριό του 1894 με το ρολόι του είναι ένα μοναδικό ιστορικό μνημείο

Το περιοδικό **Ύψος**, στις σελίδες του *Ταξίδια*, τ. Δεκεμβρίου, με τίτλο «*Μικρό Χωριό: Μεγάλη η χάρη του!*», περιγράφει σε δυο ολόκληρες σελίδες με ωραίες φωτογραφίες, τα αξιοθέατα του χωριού μας και δίνει χρήσιμες πληροφορίες για τα καταλύματα και τους χώρους φαγητού και ξεκούρασης.

Ο δημοσιογράφος Βασίλης Μαλισιόβας τραβάει την προσοχή του αναγνώστη περιγράφοντας το χωριό ως εξής: *Ένα πανέμορφο χωριό με μακρόχρονη ιστορική παράδοση, σε μια κατάφυτη από έλατα πλαγιά του βουνού Χελιδόνα, προσφέρει τουριστικές υπηρεσίες υψηλού επιπέδου στους επισκέπτες του.* Το άρθρο περιλαμβάνει μια μικρή αναδρομή στην ιστορία και δίνει την ακριβή τοποθεσία του χωριού μας.

Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Βασίλη Μαλισιόβα για την πράγματι ωραιότητα παρουσίαση του χωριού μας.

Το *Έθνος της Κυριακής* (1-10-06) καλύπτει τέσσερις μεγάλες σελίδες για την Ευρυτανία, γεμάτες από φωτογραφίες με διαλεγμένα τοπία της περιοχής. Με έμφαση στην περιοχή της Ποταμιάς περιλαμβάνει μια σελίδα με τίτλο *Ορεινή Πανδαισία*, μια δεύτερη με τίτλο *Στον δρόμο για το Μεγάλο και το Μικρό Χωριό*, η τρίτη έχει τίτλο *Ανεβαίνοντας στη Χελιδόνα* και η τέταρτη: *Από την αλπική ζώνη με στόχο την κορυφή*. Η περιγραφές της περιοχής μας στο οδοιπορικό αυτό είναι μοναδικές, όπως π.χ.: *«Τα ψηλά βουνά, οι κατάφυ-*

Ανάγλυφος και τρισδιάστατος ο χάρτης της πηγής στο Νέο Μικρό Χωριό

Η εκκλησία στην πλατεία του Παλιού Μικρού Χωριού

τες κοιλάδες και τα ονομαστά ποτάμια της δημιουργούν μια «κοσμογονία», ή για τη Χελιδόνα: «Ελατοδάση, ράχες που δημιουργούν υπέροχα φαράγγια, ενωδιές από αμέτρητα βότανα και εκπληκτική θέα».

Ευχαριστούμε πολύ τον ανώνυμο δημοσιογράφο, άξιο τεχνίτη της πέννας και γνήσιο, όπως φαίνεται, φυσιολάτρη για τη θαυμάσια απεικόνιση της περιοχής μας. Ανάμεσα στις ωραιότερες φωτογραφίες, που στολίζουν το δημοσίευμα, μετρήσαμε πέντε από το χωριό μας. Διαλέξαμε δυο απ' αυτές, που δημοσιεύουμε πιο κάτω.

Ο Φούρνος του Χωριού μας

Στη δεκαετία του '20 στο χωριό μας κάπνιζαν εκατοντάδες φούρνοι. Και αυτό γιατί κάθε νοικοκυριό είχε και το δικό του. Στη «γωνιά» κάθε σπιτιού, κάτω από τη γάστρα, πού πύρωνε από τα ξύλα και τα κλαδιά, η κυρά του σπιτιού έψιψε το ψωμί και το φαί της οικογένειας. Οι καμινάδες κάπνιζαν συνέχεια σα να 'θελαν να διαλαλήσουν τη ζωή και τη ζωντάνια του χωριού.

Στο κείμενο που ακολουθεί όμως, οι συγχωριανοί μας Πάνος και Στέφανος Χρ. Μαστρογεωργόπουλος, που ζουν με τις οικογένειές τους στην Καλιφόρνια της Αμερικής, μας μιλάνε μόνο για ένα φούρνο. Τον φούρνο του χωριού, που έφτιαξε ο πατέρας τους γύρω στα 1925.

Την εποχή εκείνη το Μικρό Χωριό έσφυζε από ζωή. Όχι μόνο είχε πολλούς κατοίκους αλλά λειτουργούσε και ως εμπορικό κέντρο για τη γύρω περιοχή, ιδιαίτερα για τα χωριά της Χελιδόνας. Διέθετε ιατρείο με γιατρό, προμηθευτικό συνεταιρισμό, τέσσερις νερόμυλους, κεραμοποιείο, εμπορικά μαγαζιά, κρεοπωλεία, ραφτάδικα, σιδεράδικα, τσαγκαράδικα κ.ά.

Αυτή την οικονομική άνθιση του χωριού, ο Χρίστος Μαστρογεωργόπουλος, που μόλις είχε γυρίσει από την Αμερική, σκέφτηκε να την ενισχύσει με τη δημιουργία ενός κεντρικού φούρνου. Στην Αμερική είχε ασχοληθεί για αρκετό καιρό μ' αυτή τη δουλειά και είχε μάθει καλά την τέχνη. Με τον ερχομό του στο χωριό άρχισε να χτίζει το καινούργιο σπίτι του, στο οποίο πρόβλεψε και χώρο για φούρνο. Το σπίτι του ήταν στη γωνιά από ένα σταυροδρόμι, που δυστυχώς χάθηκε με την κατολίσθηση του χωριού. Ήταν ένα δυόροφο, πέτρινο αρχοντικό, που είχε ένα μαγαζί στο ισόγειο. Εκεί φτιάχτηκε ο φούρνος. Δεν λειτουργήσε όμως πολύ γιατί

Ο Χρ. Μαστρογεωργόπουλος με τα παιδιά του και άλλους Μικροχωρίτες μπροστά από τροχοφόρο μαγαζάκι του στην Αθήνα

ο κυρ Χρίστος, το 1929, χρειάστηκε να ξαναφύγει για την Αμερική. Τότε ο φούρνος ανατέθηκε στον Κουστά (Δημήτριο Παπαδή), που συνέχισε το ζύμωμα και ψήσιμο των καρβελιών μέχρι το 1934, που γύρισε, οριστικά πλέον, στην πατρίδα ο Χρίστος Μαστρογεωργόπουλος.

Βέβαια κάθε σπίτι του χωριού είχε και το δικό του φούρνο, όμως την εποχή εκείνη το χωριό είχε και πολλούς περαστικούς, κυρίως από τα χωριά Δερμάτι, Μηλιά, Σελά κ.ά. Επίσης, το χωριό είχε και πολλούς μαστόρους από άλλα χωριά, ιδίως χτίστες πέτρας, που προμηθεύονταν το ψωμί τους από το φούρνο. Άλλωστε, εκτός από ψωμί, ο φούρνος έψηνε πρόσφορα για την εκκλησία, κουλουράκια αλλά και στιδήποτε του έφερναν οι χωριανοί για ψήσιμο. Η κίνηση μεγάλωνε από την άνοιξη και μετά. Ο φούρνος κρατήθηκε ανοιχτός ως το 1938, που ο κυρ Χρίστος έφυγε και πάλι απ' το χωριό για να πάει στην Αθήνα, όπου ήταν ήδη τα τέσσε-

Το σπίτι του Χρ. Μαστρογιωργόπουλου (αριστερά) πριν το παρασύρει η λαίλαπα της κατολίσθησης

ρα παιδιά του.

Στην Αθήνα, όπως δείχνει και η φωτογραφία της αριστερής σελίδας, συνέχισε την ίδια αγαπημένη του δουλειά. Μόνο που αυτή τη φορά

δεν έψηνε σε φούρνο αλλά πουλούσε έτοιμα αρτοποιήματα στο δικής του κατασκευής τετράτροχο μικρό μαγαζάκι του.

Ο Χρίστος Μαστρογεωργόπουλος μαζί με τη γυναίκα του Κωνσταντία, βαθιά θεοσεβούμενοι και οι δυο, ήταν στην εκκλησία τη φοβερή εκείνη ώρα της 13^{ης} Ιανουαρίου του 1963, που άρχιζε η κατολίσθηση του χωριού. Όταν άκουσαν τη βουή της συμφοράς, σκέφτηκαν το σπίτι τους. Λύγισαν στη σκέψη ότι το αποκούμπι τους, ο μόχθος μιας ζωής κινδύνευε με αφανισμό. Χωρίς άλλη σκέψη έτρεξαν προς το μέρος του. Και το κακό δεν άργησε να συμβεί. Καταπλακώθηκαν και οι δύο κάτω από τους όγκους χώματος και λάσπης, που κατέβαιναν με μανία από την ξεριζωμένη πλαγιά της Χελιδόνας, παρασύροντας ότι εύρισκαν στο διάβα τους.

Είναι γνωστό, ότι στα χωριά κάθε σπίτι είχε και το δικό του φούρνο. Μάλιστα, σε πολλά μέρη συνήθιζαν να μετράνε τα κατοικημένα σπίτια απ' τους καπνούς που έβγαιναν από τα αναμμένα τζάκια. Χαρακτηριστική είναι η γνωστή στιχομυθία Έλληνα με έναν Ιταλό, κατά την Κατοχή:

- Είναι μεγάλο το χωριό σου; Ρωτάει ο Ιταλός
- Ε', θάχει καμιά εκατοστή φούρνους. Απαντάει ο Έλληνας (εννοώντας σπίτια με τζάκια που καπνίζουν).
- Τόσο πολλούς; Άρα είναι πολύ μεγάλο. Το δικό μου έχει μόνο δύο. Λέει ο Ιταλός.
- Τι λές; Αμ, εσείς έχετε πολύ μοναξιά. Απαντάει ο δικός μας.

Μικρό Χωριό (1810-1820)

Ιστορικά Τεκμήρια

Ο Ευρυτάνας ερευνητής Ανάργυρος-Γιάννης Μαυρομύτης στο βιβλίο του: Καρπενήσι 1810-1820, μας δίνει χρήσιμες πληροφορίες για το Καρπενήσι αλλά και την Ευρυτανία γενικότερα εκείνης της εποχής. Ανάμεσα στα διάφορα στοιχεία που παρατίθενται βρήκαμε και την απάντηση στην απορία μας γιατί οι γιαγιάδες μας έλεγαν «βτσέλα» τη βαρέλα του νερού; Διότι η λέξη «βτσέλα» προέρχεται από την τουρκική λέξη «Βουτσέλης», που σημαίνει κατασκευαστής βαρελιών. Κάθε ευρυτανικό χωριό μπορεί να αντλήσει χρήσιμες πληροφορίες. Εμείς καταγράψαμε όσες μπορέσαμε να βρούμε για το Μικρό Χωριό κατά τη δεκαετία του 1810.

Είναι γνωστό, ότι οι Έλληνες πλήρωναν φόρους στους τούρκους σ' όλη την περίοδο της υποδούλωσής μας. Οι φόροι ήταν διαφόρων ειδών. Τακτικοί, έκτακτοι, «δεκατιές» για τα αγροτικά προϊόντα, «τζιτζιριές» για το κρασί, μαντριάτικα για τα κοπάδια κ.ο.κ. Για την περιοχή μας, που οι κάτοικοι ζούσαν από την παραγωγή των χωραφιών και από τα ζωντανά που έτρεφαν, οι φόροι αυτοί ήταν πολλές φορές δυσβάστακτοι. Τα γρόσια ήταν σπάνια ως ανύπαρκτα σε μερικές οικογένειες και η αξία τους μεγάλη. Με ένα γρόσι την εποχή εκείνη μπορούσε να αγοράσει κανείς μια δωδεκάδα φυσέκια ή μια οκά ρύζι ή 2½ οκάδες καλαμπόκι. Για παπούτσια (τσαρούχια) δεν γινόταν λόγος. Το ζευγάρι κόστιζε 3,20 γρόσια!

Η συγκέντρωση των φόρων γινόταν με δημοκρατικό τρόπο. «Ρίχνανε» δηλαδή κάτω το δευτέρι, μαζεύονταν όλοι μικροί, μεγάλοι και «έριχνε» ο καθένας ότι έπρεπε να δώσει. Αν κάποιος για ένα σοβαρό λόγο, αδυνατούσε να «τα ρίξει», συμπλήρωναν το ποσό οι άλλοι. Από τότε φαίνεται επικράτησε και η λέξη «τα ρίχνω» δηλ. καταβάλλω χρήματα.

Οι τακτικοί φόροι ήταν εξαμηνιαίοι. Πληρώνονταν κάθε 23 Απριλίου και κάθε 26 Οκτωβρίου. Έτσι, το «*δεφτέρι του βιλαετιού Καρπενησίου*», στο οποίο υπαγόταν και το χωριό μας, δείχνει ότι το Μικρό Χωριό πλήρωσε στο «*βεζήρη εφέντη*» 610 γρόσια για φόρο από 23-4-1810 ως 26-10-1810.

Πέρα όμως από τον τακτικό φόρο, όπως δείχνει άλλο κατάστιχο, στις 21 Δεκεμβρίου 1813, οι Μικροχωριτές μάζεψαν και έδωσαν 157,20 γρόσια για έκτακτο φόρο «*έξω μακτού*» ή όπως μας εξηγεί το κατάστιχο: «*με την θέλησήν των δωρεά!*»

Δεν ήταν όμως, μόνο αυτά.

- Για «αγώγια», που μετέφεραν «*αυθεντικά ρίζια*» στην Άρτα, το χωριό μας «έριξε» 2,20 γρόσια στις 7 Οκτωβρίου 1813. Παραμένει άγνωστο πώς βρέθηκε το ρύζι στο Καρπενήσι, αφού η παραγωγή περιοριζόταν σε σιτάρι, κριθάρι, τριφύλλι, αμπέλια αλλά και μουριές για σηροτροφία. Η καλλιέργεια του καλαμποκιού, στην περιοχή μας άρχισε αργότερα, μετά τα μέσα του 19^{ου} αιώνα.

- Το 1814 «*τα χαράτσια όπου έγιναν ταξίλι*» δηλ. φορολογία για κτήματα, ήταν για τους Μικροχωριτές 46 γρόσια.

Παρ' όλο που το χωριό μας, όπως φαίνεται από τα τουρκικά κατάστιχα, πλήρωνε τακτικά τις υποχρεώσεις του, είχε και έναν κακοπληρωτή. Τον γέρο-Αποστόλη Μαρκόπουλο! Του «*Γεροαποστόλη μαρκόπουλου, μικροχωριτού*», το χρέος ήταν **5 γρόσια!** Έτσι γράφτηκε στη μαύρη λίστα ή στο «*δευτέρι ομολογιών Καρπενησίου*», όπως ονομαζόταν, που στάλθηκε στα Ιωάννινα στις 8 Απριλίου 1815.

Φαίνεται όμως, ότι επικράτησε σύγχυση για την κτηματική φορολογία των κατόικων, πράγμα που έκανε τους «*Βηλαετλήδες*» (βηλανδήδες) της περιοχής Καρ-

πενησίου να πάρουν μια κοινή απόφαση, «ώστε να αποκατασταθή και η συγκατάβασις» για το τι θα πρέπει να πληρώνουν στο εξής «ως Βασιλικό και κανονικό χαράτζι». Όρισαν, λοιπόν, την τιμή στα 6 γρόσια για κάθε κτήμα και συμφώνησαν στον τρόπο καταγραφής των κτημάτων ώστε να αποφεύγονται αδικίες με επιτηρητή τον προεστό κάθε χωριού: «υποχρεούμενου του προεστώτος να μη γίνη κλοπή ή κρύψις εις την καταγραφήν. Εάν δε εξ εναντίου ήθελε φωραθή τινάς παραβάτης και αθετητής μιας τοιαύτης κοινωφελούς και ευλογοφανούς κοινής αποφάσεώς μας και κρύψη σχεδόν και έν όνομα του χωριού του, ο τοιούτος αποδειχθείς, απεφασίσθη παρ' όλων ημών να πληρώνη χάριν παιδιάς (για τιμωρία) πενήτηντα γρόσια, μηδενός δυναμένου να αναιρέση το κοινόν εύλογόν μας». Και η συμφωνία κλείνει με τις υπογραφές όλων των παριστάμενων Βηλανδήδων:

«Όθεν εγένετο το παρόν συμφωνητικόν ημών ενυπόγραφον Γράμμα, εις ασφάλειαν της αποφάσεώς μας:

*Ευστάθιος λιθαρά, βεκύλης (επίτροπος) του βηλαετίου βεβαιώ
αωη (1808) Δεκεμβρίου 1στ' (16): Εν Καρπενησίω*

Αθανάσιος χατζόπουλος υπόσχομαι

Ζαχαρίας μπλατζή υπόσχομαι

Σερπάνος εξ αγίας Τριάδας

Γιαννάκης Οικονόμου από Προυσόν

Παπαστέφανος από άγιον Βλάσιον

Γεώργης μπακάλης από Κρικέλου

Γεώργης ζορμπαλάς από μικροχωρίον

Παπαγεώργιος από ωριση

Γεώργης μπουρλάκης από Καρύτζαν

Γιώργης Κανατά από Δολιανά

Αναγνώστης Παπανικόλα από Δομνίσταν

Τριαντάφυλλος από Παπαρούσι

Γιάννης Γερονίκου από Καλεσμένου

Παπαγεώργιος από λάσπην

Παπαγιάννης από συγκρέλου

Νίκος ζορζούκης από Κλαψή»

Ευρωπαϊκή Ένωση (1957-2007)

Φέτος γιορτάζονται τα 50 χρόνια από την υπογραφή της Συνθήκης της Ρώμης (1957) που σήμανε την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΟΚ), με λίγες χώρες αρχικά. Η δική μας χώρα υπέγραψε αργότερα την ένωσή της για να γίνει τελικά πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 1980.

Η πατρίδα μας, η Ευρυτανία, ήταν από τις στερημένες περιοχές, που χάρις τα ειδικά προγράμματα της Ε. Ε. κατάφερε να δει καλύτερες μέρες. Πρώτος ο αείμνηστος Παύλος Μπακογιάννης προώθησε σχετικά αναπτυξιακά προγράμματα, που σήμερα είναι εμφανή τα καρποφόρα αποτελέσματά τους. Μια ματιά γύρω μας, στις τόσες αλλαγές που γίνονται σχεδόν καθημερινά, αρκεί για να μας πείσει.

Εκτός από τις θετικές οικονομικές επιπτώσεις γίνονται αλλαγές στο πολιτισμικό επίπεδο ακόμα και στις νοοτροπίες, χωρίς να το καταλαβαίνουμε. Τα ταξίδια στις ευρωπαϊκές χώρες αυξάνονται καθημερινά, όπως αυξάνονται και οι επισκέπτες στον τόπο μας. Αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος να μας παρακινήσει να γνωρίσουμε τις ρίζες μας, την ταυτότητά μας, προτού προλάβει να αλλοιωθεί. Καθένας από μας πρέπει να γνωρίζει τους προγόνους του γιατί αυτοί συνθέτουν την ιστορία του τόπου μας: Χωριό -> Ευρυτανία -> Ελλάδα -> Ευρώπη.

Βραβείο Διεθνούς Επιχειρηματικότητας 2006 Στον Ευάγγελο Ι. Πιστιόλη

Μετά τον Σπυρίδωνα Σιδερίδη, το Μικρό Χωριό συνεχίζει την εφοπλιστική του παράδοση με τον νεότερο σύγχρονο πλοιοκτήτη τον κ. Ευάγγελο Ι. Πιστιόλη. Το περιοδικό μας έχει ξαναγράψει για τις ιδιαίτερα πετυχημένες ναυτιλιακές του επιχειρήσεις. Με την ευφυΐα και διορατικότητά που τον διακρίνει κατάφερε να «ανατρέψει τα στερεότυπα στη ναυτιλία», όπως πολύ χαρακτηριστικά τονίζει στον τίτλο που επιλέγει σαν «Πρώτο Θέμα» το έγκριτο μηνιαίο ναυτιλιακό περιοδικό *ΕΛΝΑΒΙ*. (τ. 388).

Πρόκειται για συνέντευξη που παραχώρησε ο κ. Ε. Πιστιόλης στο περιοδικό αυτό σχετικά με την συνεχιζόμενη ανοδική πορεία των επιχειρήσεών του. Ο πρόλογος της συνέντευξης τα λέει όλα: «... Το πιο πολυσυζητημένο πρόσωπο των τελευταίων δυο χρόνων υπήρξε χωρίς αμφιβολία ο κ. Ευάγγελος Πιστιόλης, διευθύνων Σύμβουλος της *TOP TANKERS INC.*, ο οποίος σε ηλικία 30 ετών αποφάσισε να εισαγάγει την εταιρεία του στο *Nasdaq*, συγκεντρώνοντας τεράστια ποσά, περίπου 300 εκ. δολάρια μέσα σε τρεις μήνες. Έχοντας επομένως ανατρέψει όλες τις προβλέψεις και ανοίγει νέους δρόμους για αρκετούς μετέπειτα εφοπλιστές προς την κεφαλαιαγορά της Νέας Υόρκης, ο κ. Ευάγγελος Πιστιόλης αποτελεί σήμερα ένα από τα πιο καταξιωμένα και αναγνωρισμένα ονόματα της ελληνικής ναυτιλίας, σε ηλικία μόλις 32 ετών.»

Ο Ευάγγελος Ι. Πιστιόλης
στο γραφείο του στην Αθήνα

Ένα από τα δεξαμενόπλοια

Δίκαια του απονεμήθηκε από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γιώργο Αλογοσκούφη, το Βραβείο Διεθνούς Επιχειρηματικότητας 2006, τον περασμένο Δεκέμβριο. Ας σημειωθεί, ότι το βραβείο αυτό είναι ένα από τα δεκάδες άλλα που του έχουν απονεμηθεί προς αναγνώριση των επιδόσεών του σε διάφορους τομείς της επιχειρηματικής του δραστηριότητας.

Ο Βαγγέλης Πιστιόλης αγαπάει ιδιαίτερα το Μικρό Χωριό αν και οι επαγγελματικές του δραστηριότητες τον αναγκάζουν να κινείται συνεχώς στο εξωτερικό. Για να κλέβει χρόνο να το επισκεφθεί, έστω και για λίγο, επέλεξε να γραφτεί στο δημοτολόγιο του Μικρού Χωριού, ώστε να πηγαίνει εκεί για να ψηφίζει.

Με την ευκαιρία αυτή, το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών θα ήθελε να απευ-

θύνει από τη στήλη αυτή θερμότερες ευχαριστίες στον Βαγγέλη Πιστιόλη και ιδιαίτερα στον πατέρα του, συγχωριανό μας, κ. *Ιωάννη Πιστιόλη*, μηχανικό και στυλοβάτη των επιχειρήσεων, για την εξόχως συγκινητική προσφορά του να καλύψει τον πλήρη εξοπλισμό της αίθουσας πολλαπλών χρήσεων της Πνευματικής Γωνιάς του χωριού μας. Παραθέτουμε τη σχετική επιστολή του, που διαβάστηκε στη Γενική μας Συνέλευση.

ΑΘΗΝΑ ΑΤΕ

*Προς την
Αδελφότητα Μικροχωριτών
«Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος»*

18 Απριλίου 2007

Από το περιοδικό «Μικροχωρίτικα Γράμματα» πληροφορήθηκα ότι αναζητούνται χορηγοί για την ανακαίνιση του Λαογραφικού Μουσείου του Μικρού Χωριού. Μετά από επικοινωνία με την πρόεδρο κ. Αιμιλία Κουτσούκη για τις ανάγκες του Μουσείου, σας γνωρίζω ότι αποφάσισα να συνδράμω την προσπάθειά σας αυτή με την κάλυψη του πλήρους εξοπλισμού της αίθουσας Πολλαπλών Χρήσεων.

*Θα είμαστε σε επικοινωνία και συνεργασία για τα περαιτέρω.
Εύχομαι καλή επιτυχία στο έργο σας.*

Με φιλικούς χαιρετισμούς

Ιωάννης Πιστιόλης

Ιστορικό & Λαογραφικό Μουσείο Μικρού Χωριού

- Κρατάει ζωντανή τη μνήμη των προγόνων μας.
- Θυμίζει τους αγώνες και τα επιτεύγματά τους.
- Ξεφυλλίζει τις σελίδες ιστορίας του χωριού μας.
- Προσφέρει γνώση και έμπνευση στις νέες γενιές.
- Ελκύει επισκέπτες στο χωριό.

Ενισχύστε την προσπάθεια αναβάθμισής του.

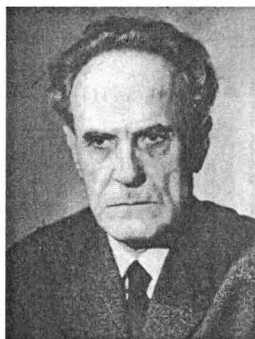
Μνήμη Πάνου Ι. Βασιλείου Από την Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων

Η Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων οργάνωσε στις αρχές του έτους (14/1/2007) μια πολύ επιτυχημένη, σεμνή και εγκάρδια ευρυτανική εκδήλωση για να τιμήσει τη μνήμη του αείμνηστου ιστορικού της Ευρυτανίας, Πάνου Ι. Βασιλείου, από την Αγία Τριάδα. Οι δύο μεγάλες αίθουσες του ξενοδοχείου «Τιτάνια», όπου πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση ήταν κατάμεστες από Ευρυτάνες και επίσημους προσκαλεσμένους.

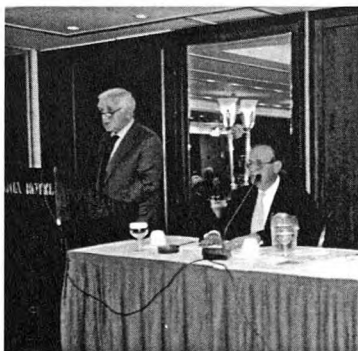
Ο κ. Ιωάννης Ζούμπος, πρόεδρος της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων, καλωσόρισε όλους τους παρευρισκόμενους και αναφέρθηκε συνοπτικά στο βαθύτερο νόημα της εκδήλωσης αυτής. Χαιρετισμό απύθυναν ο πρωτ. Άγγελος Φεγγούλης εκ μέρους του Μητροπολίτου Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου και ο Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Κώστας Κοντογεώργος.

Κεντρικός ομιλητής στην εκδήλωση ήταν ο συγχωριανός μας ομότιμος καθηγητής Κλεομένης Κουτσούκης με θέμα: *Η προσωπικότητα, το έργο και η προσφορά του Πάνου Βασιλείου στην Ευρυτανία*. Στην ομιλία του, μεταξύ άλλων, ο κ. Κουτσούκης είπε:

«Το αγλαόκαρπο δένδρο της έρευνας, που φύτεψε στην ευρυτανική γη με ζήλο και αυταπάρνηση ο Πάνος Βασιλείου, σήμερα έχει ψηλώσει και μαζί με τον ίσκιο του μάς χαρίζει και τους πρώτους γλυκείς καρπούς... Εκατό και πλέον χρόνια από τη γέννησή του και μόλις μια γενιά από το θάνατό του, είναι χρέος να φωτίσουμε το ευρυτανοκεντρικό έργο του, που αποτελεί ακρογωνιαίό λίθο στην οικοδόμηση της ιστορικής και πολιτισμικής ταυτότητας της Ευρυτανίας... Αυτήν υπηρέτησε με την άδολη αγάπη του, με αυταπάρνηση και με τον ακάματο ερευνητικό του ζήλο».

Π. Ι. Βασιλείου

Στο βήμα αριστερά ο κ. Κουτσούκης και δεξιά ο κ. Ζούμπος

Η εκδήλωση κύλησε σε εγκάρδια πατριωτική ατμόσφαιρα με καφέ, γλυκά, ορεκτικά και έκλεισε με αγιασμό από τους παρευρισκόμενους ιερείς και το κόψιμο της βασιλόπιτας. Πολλοί ήταν οι τυχεροί που πέτυχαν το «νόμισμα» της πίτας, αφού πολλές ήταν και οι πίτες για να καλύψουν την πολυπληθή εκδήλωση. Κάθε νόμισμα πρόσφερε διπλή χαρά. Εκτός

από γούρι για την καινούργια χρονιά έκρυβε και ένα δώρο.

Με την ευκαιρία αυτή, ως Μικροχωρίτες, θα πρέπει να θυμηθούμε, ότι ο Πάνος Βασιλείου επισκεπτόταν επί χρόνια το Μικρό Χωριό και έμενε σ' αυτό. Έχει γράψει για τα δεινά του χωριού στην Κατοχή, για τη Μάχη του Μικρού Χωριού και την εκτέλεση των πατριωτών εθνομαρτύρων στις Λόγγοβες, για τα τοπωνύμια του χωριού και όταν το χωριό συνταράχτηκε από την κατολίθηση, το 1963, έσπευσε πρώτος να εκδηλώσει το αμέριστο ενδιαφέρον του προς τους πληγέντες με επιστολή του, που δημοσιεύθηκε στην εφ. *Καθημερινή* στις 17/1/1963, δηλ. σχεδόν αμέσως μετά την κατολίθηση που έπληξε το χωριό μας:

Κύριε Διευθυντά,

Ανέκφραστη είναι η θλίψις μου για το μεγάλο κακό και την τραμαγική καταστροφή που βρήκε τους άτυχους Μικροχωρίτες συμπολίτες μου. Και αξιέπαινοι είναι οι αρμόδιοι που εφρόντισαν για την άμεση περίθαλψη των παθόντων, η οποία θέλομεν να πιστεύωμεν, ότι θα είναι κατά πάντα ικανοποιητική. Όμως θεωρώ επιβεβλημένη και την άμεση εκδήλωση της συνδρομής των ατυχησάντων συμπολιτών μας από τα ευρωπαϊκά σωματεία Αθηνών και Πειραιώς. Μάλιστα θα πρέπει εντός της αύριον να προβούν σε κοινή σύσκεψη για να καθορίσουν την ενίσχυσι που θα παράσχουν σε ιματισμό, σε τρόφιμα ή σε άλλα είδη. Πρόκειται περί βασικού μας καθήκοντος και υποχρέωσης προς τους εν λόγω συμπολίτες μας, το δράμα των οποίων δεν επιδέχεται καμμίαν αναβολήν. Αρκεί να σκεφθούμε ότι οι περισσότεροι από αυτούς δεν είναι μόνον άστεγοι, αλλά δεν έχουν τίποτε άλλο απ' ό,τι έτυχε να φορούν την ώρα της καταστροφής.

Με την ελπίδα ότι η πρότασίς μου θα γίνη από όλους ευμενώς αποδεκτή, σας ευχαριστώ για την φιλοξενία και διατελώ,

*Μετά τιμής
Πάνος Ι. Βασιλείου*

Πανευρωπαϊκή Ένωση

Με πανευρωπαϊκή συμμετοχή και σε εγκάρδια ευρωπαϊκή ατμόσφαιρα πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της Πανευρωπαϊκής Ένωσης στις 31 Ιανουαρίου 2007. Η εκδήλωση άρχισε με το περιεκτικό καλωσόρισμα του Προέδρου της Πανευρωπαϊκής Ένωσης κ. Κώστα Παπαδόπουλου και έκλεισε με το κόψιμο της καθιερωμένης βασιλόπιτας.

Σκοπός της εκδήλωσης αυτής ήταν η παρουσίαση του βιβλίου «Καρπενήσι 1810-1820» του Ανάργυρου-Γιάννη Μαυρομήτη, που εκδόθηκε από την ιστορική Πανευρωπαϊκή Ένωση. Το βιβλίο παρουσίασαν οι κ.κ. Άγγελος Ελεφάντης, Νίκος Ζωρογιαννίδης και Κλεομένης Κουτσούκης.

«Τα στοιχεία του βιβλίου με είχαν οδηγήσει στην αλήθεια την βαθύτερη. Μ' έκαναν να δω πέρα απ' την επιφάνεια που άλλοι έπλασαν» καταλήγει ο κ. Ζωρογιαννίδης σε μια θαυμάσια παρουσίαση του βιβλίου, την οποία ανέπτυξε με βάση τη βάση των σκέψεων που ορθώθηκαν μπροστά στα αδιαμφισβήτητα ιστορικά τεκμήρια του βιβλίου του κ. Μαυρομήτη και τη συσσωρευμένη συναισθηματική φόρτιση από την ωραιολοιμένη, πολλές φορές, εικόνα της ιστορίας μας.

Ο κ. Κουτσούκης τόνισε την διαχρονική αξία της έρευνας αυτής, ως βάση για την ιστορική διερεύνηση της Ευρωπαϊκής λέγοντας: «Το βιβλίο αυτό μας αποκαλύπτει έναν

αφισαγή του καρφουζιού

Από το βιβλίο του αείμνηστου Σταύρου Γεωργούλη:
Από'σα θυμάμαι (Είς το...Ευτράπελον), Καρπενήσι, 1998

- Με το φίλο μου Ναπολέο (που χάσαμε άδικα στον εμφύλιο), για να περνάει η ώρα, σκαρώναμε καμιά φαρσοιστορία, χωρίς να θίγουμε πρόσωπα ή πράγματα, σαν αυτή που θα σας πω τώρα:

Ένα απόγευμα καλοκαιρινό κι εκεί που τεμπελιάζαμε με το Ναπολέο στην πλατεία, την ώρα που δεν είχε πελατεία, καθισμένοι σε τέσσερις καρέκλες ο καθένας για καλύτερο ραχάτι, μας ήρθε η ιδέα να κάνουμε κάτι να γελάσουμε. Και βρέθηκε αυτό το κάτι και σκαρώθηκε σε μια κόλα χαρτί. Δεν έχετε ακουστά να λένε: «Θα σε τυλίξω σε μια κόλα χαρτί;» Κάτι τέτοιο κάναμε κι εμείς και τυλίξαμε μια ολόκληρη ιστορία σε μια κόλα χαρτί αναφοράς γράφοντας με μεγάλα γράμματα μια πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης ενός φανταστικού Συλλόγου νάχει και κάποιον κύρος με λογοδοσίες πεπραγμένων, απολογισμούς, ισολογισμούς, προϋπολογισμούς, αρχαιρεσίες κλπ. αλλά με τέτοιο τρόπο, που να μην βγαίνει νόημα με τίποτα και αφού το σφραγίσα-

με με μουτζουρωμένες σφραγίδες και υπογραφές το καρφώσαμε λίγο ψηλά στον πλάτανο και περιμέναμε αδιάφορα πιο πέρα, σαν την αρχή με τον ιστό της, να ιδούμε τι μύγες θα πιάσουμε και πώς θα σχολιαστεί το γεγονός.

Πρώτος φάνηκε από του Ζορμπαλά μεριά ο Γιώργος ο Σιδέρης, που ήταν πια κουφός και αφού μας χαιρέτησε πήγε στις βρύσες και έβαλε το κεφάλι του κάτω από το νερό να δροσιστεί και ύστερα πλησίασε τον πλάτανο, φόρεσε τα γυαλιά του και άρχισε το διάβασμα. Το διάβασε και μια και δυο φορές αλλά όπως δεν έβγαζε νόημα κι από πού να το βγάλει, γύρισε σε μας και μας εξήγησε ότι «αυτοί οι χιλιασταί τα γράφουν αυτά για να χαλάσουν τον κόσμο και τη θρησκεία!»

Δεύτερος ακολούθησε ο Φίλιππας, κρατώντας ένα πατσιά για πούλημα στα χέρια κι όπως δεν έφτανε να το διαβάσει, αφού μας κοίταξε σαν αλεπού με τα σταφύλια, ανέβηκε σε μια καρέκλα και άρχισε το διάβασμα. Νόημα βέβαια δεν έβγαζε και το γέλιο ήρθε μόνο του. Έλα όμως που από την εκκλησιά μεριά ήρθε ο Γερο-Καραμέτσιος με την περιποιημένη από μαύρο κέρατο αγκλίτσα του και αφού κάθισε δίπλα στον πλάτανο ζήτησε από τον Φίλιππα να του εξηγήσει τι λέει το σοβαρό χαρτί, που κολλήσανε στον πλάτανο και γελάει μ' αυτό. Ο Φίλιππας, όπως ήταν επόμενο, του είπε ότι λέει σαχλαμάρες. Ο Καραμέτσιος όμως, που θεώρησε ως ασέβεια την εξήγηση του Φίλιππα και προσβολή στον ίδιο και στον πλάτανο, του είπε πειραγμένος: «Δεν πιστεύω επίσημο χαρτί κολλημένο στον πλάτανο με σφραγίδες και υπογραφές να λέει σαχλαμάρες για να γελάς». Γι' αυτόν ο πλάτανος και οι σφραγίδες έδιναν και το ανάλογο κύρος στην κόλα, το χαρτί δηλαδή με τις όντως σαχλαμάρες!

- Στις μέρες μας οι ληστείες και οι απαγωγές είναι κάτι το συνηθισμένο. Και με τα σημερινά μέσα και κάτι το εύκολο. Παλαιότερα, ήταν κάτι το ηρωικό και τόχαν

για καμάρι με βαθμούς όπως ληστές και λησταιρχαίους και σαν έβγαине στη φόρα, τους βγάζανε όχι μόνο το καπέλο αλλά και τραγούδι, όπως: «βγήκε ο Νταβέλης στο κλαρί...» Και ακόμα παλαιότερα ονομαστές ήταν οι αρπαγές των Σαβινών και η αρπαγή της ... Ωραίας Ελένης, που δεν είχαν τίποτε το πεζό από τα σημερινά.

Κάπου στα ενδιάμεσα έχουμε την απαγωγή στην Κατοχή κείνου του Στρατηγού του Φον Γερμαναρά στην Κρήτη και λίγο παλαιότερα την ... απαγωγή του καρπουζιού του Παπά, που θα ασχοληθούμε σήμερα.

Κείνα τα χρόνια μανάβικα δεν υπήρχαν στα χωριά, αν είχες δέντρα στο χωράφι σου έτρωγες φρούτα ή το πολύ, πολύ αν είχε ο γείτονας βολευόσσουνα και συ με ...το θάρρος. Στα πανηγύρια όμως παρουσιάζονταν καρπούζια, σταφύλια, πεπόνια και μερικοί βολευόνταν μ' αυτά.

Με ένα απ' αυτά τα καρπούζια εμφανίστηκε και ο Παπαθανάσης στο χωριό. Θα 'τανε από το παζάρι στο Καρπενήσι και ήταν ικανών διαστάσεων αφού προοριζόταν να δροσίσει οχτώ στόματα εκ των οποίων τα πέντε παιδιά. Και το καρπούζι μπήκε κάτω από τις βρύσες για να γίνει πιο δροσερό. Έλα όμως που δεν σ' αφήνουνε ν' αγιάσεις και ας είσαι και Παπάς. Υπήρχαν τότε στο χωριό μια παρέα που τις φάρσες και τα αλληλοπειράγματα τα είχαν σε ημερήσια διάταξη. Και κει άλλα καρπούζια εξαφανίζονταν ... με το θάρρος από τις βρύσες, άλλα με ενέσεις ... κινήσης, που δεν τρώγονταν πάνω στην ώρα της όρεξης κι άλλα, κι άλλα. Αυτά έχοντας υπόψη του ο παπάς έβαλε μεν το καρπούζι στις βρύσες, αλλά έβαλε και φύλακα άγγελο, ακοίμητο φρουρό στο πεζούλι δίπλα να το φυλάει από κάθε κακό συναπάντημα και κάποιο από τα κορίτσια του.

Και κει οι ...Καπαδόκες της παλιοπαρέας ... «Συμβούλιον λαβόντες» αποφάσισαν την αρπαγή του καρπουζιού και ανέλαβαν και την ευθύνη απέναντι στον παπά. Και ο Ναπολέος με τις φάρσες, που σκάρωνε, όπως είπαμε στην αρχή και στις οποίες δεν ήμουνα αμέτοχος κι εγώ εκ των παρασκηνίων, δημιούργησε λίγο πιο πέρα ένα εικονικό καυγά φωνακλάδικο. Το κορίτσι, που φύλαγε το καρπούζι, παραμέρισε να δει τι συμβαίνει και όσο να γυρίσει στη θέση του το καρπούζι έκανε φτερά. Άλλωστε το κακό δεν αργεί να γίνει. Κι όταν ήρθε η ώρα για φαί και σηκώθηκε ο παπάς να πάρουν το καρπούζι και να φύγουν, καρπούζι πουθενά. Το κορίτσι ...μάρμαξε (έμεινε άναυδο). Ο παπάς όμως με μια ματιά πούριξε γύρω του και είδε την παλιοπαρέα να κάνει τον αδιάφορο και να ... σουράνε (σφυρίζουν) κατάλαβε τι έγινε και πήρε το κορίτσι να φύγουν.

Αυτό χάλασε τα σχέδια της παλιοπαρέας, που περίμενε το λιγότερο να ...Ξεχρονιάσει ο παπάς, όπως το συνήθιζε να κάνει μετά το αντίδωρο στην εκκλησιά για τις τσαλοκόπες, τις τσούγκρανες και τις τριχιές, που χάνονταν. Κι έτσι η επιχείρηση ...κομάντος έληξε άδοξα. Το καρπούζι επιστράφηκε, φαγώθηκε και καλοφαγώθηκε και ζήσανε αυτοί καλά κι εμείς ... καλύτερα!

Το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας* **Περιήγηση στο χώρο και στο χρόνο**

Το βιβλίο του επισκέπτη, του φίλου του Μικρού Χωριού, του κάθε Μικροχωρίτη
Κεντρική διάθεση: Ιστορικό-Λαογραφικό Μουσείο Μικρού Χωριού
Αδελφότητα Μικροχωριτών

*Τα έσοδα από την πώληση του βιβλίου διατίθενται
για τις ανάγκες του Μουσείου του Χωριού

Ο άνθρωπος μέσα στη φύση

Γράφει ο Κων. Ηλ. Μήτσιου, Δημοσιογράφος

Η ανθρωπότητα στην αρχή της τρίτης χιλιετίας αντιμετωπίζει σοβαρό περιβαλλοντικό πρόβλημα. Ο Θεός δημιούργησε τα πάντα «καλά λίαν». Και η φύση, το τέλει δημιούργημα του Θεού, υφίσταται τις συνέπειες της αμαρτίας του ανθρώπου. Έτσι η απληστία, η επιθετικότητα, οι εξοπλισμοί, ο εγωισμός, το κέρδος, η διαφθορά, διατάραξαν τις σχέσεις του ανθρώπου με το Θεό και το συνάνθρωπο αλλά και με τη φύση.

Ο άνθρωπος, η κορωνίδα της δημιουργίας, οφείλει να κυριαρχήσει με μεγαλύτερη επιδεξιότητα και σοφία πάνω στη φύση. Η οικολογική επομένως προσπάθεια πρέπει να τείνει όχι προς την άρνηση της επιστημονικής και τεχνολογικής ανάπτυξης, αλλά στην άσκηση μιας υπεύθυνης κυριαρχικότητας και δημιουργικότητας. Η εντολή του Θεού στον άνθρωπο ήταν σαφής: να εργάζεται και να φροντίζει το φυσικό περιβάλλον (εργάζεσθαι και φυλάττειν). Και επομένως οι χριστιανοί έχουν αυξημένες ευθύνες προς τη φύση και πρέπει να πρωτοστατούν σε κάθε οικολογική κίνηση, που αποβλέπει στη διατήρηση και διαφύλαξη του φυσικού περιβάλλοντος.

Μήπως οι ποταμοί των δακρύων της φύσης που ορμούν ακάθεκτοι εναντίον των έργων του ανθρώπου είναι αποτέλεσμα της ασύνητης συμπεριφοράς του; Ο κάτοικος του πλανήτη μας σήμερα δεν αισθάνεται ένα σύμπλεγμα ενοχής απέναντι στη φύση; Μήπως η ψυχорύπανση του ανθρώπου έφερε ασέβεια και καταδυνάστευση στη φύση;

Φαίνεται η αποστασία του ανθρώπου απ' το Θεό, η αυτονομισή του, η πνευματική του συσκοτίση και η ψυχική του μόλυνση, συμπάρεσαν και τη φύση μέσα στην οποία ζει, με αποτέλεσμα «να στενάζει και να συνωδίνει».

Δυστυχώς καθημερινά παρακολουθούμε ότι το νερό που πίνουμε λιγοστεύει και γίνεται ακατάλληλο, ο αέρας που αναπνέουμε ρυπαίνεται, η πανίδα και η χλωρίδα υποβαθμίζεται και ο άνθρωπος αδιάφορος συνεχίζει το καταστροφικό του έργο χωρίς ηθικές αναστολές. Ούτες και θύμα ο ίδιος ο άνθρωπος, που άπληστα και λαίμαργα καταβροχθίζει την ίδια τη φύση, τον ίδιο δηλαδή τον εαυτό του.

Για τον άνθρωπο της εποχής μας η επιστροφή στο Θεό δεν είναι υπόθεση «πολυτέλειας», αλλά μοναδική λύση για την επιβίωσή του στον πλανήτη μας, μέσα στη φύση που τον τοποθέτησε ο Δημιουργός του.

Γίναμε όλοι μηχανές

Από την ποιητική συλλογή του Ηλία Βασιλόπουλου:

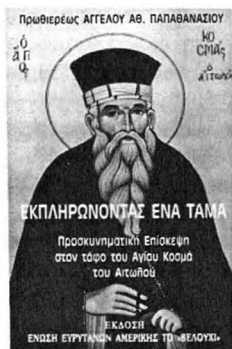
Πολιτική Σάτιρα – Κοινωνικοί Αντίλαλοι

Φαίνεται πως στην Ελλάδα όλα έχουνε γεράσει και ο παλιατζής του χρόνου γρήγορα θα τ' αγοράσει. Πάνε τα ήθη και έθιμα και οι καλοί μας τρόποι, έγιναν όλοι μηχανές οι σημερινοί άνθρωποι. Τέλειωσαν τα οράματα κι αλλάζουνε πορεία, σελίδες μάλλον για ντροπή θα γράψει η ιστορία.

Το έγκλημα και το κακό πάντα μας συντροφεύει, μοναδικός προστάτης μας να γίνει μας γυρεύει. Να βρει αγάπη και στοργή είναι μεγάλο πράγμα, ψήνεσαι σαν το σάλιαγγα στις απονιάς του δράμα. Κι αν το κακό που έρχεται γρήγορα δεν το δούμε, σαν πεταλούδα στην φωτιά μόνι μας θα καούμε.

Στη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά βιβλία ή έντυπα που αποστέλλονται στην Αδελφότητα και αφορούν κυρίως Ευρυτάνες, την Ευρυτανία ή γενικότερα τη Ρούμελη

Εκκληρώνοντας ένα Τάμα, του Πρωθιερέως Άγγελου Αθ. Παπαθανασίου. Αθήνα 2006.

Σε δυο γλώσσες, την ελληνική και αγγλική, ο π. Άγγελος Παπαθανασίου μας δίνει ένα πολύ κατατοπιστικό οδοιπορικό στη Β. Ήπειρο, στα μέρη που περπάτησε, λειτούργησε και διδασξε ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός. Με καθαρή, ρέου-

σα γλώσσα, πολλές φωτογραφίες και πλούσιες περιγραφές μας δίνει ανάγλυφη την εικόνα και του έργου του μεγάλου αυτού αγίου πατέρα της εκκλησίας μας, που φώτιζε σαν διάτων αστέρας τον ελληνισμό κατά τα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας. Ο υπότιτλος του βιβλίου: *Προσκυνηματική Επίσκεψη στον τάφο του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού* μαρτυρεί τον πόθο εκπλήρωσης ενός χρέους προς τον οδηγητή και εμπνευστή του σκαλωμένου μας λαού, προς τον Μεγάλο δάσκαλο του Γένους.

Φουρνά. Ιστορία-Μνημεία-Κειμήλια. Έκδοση του Δήμου Φουρνάς, Αύγουστος 2006.

Είναι μια καλαίσθητη, πολυτελής έκδοση, που περιλαμβάνει πολλές φωτογραφίες κειμηλίων, ιστορικών τόπων αλλά και των χωριών του Δήμου Φουρνάς με τις ανάλογες σύντομες και συνάμα περιεκτικές περιγραφές. Μια ιστορική έκδοση άξια συγχαρητηρίων. Μια αξιοπρόσεκτη δουλειά, ένα ωραίο παράδειγμα προς μίμηση.

Καρπενήσι 1810-1820 του Ανάργυρου-Γιάννη Μαυρομύτη, Έκδοση Πανευρυτανικής Ένωσης, Αθήνα 2006.

Μια αξιόλογη και χρονοβόρα ερευνητική δουλειά, που είδε το φως της δημοσιότητας χάρη στην Πανευρυτανική Ένωση, είναι το βιβλίο του Α. Γ. Μαυρομύτη «Καρπενήσι 1810-1820». Οι 170 σελίδες του είναι γεμάτες με χρήσιμα στοιχεία, παρμένα από τα Γενικά Αρχεία του Κράτους και στηριγμένα στα τουρκικά οικονομικά κατάστιχα της εποχής. Από το πόνημα αυτό, μια πολύ σημαντική πηγή πληροφόρησης για εξειδικευμένους ιστορικούς, τόσο το Καρπενήσι, ως Βιλαέτι (πρωτεύουσα της περιοχής), που καλύπτει τον κύριο όγκο του βιβλίου, όσο και κάθε ευρυτανικό χωριό μπορεί να αντλήσει χρήσιμα δημογραφικά στοιχεία και να μάθει, μέσα από αυθεντικές πηγές, για τη ζωή των κατοίκων στις αρχές του 19ου αιώνα. Οι σελίδες του βιβλίου είναι γεμάτες από οικονομικά στοιχεία, συμφωνητικά, εξουσιοδοτήσεις κ.ά., που δίνουν μια νέα διάσταση της ζωής των Ευρυτάνων κατά την εποχή της τουρκοκρατίας και ειδικότερα κατά τη δεκαετία 1810-1820.

Γυμνασιακά Χρόνια στο Αιτωλικό. Λεύκωμα των γυμνασιοπαίδων του Αιτωλικού της δεκαετίας του 1960. Αθήνα 2006

Γράφει ο Πάνος Ν. Λύρας

Στις 31 Ιανουαρίου 2007 πραγματοποιήθηκε στη Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζό-

γλου 5, στην Αθήνα) η παρουσίαση της εκλεκτής έκδοσης του Λευκώματος των γυμνασιολογικών του Αιτωλικού της δεκαετίας του 1960 με τίτλο *Γυμνασιακά Χρόνια στο Αιτωλικό*. Ένα βιβλίο ενδιαφέρον, πρωτοποριακό και πρωτότυπο στο εί-

δος του. Είναι ένα λεύκωμα των γυμνασιακών χρόνων, που το έγραψαν 93 μαθητές και καθηγητές, έχει 712 σελίδες, περιέχει 980 φωτογραφίες και το συνολοτελούν 130 εργασίες. Κύριος συντελεστής και συντονιστής του έργου, το οποίο προετοίμαζε επί 4 χρόνια (2003-2006) είναι ο κ. Νίκος Γεωργίου. Την παρουσίαση έκανε ο κ. Παναγιώτης Ι. Κοντός, Καθηγητής και Γενικός Γραμματέας του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Λαμβανόμενου υπόψη ότι η ιδέα σύνταξης και έκδοσης γυμνασιακών λευκωμάτων στο Αιτωλικό την ξεκίνησε ο υποφαινόμενος με την έκδοση, το 2002, του Γυμνασιακού Λευκώματος της δεκαετίας του 1950, κλήθηκα και εγώ να πω δυο λόγια και μεταξύ των άλλων είπα για την πατρίδα μας την Ευρυτανία τα παρακάτω: «Επειδή έτυχε και ο ίδιος με τους συνεργάτες μου να ασχοληθώ με το πρώτο Λεύκωμα, εκείνο της δεκαετίας του '50, θα σας περιγράψω με λίγα λόγια πώς ξεκίνησε αυτή η ιστορία: Τον Αύγουστο 1989 βρισκόμουν στη γενέτειρά μου το Καρπενήσι. Εκεί, κάτω από τον πλούσιο και πληθωρικό πλατύφυλλο πλάτανο στην πλακόστρωτη πλατεία της πόλης, ήρθε η ιδέα να ζήσουμε για δεύτερη φορά τα γυμνασιακά μας χρόνια. Φύση και προδιάθεση βοήθησαν σε σύντομο διάστημα να ξέρω τι θέλω. (Να ανοίξω εδώ μια παρένθεση. Η Ευρυτανία είναι μια ευλογημένη και ήσυχη περιοχή. Δίνει υγεία και έμπνευση. Μακάρι όλοι να μπορούμε να την επισκεπτόμαστε τακτι-

κά. Γνωρίστε την και αγαπήστε την, είναι, λόγω υψομέτρου, το φυσικό ρετιρέ της Αιτωλοακαρνανίας. Κλείνει η παρένθεση). Ήρθε λοιπόν εκεί στο Καρπενήσι η ιδέα. Εν τούτοις, η υλοποίηση άρχισε να έλθει για ευνόητους λόγους κλπ. κλπ.».

Είπα τα παραπάνω για την Ευρυτανία μας με συγκίνηση και περηφάνια και για τον πρόσθετο λόγο που στις πρώτες θέσεις του εκλεκτού ακροατηρίου βρίσκονταν οι βουλευτές μας κ. Χρίστος Βερελής, κ. Δημοσθένης Τσιαμάκης και κ. Θωμάς Μωραΐτης, καθώς και η σύζυγος του συμπατριώτη μας Νομάρχη Αιτωλοακαρνανίας η κ. Ρένα Ευθυμίου Σώκου. (Τους ευχαριστώ και πάλι για την παρουσία τους). Το λεύκωμα αυτό, λόγω του περιεχομένου του, μπορεί να δώσει έμπνευση και ώθηση και σε άλλα γυμνασιόπαιδα, π.χ. του Καρπενησίου, του Αγρινίου, του Μεσολογγίου, της Δαμίας κλπ. να βγάλουν το δικό τους λεύκωμα με τις δικές τους αναμνήσεις, φωτογραφίες και περιρρέουσα ατμόσφαιρα των δεκαετιών 1950, 1960, 1970. Αν κανένας θέλει να το προμηθευτεί, τιμάται 25 ευρώ και μπορεί να επικοινωνήσει με τον κ. Νίκο Γεωργίου στο τηλέφωνο 210 60 09 486.

Διαφθορά και Σκάνδαλα στη Δημόσια Διοίκηση και την Πολιτική. Επιμ. Κλ. Κουτσούκη – Παντ. Σκλιά, Εκδόσεις Ι. Σιδέρη, Αθήνα 2006.

Γράφει ο Πάνος Ν. Λύρας

Στις 14 Φεβρουαρίου 2007 πραγματοποιήθηκε στη Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5, Αθήνα) η παρουσίαση της εκλεκτής έκδοσης των πανεπιστημιακών καθηγητών κ. Κλεομένη Κουτσούκη και κ. Παντελή Σκλιά με τίτλο: *Διαφθορά και Σκάνδαλα στη Δημόσια Διοίκηση και την Πολιτική*. Ένα βι-

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΤΣΑΤΣΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
1975 - 1980

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2003
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ

βλίο ενδιαφέρον, πρωτοποριακό και πρωτότυπο στο είδος του. Ένα βιβλίο που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν «μαύρη βίβλος της πολιτικής». Το μνημειώδες αυτό έργο το έγραψαν 44 εκλεκτοί επιστήμονες, έχει 759 σελίδες και το συναποτελούν 41 κείμενα. Οι πανεπιστημιακοί καθηγητές κ. Κουτσούκης και κ. Σκλιάς, που είναι η ψυχή του έργου στην Εισαγωγή αναφέρουν: «Το φαινόμενο της διαφθοράς στη χώρα μας, για αρκετά χρόνια, βρίσκεται στο επίκεντρο της κρίσης των σχέσεων κοινωνίας και πολιτικής. Ιδιαίτερα, καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης ταλάνισε την ελληνική κοινωνία. Πολιτική διαφθορά και πολιτική βία, και τα δύο, ως όψεις του «ιδίου νομίσματος» είναι παγκόσμια φαινόμενα, που εντάσσονται στην παθολογία της πολιτικής...»

Να σημειωθεί εδώ, ότι την παρουσίαση του έργου την έκαναν ο π. Υπουργός και Βουλευτής κ. Στέλιος Παπαθεμελής και οι καθηγητές Βασίλειος Κύρκος, Ιωάννης Πανούσης και Ιάκωβος Φαρσεδάκης. Η παρουσίαση του βιβλίου αυτού έδωσε την ευκαιρία σε πολλούς πανεπιστημιακούς δασκάλους να συναντηθούν στη Στοά του Βιβλίου και να συζητήσουν – εκτός του κυρίου θέματος, που ήταν η διαφθορά και τα σκάνδαλα – και για τα προβλήματα της Ανώτατης Εκπαίδευσης, που ταλανίζουν τη χώρα. Το ανωτέρω καλαίσθητο έργο εκδόθηκε από τον Εκδοτικό οίκο «Ι. Σιδέρης» και πωλείται 30 ευρώ.

Κωνσταντίνος Α. Τσάτσος (1899-1987) Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας (1975-1980) Έκδοση Νομαρχίας Ευρυτανίας, 2007

Με τον τίτλο αυτό η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευρυτανίας εξέδωσε καλαίσθητο τόμο – λεύκωμα, που περιέχει τις επίσημες ομιλίες που έγιναν στο Καρπενήσι (12-10-2003), στα αποκαλυπτήρια της προτομής του Κων. Τσάτσου, Προέδρου της Γ' Ελληνικής Δη-

μοκρατίας, που στήθηκε στο προαύλιο της Νομαρχίας Ευρυτανίας.

Το βιβλίο προλογίζουν η κόρη του αιμνήστου Προέδρου, κ. Δέσποινα Τσάτσου-Μυλωνά, ο Νομάρχης Ευρυτανίας, κ. Κων. Κο-

ντογεώργος και ο καθηγητής Κλ. Κουτσούκης, που είχε και την επιμέλεια της έκδοσης.

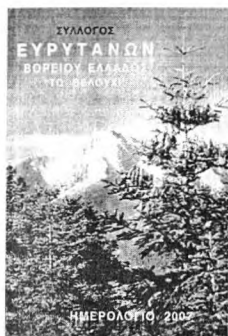
Το πρώτο μέρος περιέχει τις ομιλίες του Νομάρχη Κων. Κοντογεώργου και του κύριου ομιλητή της εκδήλωσης καθ. Κλ. Κουτσούκη, που εκφωνήθηκαν στο προαύλιο της Νομαρχίας, όπου και η προτομή του Κ. Τσάτσου. Επίσης, οι ομιλίες του Δημάρχου Καρπενησίου Βασ. Καραμπά και του Προέδρου της Δημοκρατίας Κων. Στεφανόπουλου, που εκφωνήθηκαν στο Συνεδριακό Κέντρο Καρπενησίου, όπου έγιναν και τα εγκαίνια του Μουσείου Αλεξάνδρου και Κωνσταντίνου Τσάτσου.

Το δεύτερο μέρος περιέχει τα γενεαλογικά της οικογένειας Τσάτσου με τις ευρυτανικές ρίζες και γενικότερα τους δεσμούς με την Ευρυτανία. Αξίζει να σημειώσουμε εδώ, ότι 30 χρόνια πριν, την πρώτη τιμή στον Κων. Τσάτσο την είχε κάνει το Μικρό Χωριό, που τον ανακήρυξε «Επίτιμο Δημότη» του (περιέχονται λεπτομέρειες και φωτογραφίες από την εκδήλωση εκείνη).

Στο τρίτο και τελευταίο μέρος περιέχονται βιοχρονολόγιο, τίτλοι βιβλίων καθώς και αποσπασματικά λόγια του αιμνήστου Προέδρου και Φιλοσόφου Ακαδημαϊκού.

Σύλλογος Ευρυτάνων Βορείου Ελλάδος: Ημερολόγιο 2007

Ο Σύλλογος Ευρυτάνων Βορείου Ελλάδος «Το Βελούχι», συνεχίζει την α-

ξιέπεινη πρακτική έκδοσης ετήσιου ημερολογίου-οδηγού. Τα ημερολογιακά και χρήσιμες πληροφορίες για τις δραστηριότητες και διευθύνσεις – επαγγέλματα κλπ. των μελών της Διοίκησης και του

Συλλόγου παρατίθενται μαζί με άλλα ενδιαφέροντα κείμενα, που αφορούν τη σύγχρονη Ευρυτανία με τους 11 δήμους της.

Από τις πρώτες σελίδες του ημερολογίου, που υπερβαίνει τις 200 σελίδες εμπλουτισμένες με πολλές ευρυτανικές φωτογραφίες, μαθαίνουμε για τις αλλαγές στο Δ.Σ. με νέο πρόεδρο την κ. Αθανασία Ζαρμακούπη και τους σκοπούς του Συλλόγου, που ιδρύθηκε το 1988 στη Θεσσαλονίκη και συνεχίζει να εκπληρώνει και να προωθεί με επιτυχία τους πολιτιστικούς του στόχους.

Ημερολόγιο Συλλόγου Χελιδονιών 2007

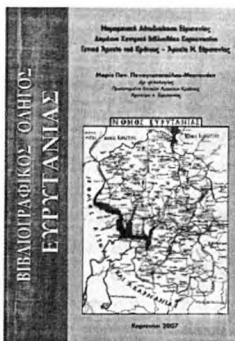

Όσα λέει μια εικόνα, μια φωτογραφία...

Το φετινό ημερολόγιο των συμπατριωτών μας από το χωριό Χελιδώνα (Λάστοβο) έχει ως στολίδι μια φθινοπωρινή φωτογραφία του χωριού τους. Σε πανοραμική θέα το χωριό, με

τα σπίτια του όλα στη σειρά από κάτω ως την κορυφή. Φαντάζουν ακοίμητοι φρουροί του υπέροχου τοπίου, που δείχνει ερημωμένο στη φθινοπωρινή ομίχλη. Σε αντίθεση τα δένδρα με το ζωηρό, κοκκινωπό χρώμα τους δείχνουν να αντιστέκονται στην επερχόμενη φθορά και νάρκη του χειμώνα.

Βιβλιογραφικός Οδηγός Ευρυτανίας, Καρπενήσι 2007

Με επιμέλεια της Μαρίας Παναγιωτοπούλου-Μποτονάκη, Δρ. Φιλοσοφίας και Δ/ντριας των Γενικών Αρχείων του Κράτους στο νομό Ευρυτανίας, κυκλοφόρησε το βιβλίο «Βιβλιογραφικός Οδηγός Ευ-

ρυτανίας», που στις 228 σελίδες του περιέχει εξαντλητικό κατάλογο βιβλίων που γράφτηκαν για την Ευρυτανία.

Είναι ένα πολύτιμο βιβλίο που ενημερώνει, τόσο τον απλό Ευρυτάνα για ό,τι έχει γραφτεί για τη γενέτειρά του, όσο και τον ερευνητή, Ευρυτάνα και μη, που θέλει να ερευνήσει την ιστορική διαδρομή της Ευρυτανίας σε κάθε τομέα και χρονική εποχή της εθνικής μας ιστορίας.

Μια πολύμοχθη και πολύχρονη προσπάθεια που προδίδει συστηματική δουλειά. Συγχαρητήρια στην επιμελήτρια του βιβλίου, την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ευρυτανίας, τα Γενικά Αρχεία του Κράτους και την Δημόσια Βιβλιοθήκη Καρπενήσιου.

Οι συνέχειες του "Ιστορικές Μνήμες και Προσωπικές Αναμνήσεις" του Δ. Σπ. Δερματά και του "Έρωτος και Ρέντη Γωνία" του Κ. Τριανταφύλλη, λόγω πληθώρας ύλης θα δημοσιευτούν στο επόμενο τεύχος

Συνδρομές που έχουν εισπραχθεί από 26/11/2006 - 15/5/2007

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Μικροχωριτών ευχαριστεί όλους όσους εξοφλούν τις συνδρομές τους ή με χρηματικές δωρεές στηρίζουν το έργο της. Η συμβολή αυτή αποτελεί την κινητήρια δύναμη της Αδελφότητας, η οποία μπορεί και λειτουργεί χάρη στην οικονομική ενίσχυση των μελών της και την εθελοντική στράτευση των μελών του Δ.Σ. της.

Όνοματεπώνυμο	Συνδρομή	Ευρώ
Τρικαλινού Γιάννα	2007	25
Νταραντούμη Σωτηρία	2007	25
Φλέγγα-Μπούλου Ιφιγένεια	2007	50
Κατσούλη Ροδάνθη	2007	20
Μαστρογεωργόπουλος Χ. Παναγιώτης	2007	\$ 50
Μαστρογεωργόπουλος Χ. Στέφανος	2007	\$ 50
Κατσούδα - Ζώρζου Μαρία	2001-2007	100
Δημήτριος Λιάπης	2002-2007	\$ 300
Μπαμπανικόλου Ιωάννα	2007	30
Κάππας Σπυριδών	2007	20
Τσιάνα Γεωργία	2007	20
Παπαβασιλείου Χρυσ/μος - Κατερίνα	2007	20
Κεράνη Όλγα	2007	20
Αντωνοπούλου Κων. Αλίκη	2006	20
Λαϊνη - Κόνιτς Ελένη	2006-2007	\$100
Παπαδημητρίου Νίκος	2007-2008	40
Κουτσούκης Κλεομένης και Αιμιλία	2007-2008	50
Καραντζά Βασιλική	2007	20
Κουτσούκης Κλ. Νικήτας	2007	20
Πιστιόλης Ιωάννης	2006-2007	40
Κουτσούκης Γιάννης - Κούλα	2007	20
Κουτσούκης Σπύρος - Κλαίρη	2007	20
Κουτσούκης Γιώργος - Ρένα	2007	20
Παπαδημητρίου Όλγα	2007	20
Ζορμπαλάς Γιάννης	2007	20
Μίχος Γιάννης	2006	20
Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	2006	20
Σιδέρη Ευαγγελία	2006- 2007	20
Τσούτσουρας Μάκης	2007	20
Γαβρίλης Δημήτριος και Ελένη	2007	20
Γαβρίλη Καλλιόπη	2006-2007	40
Ζορμπαλά-Κατσαρού Δώρα	2006-2007	30
Λεκκού Ιουλία	2007	20
Παπαδάκη Ναυσικά	2007	20
Γιουρνάς Κώστας	2007	20
Κεράνης Γιάννης	2007	20
Κεράνης Δημήτριος	2007	20
Κεράνης Αθανάσιος	2007	20
Κεράνη Χρυσούλα	2007	20
Μουτογιάννης Ιωάννης	2007	20
Μουτογιάννης Χρήστος	2006-2007	40
Κοκόσας Ιωάννης	2007	20
Τζαβέλης Τάκης	2006-2007	40

Γιαννακοπούλου Βάσω	2007	20
Αρώνη Μαριάνθη	2007	20
Αρώνης Ιωάννης	2007	20
Ξένου Αλίκη	2007	20
Γκούμα Φρόσω	2007	20
Φωτόπουλος Νίκος	2007	20
Μουτογιάννης Π. Χρήστος	2007	20
Δερματάς Σπύρος	2007	20
Δερματά Ηλιάδη Ειρήνη	2007	20
Ζορμπαλά Χρυσάνθη	2007	20
Φλώρος Π. Ιωάννης	2007	20
Δερματάς Σπ. Δημήτριος	2007	20
Αθανασόπουλος Ιωάννης	2007	20
Γρατσούνη Χρυσούλα	2007	20
Ζαλώνη Ιωάννα	2007	20
Κομπορόζος Τηλέμαχος	2007	20
Κυρίτσης Σπύρος – Μαρία	2007	20
Παπανίκος Θωμάς	2006-2007	40
Γιουρνά Πιπίτσα	2006-2007	40
Ζαχαρόπουλος Σεραφείμ –Σύλβια	2006-2007	40
Σωτηράκου - Παπαδή Ελευθερία	2006-2007	40
Μπόζνου - Παπαδή Ελένη	2006-2007	40
Τριανταφύλλης Κώστας	2007	20
Τριανταφύλλης Χρήστος	2007	20
Κουτσούκη-Κούμπου Σοφία	2007	20
Βονόρτα Μαργαρίτα	2007	20
Λιάπης Νίκος	2004-2007	80
Λιάπης Ν. Ιωάννης	2007	20
Σκρεπετιός Παναγιώτης	2007	20
Λιάπης Παντελής	2007	20
Κουκουβάς Ηλίας	2007	20
Γιουρνά – Βουγά Δέσποινα	2005-2007	60
Γρατσούνης Αλέκος	2007	20
Δημόπουλος Χρήστος	2006-2007	40
Δημοπούλου Ευτυχία	2006-2007	40
Τραχανά Ελένη και Πέτρος	2005-2007	60
Βίγλας Νικόλαος	2006-2007	40
Πολύζος Διονύσης	2006-2007	40
Κουτσούκη Μαρίκα	2007	20
Κυρίτση Ευανθία	2007	20
Γκούμα – Κουτσούκη Ευφροσύνη	2007	20
Μπούρας Κώστας	2007	20
Λύρας Ν. Πάνος	2007	20
Βίγλας Κώστας	2006-2008	50
Παπαθανασίου Αθανάσιος	2007	20
Λιαροκάτης Αθανάσιος	2007	20
Λιαροκάτη Σιφία	2007	20
Αντωνόπουλος Νικόλαος	2007	20
Αντωνοπούλου Αλίκη	2007	20
Λιαροκάτη Ελένη	2007	20
Ανδρεοπούλου Ευαγγελία	2007	20
Ραβδάς Παντελής	2006-2007	40
Οικονόμου Θ. Γεώργιος	2007-2008	50

Δωρεές εις μνήμη που έχουν εισπραχθεί από 26/11/2006 -15/5/2007

Όνοματεπώνυμο	Ευρώ
Στη μνήμη Γεωργίου και Παναγιώτη Ελ. Παπαδή τα ανήψια και παιδιά: Πάνος Κρυσοφύλλης, Δημήτριος Καρσοφύλλης, Ελευθέριος Καρσοφύλλης, Χριστίνα Καρσοφύλλη-Κατσούδα, Ελένη και Ηλιάς Μπόζνος, Ελευθερία και Γεώργιος Σωτηράκος, υπέρ της Πνευματικής Γωνιάς	2.400
Λιάπης Δημήτριος και Όλγα, στη μνήμη προσφιλών τους	\$ 200
Τσιάννα Γεωργία, στη μνήμη προσφιλών της	30
Παπαβασιλείου Χρυσόστομος και Κατερίνα, στη μνήμη του πατρός μας Παναγιώτη Κεράνη	100
Παπαβασιλείου Χρυσόστ. & Κατερίνα, στη μνήμη Γεωρ. Μπαμπανικολού	50
Παπαβασιλείου Χρυσόστ. & Κατερίνα, στη μνήμη Δημητρίου Κρίκου	50
Κεράνης Δ. Νίκος και Μαρία, στη μνήμη Γεωργίας Αυγεροπούλου	100
Κουτσούκης Κλεομένης και Αιμιλία, στη μνήμη Γεωργίας Αυγεροπούλου	50
Μαρία Κλάδη-Κουρτόγλου στη μνήμη Αικατερίνης Ζαχαροπούλου	30
Παπαδημητρίου Νίκος - Δήμητρα, στη μνήμη μητρός τους Σπυριδούλας Κανδηλάρη	60
Ζαχαρόπουλος Σεραφείμ και Σύλβια, στη μνήμη μητρός Αικατερίνης	100
Θάνου Αρ. Ιωάννα, στη μνήμη συνωφάδας της Ελενίτσας Χρ. Θάνου	50
Κουτσούκης Κλεομένης-Αιμιλία, στη μνήμη Σπυριδούλας Κανδηλάρη	50
Παπαδημητρίου Όλγα, στη μνήμη συμπεθέρας Σπυριδ. Κανδηλάρη	50
Γαβρίλη Καλλιόπη, στη μνήμη μητρός Βασιλικής Νικολοπούλου	70
Ζορμπαλά-Κατσαρού Δώρα, στη μνήμη συζύγου της Απόστ. Κατσαρού	300
Κεράνης Θανάσης και Χρυσούλα, στη μνήμη Απ. Κατσαρού	70
Κεράνης Θανάσης και Χρυσούλα, στη μνήμη Τηλέμαχου Δερματά	70
Ζορμπαλάς Δημήτριος υπέρ των σκοπών της Αδελφότητας	50
Ξένου Αλίκη, στη μνήμη Δημητρίου Κρίκου	150
Γκούμα Φρόσω, στη μνήμη συζύγου της Τάσου Γκούμα	500
Γκούμα Φρόσω, στη μνήμη γονέων Ιωάννου και Βασιλικής Κεράνη	200
Γκούμα Μαρίνα, στη μνήμη πατρός της Τάσου Γκούμα	350
Γκούμα Μαρίνα, στη μνήμη παππού και γιαγιάς Ιωάν.και Βασ. Κεράνη	150
Βονόρτα Μαργαρίτα, στη μνήμη αδελφού της Τηλέμαχου Δερματά	50
Λαϊνη - Κόνιτς Ελένη, στη μνήμη της γιαγιάς της Ουρανίας Μπακογιάννη	\$ 50
Δερματά Φούλα και τα παιδιά της Γιάννης, Σπύρος και Τρύφωνας, στη μνήμη του αγαπημένου συζύγου και πατέρα Τηλέμαχου Δερματά	300
Μαλτεζοπούλου Παναγιώτα, στη μνήμη Δημητρίου Κρίκου	100

Συνδρομές Εξωτερικού

Ευχαριστούμε τους Μικροχωρίτες του εξωτερικού για την εξόφληση των συνδρομών του περιοδικού, που τους αποστέλλεται. Υπενθυμίζουμε ότι οι συνδρομές από το εξωτερικό θα πρέπει να στέλνονται με επιταγή στο όνομα:

Adelfotita Mikrohoriton "Η Metamorfosi tou Sotiros"

Η επιταγή θα πρέπει να είναι Τραπεζική (cashier's cheque or remittance), διότι προσωπικές επιταγές (personal cheques) δεν γίνονται δεκτές από τις Ελληνικές τράπεζες

Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν

Η μνημόνευση προσφιλών προσώπων στη στήλη αυτή γίνεται με φροντίδα των οικείων τους, αν το επιθυμούν, που θα πρέπει να στέλνουν στην διεύθυνση του περιοδικού μας ένα έτοιμο κείμενο ή τα απαραίτητα βιογραφικά στοιχεία και μια φωτογραφία.

Δημήτριος Κρίκος

Τις αρετές και ό,τι κοινωνικά σε καταξίωσε σου τις παρουσίασαν οι σύντροφοί σου, που μαζί στο ίδιο μετερίζι βρεθήκατε στα μαύρα και πέτρινα χρόνια, τα μετακατοχικά ο γιος σου Σπύρος και οι χωριανοί σου, από τότε ως το θάνατό σου, κατά την εξόδιο ακολουθία σου.

Το ότι υπήρξες ακέραιος και ασυμβίβαστος χωρίς ψωγουρίσματα ήταν το διακριτικό σου σήμα σ' όλον τον ήρεμο και αξιοπρεπή βίο σου. Σήμερα, σαράντα ημέρες από το χαμό σου, τα αδελφια σου (κουινιάδια σου) επιχειρούμε να εκφράσουμε τα εσώψυχά μας στο πέρασμα του Μικροχωρίτη γαμπρού μας, που στάθηκε μοναδικός σύζυγος, πατέρας και οικογενειάρχης, που διαφύλαξε την πίστη και την αγάπη του στο όνομα της αδελφής μας και τη λατρεία του Κατερίνας Δ. Κρίκου - Βασιλοπούλου.

Εμπρός στη φωτογραφία της δεν έσβησε ποτέ ο καντήλι, που η λατρεία του άναβε από τότε που εκείνη άφησε ξαφνικά και αναπάντεχα τον κόσμο μας, τον Δημήτρη, τον Σπύρο και τον Κωστάκη της.

Σήμερα, στη μνήμη του, αναμετρώντας τις αρετές του τις σμίγουμε με τη λατρεία για τον άνδρα της και τα παιδιά της ισάξια και ισότιμα ως την αιωνιότητα, μιας και η βεβαιότητα πως η αγάπη τους θα τους σμίξει ξανά εκεί που δεν υπάρχει «πόνος, λύπη και στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος».

Αιωνία σου η μνήμη στοργικέ πατέρα και σύζυγε.

Αιωνία σου η μνήμη αδελφέ μας πολυαγάπητε.

Στέφανος Δ. Βασιλόπουλος

Κασσιανή Μίχου

Στις παραμονές των Χριστουγέννων η Κασσιανή ταξίδεψε προς την αιωνιότητα για να συναντήσει τον αγαπημένο της σύντροφο, αείμνηστο Βασίλη Μίχο. Γεννημένη στο χωριό μας από το Νίκο και την Ελένη Ξεκάρφωτου μοίρασε τη ζωή της ανάμεσα στη Λαμία και το Μικρό Χωριό.

Η επάρατος δεν ικανοποιήθηκε με το θάνατο του συζύγου της αλλά θέλησε να πάρει και την ίδια αφού πρώτα την ταλαιπωρήσει ως την τελευταία της πνοή. Κηδεύτηκε δίπλα στον άντρα της στο αγαπημένο τους χωριό στις 22/12/2006.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

Γεωργία Αυγεροπούλου

Στις 27 Δεκεμβρίου πέθανε και κηδεύτηκε στο γενέθλιο τόπο, το Μεγάλο Χωριό, η Γεωργία, σύζυγος του Αυγέρη Αυγερόπουλου. Η Γεωργία ήταν μια από τις τέσσερις κόρες του αείμνηστου γιατρού Πριγκιψύλλη, γνωστού στην περιοχή όπου πρόσφερε για χρόνια τις ιατρικές του υπηρεσίες.

Με τον Αυγέρη Αυγερόπουλο, από την Πυρά της Παρνασσίδος, η Γεωργία γνωρίστηκε στη διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης, όταν ο Αυγέρης μετά την ηρωική του συμμετοχή και τον τραυματισμό του στο Αλβανικό μέτωπο, κατατάχθηκε στον ΕΛΑΣ κοντά στον Άρη Βελουχιώτη. Το Μεγάλο Χωριό, έμελλε να γίνει γι' αυτόν

σημαντικός σταθμός της ζωής του. Εκεί, στο τότε νοσοκομείο, νοσηλεύτηκε και σώθηκε από το δεύτερο σοβαρό τραυματισμό του σε μάχη με τους Γερμανούς.

Από τα μέσα της δεκαετίας του '50 ζούσαν μαζί μια ήσυχη ζωή στην Κηφισιά στο διώροφο σπίτι τους, όπου στο ισόγειο ο Αυγέρης διατηρούσε συνεργείο αυτοκινήτων. Πριν ένα χρόνο πήραν την απόφαση να ζήσουν στο Μεγάλο Χωριό. Η Γεωργία στάθηκε πιστός σύντροφος σε όλη την πορεία της ζωής τους, στις χαρές και στις λύπες, στις διώξεις, στην εξορία στη Γυάρο αλλά και στην ικανοποίηση από την πολύ πετυχημένη σταδιοδρομία του αγαπημένου της συζύγου. Μερικές συγκλονιστικές στιγμές περιγράφονται πιο κάτω, στο σημείωμα που ο Αυγέρης Αυγερόπουλος έγραψε για να τιμήσει τη μνήμη της γυναίκας του:

Από 19 Δεκεμβρίου 1944 ως τις 27 Δεκεμβρίου 2006, εξήντα ένα χρόνια, μια ολόκληρη ζωή, μαζί στις φουρτουνιασμένες μέρες, στις χαρές και τις λύπες. Η Γεωργία αντιστάθηκε στις άδικες κατηγορίες εναντίον του άντρα της, που γνώριζε πολύ καλά, ότι είχε δώσει την ψυχή του για την πατρίδα του.

Τραυματίας Αλβανίας, ανάπηρος Αντίστασης και όμως τον χαρακτηρίζουν κακό Έλληνα και τον ετοιμάζουν για το στρατοδικείο Λαμίας. Η Γεωργία αντιστέκεται. Με θάρρος αλλά και με φόβο χτυπά την πόρτα του Βασιλικού Επιτρόπου Ζουζουνάκης. Εκείνος, έχοντας κάποια μόρια καλοσύνης, την υποδέχεται καλοσυνάτα. Η Γεωργία του εξηγεί τα της ζωής μου. Την ακούει με προσοχή. «Έχεις μάρτυρα για όλα όσα μου είπες;» Τη ρωτάει. «Τον πρώτο μάστορα του άντρα μου. Στον πόλεμο της Αλβανίας ήταν μαζί» απαντάει εκείνη. «Φερ' τον» συμπληρώνει ο επίτροπος.

Η γυναίκα μου πηγαίνει στον Μαστρο-Γιώργη Τζοβανάκη. Άφοβος, όπως ήταν, σπεύδει στον Βασιλικό Επίτροπο. Εκείνος τον ρωτάει αν είναι κρητικός, επειδή το επώνυμό του τελειώνει σε άκης. «Όχι, Λαμιώτης είμαι». «Τι ξέρετε για τον Αυγερόπουλο;» τον ρωτάει. Και ο μαστρο-Γιώργης είπε όλα όσα γνώριζε: «Πως αυτό το παιδί είναι ήρωας. Ήταν υπεύθυνος 70 υγειονομικών αυτοκινήτων. Εμείς ήμασταν όλοι βοηθοί του. Ο Αυ-

γέρης σηκωνόταν νύχτα να ετοιμάσει όλα τα πρωτόγωνα υγειονομικά αυτοκίνητα, που δεν είχαν μίζα, μόνο με μανιβέλα, για να τα βρουν έτοιμα οι οδηγοί. Του μιλάει για την Πρεμετή. Πως ήμασταν εκεί χωρίς αντιαεροπορική κάλυψη και ξαφνικά βλέπουμε δυο αναγνωριστικά, πράγμα που σήμαινε βομβαρδισμό. Ο δάσκαλος Κάρμας και μες παροτρύνανε τον Αυγερόπουλο να φύγει. Εκείνος επιμένει, γιατί θέλει να φορτώσει και τα 70 αυτοκίνητα. Τραυματίες καταφθάνουν από την Κλεισούρα, Τεπελένι κλπ. Δεν δέχεται με κανένα τρόπο να φύγει. Το βράδυ, δεχόμαστε βομβαρδισμό από δυο ιταλικά σμήνη. Καταστράφηκε ολοσχερώς το Νοσοκομείο, με πολλούς νεκρούς και τραυματίες. Ο Αυγερόπουλος κατάφερε να βγει από τα συντρίμια με σοβαρά τραύματα στο κεφάλι, στη σπονδυλική στήλη και στα πόδια. Μόλις όμως συνηλθε λίγο, παρότι απαγορευόταν από τους γιατρούς, εκείνος βγήκε αναφορά και γύρισε στη βάση του. Του μιλάει ακόμα για τη μπέσα, το ήθος μου, για την τουρμπίνα που κατασκεύασα για να πάρουν ρεύμα στη Γκιώνα και άλλα».

Ο Ζουζουνάκης άκουσε με πολλή προσοχή όσα του είπε ο μάστορ-Γιώργης. «Αυτόν τον άνθρωπο κατηγορούν;» είπε. «Στείλε μου τη γυναίκα του την Τετάρτη». Η γυναίκα μου έσπευσε την Τετάρτη και ο Β. Επίτροπος της λέει: «Δε θα πεις σε κανένα τίποτα. Ούτε στον πεθερό σου, ούτε στον άντρα σου θα γράψεις. Την τάδε του μηνός θα πάει και να τους μεταφέρει. Εδώ, δεν θα ξανάρθετε...».

Πήρα γράμμα από τη γυναίκα μου, διακρίνω κάτι διαφορετικό. Μου' δινε κουράγιο. Έλεγε πως όλα θα τελειώσουν γρήγορα. Συχνά απαιτούσα να φροντίζουν το συνεργείο με τα παιδιά, που είχα στη Λαμία και βοηθό τον αδελφό μου Πέτρο και η Γεωργία μου έγραφε πάντα να μην ανησυχώ για τα άτομα που έχουμε κοντά μας και που εξαρτώνται από μας. Τα καταφέρνουμε πολύ καλά, έγραφε. Όλοι οι Καρπενησιώτες βρίσκονται κοντά μας και πολλοί μου λένε αν θέλω χρήματα να μας βοηθήσουν. Να μην ανησυχείς για μας, να προσέχεις μόνο τον εαυτό σου.

Διαβάζω τα γράμματα της γυναίκας μου και μούρχονται δάκρυα στα μάτια. Τι να πω μ' αυτή τη μπέσα και τη λεβεντιά της ράτσας των Καρπενησιωτών της περήφανης γενιάς,

που η μοίρα το 'φερε το 1943, βαριά τραυματισμένος, να τη νιώσω. Ήμουν σαν ένα κυπαρίσσι στο νεκροταφείο του Μεγάλου Χωριού. Όμως κατάφερα να ζήσω χάρις στην καλοσύνη των ανθρώπων του και την ομορφιά του τόπου, τα περήφανα και όμορφα βουνά του, που σου δίνουν κουράγιο και δύναμη, που σου δείχνουν πως η ζωή είναι όμορφη αν καταφέρεις να την αγαπήσεις και να επικοινωνήσεις μ' αυτό το αριστούργημα της φύσης, πούχει τους δικούς του νόμους, πούνε αλάνθαστοι!

Και τώρα, που η Γεωργία χρειάστηκε βοήθεια βρέθηκε πάλι σε τούτο τον τόπο. Πώς να ξεχάσω και να μην ευχαριστήσω τους θαυμάσιους γιατρούς και το νοσηλευτικό προσωπικό του Νοσοκομείου Καρπενησίου για όλες τις φροντίδες τους και τη συμπόνη τους σε κείνη και σε μένα!

Η μοίρα τό'φερε, αγαπημένη Γεωργία, να αναπαυθείς στον τόπο που πρωτοαντίκρουσε το φως της ζωής! Ας είναι ελαφρύ το γενέθλιο χώμα που σε σκεπάζει!

Θανάσης Π. Φλώρος

Ο Δεκέμβριος του 2006 ήταν μοιραίος μήνας για αρκετούς Μικροχωρίτες. Ανάμεσά τους και ο Νάσος Φλώρος. Είχε μεταναστεύσει στη Γερμανία, όπου επιδόθηκε με επιτυχία σε επιχειρηματικές δραστηριότητες. Ζούσε με την οικογένειά του στη Θεσσαλονίκη, όπου και άφησε την τελευταία του πνοή.

Μαζί με την οικογένειά του, τα παιδιά, τα αδέρφια του και πολλοί Μικροχωρίτες τον συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία.

Αιώνια η μνήμη του.

Τηλέμαχος Δερματάς

Ο Τηλέμαχος Δερματάς ήταν ο μικρότερος γιος της Ασπασίας, το γένος Ζορμπαλά και του Γιάννη Δερματά. Είχε τρεις αδελφούς, τον Νίκο, τον Παναγιώτη, το Σταύρο και δυο αδελφές τη Βασιλική (Καναρά) και

την Μαργαρίτα (Βονόρτα).

Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στο Μικρό Χωριό. Στη συνέχεια κατέβηκε στη Λαμία με τους γονείς του, όπου και τελείωσε τις Γυμνασιακές σπουδές του. Μετά τη στρατιωτική του θητεία στο Κιλκίς, δραστηριοποιήθηκε μαζί με τα αδέρφια του σε βιοτεχνία ζαχαρωδών προϊόντων, τη ζυθοποιία ΑΛΦΑ, των αναψυκτικών ΕΨΑ και την καπνοβιομηχανία Ματσάγγου.

Το 1969 παντρεύτηκε την Φούλα, το γένος Μάμαλη, μια υπέροχη γυναίκα, με την οποία απέκτησαν τρία παιδιά, τον Γιάννη, το Σπύρο και τον Νίκο και ένα εγγονάκι από τον Σπύρο, τον Τηλέμαχο.

Στη Λαμία είχε επίσης την αντιπροσωπεία των καπνοβιομηχανιών Θ.Δ.. Γεωργιάδης, Rothman και British American Tobacco, της βιομηχανίας παγωτών ΕΒΓΑ καθώς και εμπορία τυποποιημένων ζαχαρωδών προϊόντων.

Ήταν ένας αξιόλογος οικογενειάρχης και σωστός επιχειρηματίας. Λάτρευε το χωριό καθώς και τους χωριανούς. Η ψυχή του ήταν το Μικρό Χωριό, που το επισκεπτόταν τακτικά.

Έφυγε σχεδόν αναπάντεχα την παραμονή των Χριστουγέννων 2006.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Απόστολος Κατσαρός

Γιός του Αθανασίου Κατσαρού, χημικού, από Κομποτάδες Λαμίας και της Ελένης Καρανασάση από τη Χαλκίδα. Γεννήθηκε το 1932 στη Χαλκίδα, όπου και τελείωσε τις γυμνασιακές του σπουδές. Σπούδασε στην Ιταλία χημικός.

Παντρεύτηκε τη γειτόνισσα και παιδική του φίλη Δώρα Ζορμπαλά, κόρη του Σπύρου Ζορμπαλά, ποτοποιού και της Αικατερίνης Σιδέρη, καταγόμενους από το Μικρό Χωριό. Απέκτησε τρία θαυμάσια παιδιά, τον Θανάση, μαθηματικό και καθηγητή πληροφορικής, τον Πάνο, μηχανολόγο μηχανικό και την Ελένη, κοινωνική λειτουργό.

Εργάστηκε ως χημικός στο εργοστάσιο

κεραμικής CEDIT. Έκανε αναγνώριση του πτυχίου και πήρε και ειδικότητα Οινολόγου. Άνοιξε δικό του χημικό και οινολογικό εργαστήριο στη Χαλκίδα, όπου εργάστηκε δυστυχώς λίγα χρόνια, λόγω της φθοροποιού ασθένειας, που τον κατέβαλε για πολλά χρόνια.

Είχε την τύχη να επισκεφθεί το Μικρό Χωριό μαζί με τη σύζυγό του και τους κουμπάρους του λίγα χρόνια πριν αναπαυθεί, να απολαύσει την υπέροχη θέα του και να αναπνεύσει τον καθαρό αέρα κάτω απ' τα πανύψηλα γέρικα έλατα.

Πέθανε στις 9 Οκτωβρίου 2006, αφού πρόλαβε να γνωρίσει και να χαρεί τη μια από τις δυο εγγονούλες του. Η μνήμη του θα μείνει ζωντανή στην οικογένειά του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάει.

Αικατερίνη Ζαχαροπούλου

Πλήρης ημερών έσβησε στις 9 Φεβρουαρίου 2007 η υπεραιωνόβια συγχωριανή μας Αικατερίνη Ζαχαροπούλου, το γένος Ανδρέα Παναγιωτόπουλου.

Η Αικατερίνη Ζαχαροπούλου γεννήθηκε το 1897. Έζησε σχεδόν όλη της τη ζωή στο Μικρό Χωριό. Το 1913 παντρεύτηκε τον Γιώργο Ζαχαρόπουλο, με τον οποίο απέκτησε τέσσερα αγόρια. Όμως από πολύ νωρίς δοκίμασε τον πόνο με το χαμό δυο παιδιών της, τον Αντρέα και τον Παναγιώτη. Ο πρώτος πέθανε σε ηλικία μόλις πέντε χρόνων, ενώ ο δεύτερος, ο Παναγιώτης, έσβησε ανήμερα Χριστούγεννα του 1941, αφήνοντάς την απαρνηγόρητη.

Μόνη στο χωριό με τον άντρα της αποκλεισμένο στην Αμερική, σαν πατέρας και μάνα μαζί, πάλεψε νύχτα και μέρα για να σηκώσει το σταυρό του μαρτυρίου της οικογένειάς της. Δύσκολα χρόνια, φάρμακα λιγοστά και παρά τον αγώνα της, η κυρά Κατερίνη βασανιζόταν από τον καημό ότι δεν κατάφερε να κάνει αρκετά ώστε να σώσει το άρρωστο παιδί της.

Τα βάσανα της Κατοχής απάλυναν με τον ερχομό του άντρα της από την Αμερική. Όμως ο νους της ήταν πάλι εκεί, στο άλλο της γιο, το Δημήτρη, που ζούσε στη Νέα Υόρκη και που δυστυχώς πέθανε πέρυσι, σχεδόν τον ίδιο καιρό (11/1/2006).

Η ζωή την αντάμειψε με τη χαρά από τα εγγόνια της και τα ξηά δισέγγονα, που καμάρωνε και που πάντα ήθελε να μιλάει γι' αυτά. Έσβησε μέσα στην οικογενειακή θαλπωρή τού γιου της Σεραφείμ και της νύφης της Σύλβιας σε ηλικία 110 χρόνων. Στην τελευταία της κατοικία, στο αγαπημένο της χωριό, την συνόδεψαν όλοι οι συγχωριανοί, συγγενείς, φίλοι, τα παιδιά της, τα εγγόνια της από το γιο της Σεραφείμ, καθώς και ο εγγονός της από το γιο της Δημήτρη, που ήλθε από την Αμερική για να αποχαιρετήσει την αγαπημένη του γιαγιά.

Αιώνια της η μνήμη της.

Σταύρος Αρώνης

Στις 11-2-2007, ο Σταύρος Αρώνης, σύζυγος της Μαριάνθης, το γένος Επαμεινώνδα Παπαδή, άφησε την τελευταία του πνοή, σε ηλικία 85 ετών. Γέννημα θρέμμα της θάλασσας, από το Ελαφόνησο Λακωνίας, εγκαταστάθηκε προπολεμικά με την οικογένειά του, τον πατέρα του Γιάννη, παντοπώλη, τη μητέρα του Φρόσω και την αδελφή του Ελένη, στον Πειραιά.

Γόνος θαλασσινής οικογένειας, ο παππούς του από την πλευρά της μητέρας του ήταν καπετάνιος, τον κέρδισε η θάλασσα και με την ιδιότητα του Α' μηχανικού του Εμπορικού Ναυτικού ταξίδεψε στους υδάτινους δρόμους της με μεγάλα πετρελαιοφόρα πλοία, ενώ λόγω της πείρας και της ικανότητάς του, για μεγάλο χρονικό διάστημα, επέβλεπε στην ναυπήγηση των μεγαλύτερων για την εποχή φορτηγών πλοίων για λογαριασμό της εργοδότης εταιρείας του στην Ιαπωνία.

Απέκτησε με τη σύζυγό του και συγχω-

ριανή μας Μαριάνθη τρία παιδιά, που τους συμπαραστάθηκε με αμέριστη πατρική στοργή στη δημιουργία των οικογενειών τους. Έφυγε για το μεγαλύτερο της ζωής του ταξίδι με μεγάλη γαλήνη και μέσα στην οικογενειακή θαλπωρή, έχοντας χαρεί πέντε εγγόνια και μια δισέγγονη.

Αιώνια του η μνήμη.

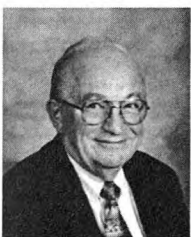
Ελένη Χρ. Θάνου

Πληροφορηθήκαμε ότι το Μάρτιο του 2007 έφυγε από τη ζωή η Ελένη Θάνου, χήρα του Χρήστου Θάνου, αείμνηστου Προέδρου της Αδελφότητάς μας και γνωστού Μικροχωρίτη δικηγόρου.

Η Ελένη Θάνου ένωθε το χωριό μας αα δικό της και πάντοτε συμμετείχε στις εκδηλώσεις της Αδελφότητας. Μετά το θάνατο του συζύγου της παρακολουθούσε τα νέα του χωριού μέσα από το περιοδικό μας και στήριζε ποικιλότροπα τις προσπάθειες της Αδελφότητας, με το δικό της πολύ διακριτικό τρόπο. Ζούσε στη Νέα Σμύρνη κοντά στην οικογένεια της μοναχοκόρης της.

Θα τη θυμόμαστε πάντοτε για τη γλυκύτητα, την ευγένεια και την αρχοντιά της!

Δημήτριος Αθανασόπουλος

Ακριβώς την ίδια μέρα που γεννήθηκε, στις 6 Απριλίου, έμελλε να φύγει και από τη ζωή ο Τάκης Αθανασόπουλος. Ειμερώματα της Μεγάλης Παρασκευής ένα σφοδρό εγκε-

φαλικό επεισόδιο του έκοψε ακαριαία και αιφνίδια το νήμα της ζωής του, μόλις συμπλήρωνε τα 75 του χρόνια.

Γιος της Κωσταντίας και του Γρηγόρη Αθανασόπουλου, ξενιτεύτηκε στην Αμερική στα μέσα της δεκαετίας του '50. Δούλεψε σκληρά σε διάφορα μαγαζιά, αλλά παράλληλα κατάφερε να πάρει και αρκετές γραμματικές γνώσεις, που του εξασφάλισαν μια δημόσια θέση ως Επόπτη των Σωφρονιστικών Καταστημάτων Ανηλίκων στην Πολιτεία της Virginia, όπου ζούσε με τη γυναίκα του.

Νοσταλγούσε την πατρίδα. Κάθε Κυριακή, ένα απαραίτητο τηλεφώνημα στην αδελφή του Μαρία (Βίγλα) τον έκανε να νιώθει πως βρισκόταν στην Ελλάδα και πιο κοντά στους δικούς του ανθρώπους.

Όμως νίκησε η ξενιτιά, που τον κράτησε εκεί για πάντα. Ας είναι αιώνια η μνήμη του.

Σπυριδούλα Κανδηλάρη

Η Σπυριδούλα Κανδηλάρη, μητέρα της συγχωριανής μας Δήμητρας Ν. Παπαδημητρίου, πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα στις 4 Απριλίου 2007, σε ηλικία 93 χρόνων.

Γεννήθηκε στις Κορυσχάδες το 1914. Γονείς της ήταν ο Γιώργος και η Θεοδώρα Τσιτούρη. Το 1949 παντρεύτηκε τον Θωμά Κανδηλάρη από το χωριό Δάφνη. Ο Θωμάς ήταν χήρος και είχε μια κόρη, την Ελένη Α. Κατσαρού, την οποία η Σπυριδούλα ένωσε σαν το πρώτο δικό της κορίτσι. Λίγο αργότερα απέκτησε άλλα τρία παιδιά, την Ειρήνη Γ. Καραγιάννη, τη Δήμητρα Ν. Παπαδημητρίου, που μένουν στην Αθήνα και τον Κώστα, που μένει με τη γυναίκα του Κική Θεοδ. Καρτέρη στις Κορυσχάδες.

Έζησε όλη της τη ζωή στο χωριό, δουλεύοντας σκληρά για να προλάβει όλες, τις πολλές αγροτικές δουλειές αλλά και να φροντίσει την οικογένειά της. Τα τελευταία χρόνια υπέφερε από νεφρική ανεπάρκεια και ζούσε στην Αθήνα με την οικογένεια της κόρης της Ειρήνης. Εκεί, μέσα σε οικογενειακή θαλπωρή και γεμάτη από την αγάπη των παιδιών της και τη χαρά από τις τέσσερις εγγονές της, άφησε και την τελευταία της πνοή.

Ας είναι αιώνια η μνήμη της!

Σπύρος Μπέκιος (1919-2007)

Στις 8 Φεβρουαρίου έσβησε αναπάντεχα, παρά την ηλικία του, ένας αγνός Ρουμελιώτης, ένας ασυμβίβαστος αγωνιστής της

Εθνικής Αντίστασης, ο Σπύρος Μπέκιος, γνωστός ως καπετάν Λάμπρος.

Είναι γεγονός ότι με το πέρασμα του χρόνου τα ονόματα των πρωταγωνιστών των εθνικών

μας αγώνων σκεπάζονται συχνά με την αχλύ της λησμονιάς. Για τους πρόσφατους αγώνες, όπως αυτός του Αλβανικού έπους, της Κατοχής και μετά της Εθνικής Αντίστασης, τα ονόματά τους κυκλοφορούν ακόμα στο στόμα της γενιάς που έζησε τα γεγονότα.

Κοντά στα ονόματα του Ζέρβα και του Άρη παίρνουν θέση και τα ονόματα όσων πολέμησαν και αγωνίσθηκαν μαζί τους. Έτσι με την ιστορική μάχη του Μικρού Χωριού, δηλ. του χωριού μας, που έγινε στις 18 Δεκεμβρίου 1942, έγιναν γνωστά και δέθηκαν ιστορικά, εκτός από αυτό του Άρη Βελουχιώτη και τα ονόματα άλλων καπεταναίων συντρόφων του. Ένα απ' αυτά ήταν και το όνομα του καπετάν Λάμπρου (Σπύρος Μπέκιος). Ο καπετάνιος αυτός, που πέθανε από μια περιπλοκή μιάς συνηθισμένης γρίπης, όπως μας λένε οι δικοί του, καταγόταν από το Μαυρίλο της Δ. Φθιώτιδας, πολύ κοντά στα σύνορα με την Ευρυτανία. Όταν ξέσπασε ο πόλεμος του '40, στρατεύτηκε και πολέμησε στο Αλβανικό μέτωπο. Ύστερα, εντάχθηκε στην Αντίσταση και από τους πρώτους βρέθηκε δίπλα στον Άρη Βελουχιώτη. Υπό τις διαταγές του, έλαβε μέρος στην ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου (25 Νοεμβρίου 1942) και

λίγες μέρες αργότερα, στη μάχη του Μικρού Χωριού, ως ένας από τους 4 ομαδάρχες του Άρη. Έκτοτε δέθηκε με την Εθνική Αντίσταση και υπέστη κι αυτός τις συνέπειες όλων όσων έμειναν ασυμβίβαστοι. Ο Σπ. Μπέκιος έγραψε για την Εθνική Αντίσταση τις δικές του εμπειρίες, τις οποίες βρίσκουμε στα βιβλία του.

Αγαπούσε και επισκεπτόταν το Μικρό Χωριό και το περιοδικό μας «Μ. Γ.» φιλοξένησε κατά καιρούς κείμενά του σχετικά με την Αντίσταση. Τελευταία φορά επισκέφθηκε το χωριό μας και έλαβε μέρος στο «Συμπόσιο Μνήμης και Ιστορίας», που οργάνωσε η Αδελφότητά μας μαζί με τον Σύνδεσμο Μεγαλοχωριτών για τα 60 χρόνια από τη μάχη του Μικρού Χωριού και τη θυσία των 13 εθνομαρτύρων (13-15 Δεκεμβρίου 2002). Ο καπετάνιος ήταν ο μόνος επιζών τότε Αγωνιστής της Εθνικής Αντίστασης, ένας από τους πρωταγωνιστές της μάχης του Μ. Χ. Για την παρουσία του στην εκδήλωση εκείνη γράψαμε στο περιοδικό μας (τ.73, 2002): ... Στην αίθουσα της Πνευματικής Γωνιάς μίλησε ο καπετάν Λάμπρος (Σπύρος Μπέκιος) με θέμα τη μάχη του Μικρού Χωριού. Στην ενδιαφέρουσα, παλλόμενη από συγκίνηση ομιλία του, όντας ο ίδιος ένας των πρωτεργατών της, έδωσε παραστατικά πολλές πτυχές της ιστορικής αυτής μάχης, διευκρινίζοντας διάφορα σκοτεινά της σημεία.

Θα θυμόμαστε πάντα τον Σπύρο Μπέκιο ως ένα γνωστό πατριώτη, αγνό Ρουμελιώτη, με καθαρή κρίση για τα τοπικά και εθνικά, για τα οποία αγωνίσθηκε χωρίς καμιά ιδιοτέλεια.

Αιωνία του η μνήμη

Μένιος Κουτσούκης

Δημοσιεύσεις στο περιοδικό μας

Τα Μικροχωρίτικα Γράμματα ευχαρίστως φιλοξενούν προσωπικές ιστορίες, σχόλια, ενθυμήσεις συμπατριωτών ή ανακοινώσεις – γνωστοποιήσεις τοπικών φορέων, αρκεί να αποστέλλονται έγκαιρα στη διεύθυνση του περιοδικού μας (μέχρι τέλος Οκτωβρίου για το τεύχος Δεκεμβρίου ή μέχρι τέλος Απριλίου για το τεύχος Ιουνίου).

Κομμώσεις

Ανδρικές – Γυναικείες – Παιδικές

“ΚΙΚΗ”

Κική Φούκα-Σκοτίδα
Καραϊσκάκη 4, Καρπενήσι
Τηλ. 22370 25666

Ταβέρνα – Εστιατόριο

“Η Απόλαυση”

Ζουρζούκης Νικόλαος & Υιοί
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. & Fax: 22370 41454,
Κιν. 6978 874989

TAXI

Γιάννης Καραγκούνης

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41392, Κιν. 6972 707840

Καφετέρια

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Νέο Μικρό Χωριό Τηλ. 22370 41300

ΑΓΟΡΑΙΟ

Βασίλης Μπούρας

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41300/41281,
Κιν. 6972 288457

Ζυδόγλυπτα

Χειροποίητες πρωτότυπες
δημιουργίες
σπάνιας ομορφιάς

Έκθεση – Διάθεση:

Νέο Μικρό Χωριό “Το Τζάκι”
Τηλ. 22370 41318

Ξύλινες Δημιουργίες

...με έμπνευση από τη φύση

Έκθεση – Διάθεση:

Παθιό Μικρό Χωριό.
Τηλ. 22370 41031

Εστιατόριο – Ψησταριά

“Ο Παράδεισος”

Αφοί Καλύβα

Διασταύρωση Μικρού-Μεγάλου
Χωριού

Τηλ. 22370 41320, Κιν. 6973 431421
Web: www.hellastourism.gr/paradisos

ΤΑΗΟΣ

Computer Expert Co.

Θάνος Δημητρόπουλος

Κορθίου 19, 11254 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 2230673
Θεσ/νίκη: 2310 20 20 89
Κιν. 6936 96 88 50
« 6932 46 23 32
E-mail: thanos@panafonet.gr

HP CAD/CAM products:

ME - Mechanical Eng.-2D

SD - Solid Designer - 3D

E3 - Electrical, Electronic
Engineering Design

CAD/CAM/EEE
COMPANY

Ξενοδοχείο

Country Club Hellas Hotel

Δ/νση: Πόπη Μπακατσιά
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41570-6, Fax: 22370 41577
Web: www.countryclub.gr

Ξενοδοχείο

Εστιατόριο – Καφετέρια

“Η Χελιδόνα”

Δ/νση: Σταυρούλα Τζαβέλη
Παλιό Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41221, Κιν. 6976 912009

Ξενώνας – Καφετέρια

Studio Merses

Υπευθ. Κρατήσεων: Αγορίτσα Τσινιά
Παλιό Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41444, Fax: 22370 41111
Κιν. 6974 114182
Web: www.merses.gr
E-Mail: merses@acn.gr

Ξενώνας

“Η Γωνιά”

Δ/νση: Γιώργος Γιαννακόπουλος
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41393, Fax: 22370 41586
Web: www.giannakopoulos_g.gr

Ξενώνας

Ταβέρνα – Καφετέρια

“Το Ρίζωμα”

Δ/νση: Θεόδωρος Μπούρας
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41170, Fax: 22370 41486

Ξενώνας

Ιβίσκος Studios

Δ/νση: Σωτήρης Ζήσιμος
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41515, Κιν. 6972 555638
Web: www.iviskos.gr
E-Mail: info@iviskos.gr

Ενοικιαζόμενα

Πανοραμικά Δωμάτια

“Το Τζάκι”

Δ/νση: Παρασκευή Ν. Αζακά
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41318/41465,
Fax: 22370 41094 Κιν. 6977 808961

Ενοικιαζόμενα Πολυτελή

Δωμάτια

Ουρανία Τάσιου

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41349

Ενοικιαζόμενα Δωμάτια

Φωτεινή Ζάρα

Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41236/ 41433

Ψησταριά – Εστιατόριο

Χωριάτικη Κουζίνα

Ενοικιαζόμενα Δωμάτια

Α΄ κατηγορίας

“Το Χωριάτικο”

Δ/νση: Βασιλική Νασιοπούλου
Νέο Μικρό Χωριό
Τηλ. 22370 41257/ 41103

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΛΙΑΠΗ

**Αθήνα – Λαμία – Μακρακώμη
Άγιο Γεώργιο – Καρπενήσι**

Δ/νση: Μαρία Π. Σκρεπετού

Κηφισού 91β 8, Αθήνα
Τηλ. 210 3454825 – 3452186
Fax: 210 3452186

ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΝΤΟΥΡΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ Ε.Μ.Π.

ΚΥΠΡΟΥ 76Α ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ 16452 ΑΘΗΝΑ
τηλ (+30)2109926423 (+30)6936599467
e-mail ventouri@hol.gr

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΗΡ. ΛΙΑΠΗ
ΔΠΛΩΜ. ΛΓΡ. & ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Μ.Π.

ΑΘΗΝΑ
ΑΔ.ΚΟΡΑΗ 54-56
ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΗΛ: 6972848406
210-7622751

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ - ΟΙΚΟΠΕΔΑ - ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΡΩΝΗΣ

Καραολή & Δημητρίου 70, 18534 Πειραιάς Κινητό
Τηλ. 210 41.11.849, Fax 210 41.34.776 6972.71.75.75
Ζηνοπούλου 7, 36100 Καρπενήσι
Τηλ. 22370 25.932

Πωλήσεις
Εκτιμήσεις
Δάνεια
Ενοικιάσεις
Οικόπεδα
Ανταρραχές

café
ΑΣΤΕΡΙΑ
restaurant

Αιμιλία Κουφαλιώτη

Παραλία Καμμένα Βούρλα
Τηλ.: 02350 23261,
80901, 80902

Αθανάσιος Π. Διαροκάκης
Διακοσμητής

Interior Designer

**Αρχιτεκτονικός Σχεδιασμός
και Μελέτη Χώρων**

Κόκκαλη 31, Αγρίνιο, τ.κ. 30100.
Τηλ.: 0641 - 33233, (& fax) - 24522.
Κιν.: 0932831607, E-mail:
athanart@otenet.gr

Ioannis Zorbalas

ZORBALAS S.A.
34 Glysti Str., 117 44
Athens - Greece

tel: +30 210 901 3344 5
fax: +30 210 901 3094
e-mail zorbalas@solartech.gr
www.solartech.gr

**Τεχνικές εργολαβίες – πέτρινες
κατασκευές**

ΒΑΣΙΛΗΣ ΖΗΣΙΜΟΣ

**Νέο Μικρό Χωριό. Τηλ. 22370 41056,
Κιν. 6977 624440**

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

ΣΟΦΙΑ ΛΙΑΡΟΚΑΠΗ

ΜΠΟΤΣΑΡΗ 8 - ΤΗΛ. 0641 / 23.602 - ΑΓΡΙΝΙΟ

ΠΑΤΩΜΑΤΑ
ΛΟΥΣΤΡΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ
ΣΚΑΛΕΣ
ΛΙΑΠΗΣ ΝΙΚΟΣ & Υιός
ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ

6610846 - 6048695 - 0972 136979

ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ

34 ΧΡΟΝΙΑ

ΠΡΩΤΟΙ σε ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ - Α.Τ.Ε.Ι.

- ΓΡΑΜΜΙΚΟ
- ΕΛΕΥΘΕΡΟ
- ΣΧΕΔΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

FOUNDATION

- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗΣ
- ART & DESIGN
- ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ
- ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ & ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

- ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Κ Ε Ν Τ Ρ Ο
Τ Ε Χ Ν Ω Ν
Π Λ Α Κ Α

ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΧΝΩΝ ΠΛΑΚΑ ΑΕ

ΑΘΗΝΑ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 65, 104 33 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 210 8250552, FAX: 210 8250627

και

ΨΥΧΙΚΟ • ΓΛΥΦΑΔΑ • ΚΗΦΙΣΙΑ

e-mail: info@plakas.gr
www.plakas.gr